

KARVIAN KUNNAN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 1999

Antti Bilund
Satakunnan Museo

Sisällysluettelo

Karvian kunnan arkeologinen inventointi 1999	2
- Johdanto	
- Karvian arkeologinen tutkimustilanne ja inventoinnin tavoite	
- Kenttätyöt	
- Raportin laadinta	
- Tulokset	
Luettelot	6
- Luettelo 1. Karvian inventointikohteet 1999	
- Luettelo 2. Karvian esihistorialliset esinelöydöt	
- Luettelo 3. Karvian paikantamattomat hajalöydöt	
- Luettelo 4. Karvian inventoinnin mustavalkokuvat	
- Luettelo 5. Karvian inventoinnin diakuvat	
Kohdekuvaukset	19
- Kohteet 1-15. Kiinteät muinaisjäännökset	
- Kohteet 16-18. Luonteeltaan epäselvät kiinteät kohteet	
- Kohteet 19-44. Hajalöytöpaikat	
Kartat	91
- Kartta 1. Karvian inventointikohteet 1999, yleiskartta	
- Kartta 2. Varmat ja todennäköiset muinaisjäännösalueet ja Kirkonkylän - Sarvelan alueella	
- Peruskarttaotteet 1-20	
LIITE: Kiinteiden muinaisjäännösten maanomistustiedot	

KARVIAN KUNNAN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 1999

Johdanto

Suoritin muinaisjäännösinventointia Karvian kunnan alueella syksyllä 1999 Satakunnan Museon toimeksiannosta. Karvian kunta osallistui tutkimuskustannuksiin ja järjesti majoituksen kenttätöiden ajaksi. Kenttätöitä tein 4.10.-29.10.1999 eli neljän viikon ajan. Kenttätöitä edeltäneisiin selvityksiin, jälkitöihin ja inventointiraportin kirjoittamiseen on kulunut työaikaa noin yksi kuukausi.

Karvian alue, arkeologinen tutkimustilanne ja inventoinnin tavoite

Karvia sijaitsee Satakunnan koilliskolkassa. Naapurikuntia ovat Honkajoki, Kankaanpää ja Parkano sekä Pohjanmaan puolella Jalasjärvi ja Kauhajoki. Karvia on vedenjakajaseutua Suomenselän lounaiskärjessä. Suurin osa kuuluu Merikarvian kautta Pohjanlahteen laskevan Karvianjoen valuma-alueeseen. Joki saa alkunsa Karvianjärvestä ja laskee Kirkkojärven kautta lounaaseen Honkajoelle. Karvianjokeen laskevia sivujokia ovat Nummijoki luoteessa ja Suomijoki kunnan kaakkoislaidalla. Karvianjärveen laskee pohjoisesta Säkkijoki. Kunnan itälaidalla on myös pohjoiseen, Jalasjokeen ja edelleen Kyrönjokeen, laskevia ja itään, Kyrösjärven reittiin, laskevia järviä ja puroja. Maasto kunnan alueella on tasaista ja yleensä niukkapiirteistä. Suurin osa alueesta on suota tai soistunutta kangasta. Maaperä näillä alueilla on moreenia, jonka pääasiallinen maa-aines on paikoin hiekkaa, paikoin savea. Karvianjoen laaksossa ja pienempien sivujokien varsilla maaperä on savea. Nämä alueet on suurelta osin raivattu yhtenäisiksi peltoaukeiksi, joille myös asutus pääasiassa sijoittuu. Merkittävimpiä maastoltaan poikkeavia alueita ovat Pohjankangas kunnan länsiosassa ja pari katkonaista harjua itäosassa.

Karvian kunnan inventointi oli alueen perusinventointi. Aiemmin museoviraston arkeologit ovat suorittaneet alueelle vain muutamia tarkastusmatkoja. Kaivauksia kunnan alueella ei myöskään ollut suoritettu. Ennen syksyn 1999 inventointia ainoat tunnetut kiinteät muinaisjäännökset olivat Vähätalon kivikautinen asuinpaikka ja Aitasalon ajoittamaton kiviröykkiö.

Kivikautisia irtolöytöjä on noin 40 kappaletta noin 30 eri paikasta. Löydöt ovat Kansallismuseossa, Satakunnan Museossa ja Karvian kotiseutumuseossa. Karvian alueen löydöistä ja löytöpaikoista on tietoa myös Karvian kotiseutumuseon entisen hoitajan Eino Saaren arkistossa, joka on Karvian kunnan hallussa. Suurin osa löytöpaikoista, kuten myös ainoa tunnettu asuinpaikka, sijaitsivat Karvianjoen laaksossa. Selvä löytökeskittymä oli joen ja Kirkkojärven itäpuolella, vyöhykkeellä, joka ulottui kirkonkylästä etelässä Karvianjärven eteläpäähän pohjoisessa. Esineistö painottui voimakkaasti kivikauden alkuosaan, lähinnä mesoliittiselle ajalle. Ainoat selkeästi nuoremmat kivikautiset löydöt olivat muutamat vasarakirveet.

Ainoa rautakautinen esinelöytö oli Patorannan talon maalta löytynyt soikea tuluskivi. Karvian maanviljelysasutus historiallisten lähteiden mukaan syntynyt vasta 1600-luvulta alkaen. Lähteissä on mainintoja jo aiemmin, ainakin 1500-luvulla, alueelle suuntautuneesta eränkävinnistä.

Inventoinnissa pyrittiin muodostamaan kokonaiskuva Karvian muinaisjäännöksistä. Tarkoituksena oli paikantaa aiemmat irtolöydöt sekä tarkastamaa niiden löytöpaikat ja aiemmin tunnetut kiinteät muinaisjäännökset. Aiemmin tuntemattomia muinaisjäännöksiä etsittiin tarkastamalla yleisöilmoitusten perusteella esiin tulleita kohteita ja muinaisjäännösten esiintymisen kannalta suotuisia alueita. Erityisen tarkasti pyrittiin tutkimaan Kirkonkylän ja Sarvelan välistä aluetta ja Kirkkojärven ympäristöä, joissa maankäyttö nyt ja ilmeisesti tulevaisuudessa on intensiivisintä.

Kenttätyöt

Inventoinnissa tarkastettiin aiemmin tunnettujen muinaisjäännösten nykyinen tila. Suuri osa maastotyöajasta kului kunnan alueelta museoihin saatujen esineiden löytöpaikkojen selvittämiseen ja tarkastuksiin. Kaksi kohdetta tarkastettiin yleisöilmoitusten perusteella.

Melko paljon aikaa jäi myös uusien kohteiden etsimiseen. Tarkastettavat alueet valittiin kartta-analyysin perusteella. Näin pyrittiin löytämään pyyntiasuinpaikkoja entisiltä merenranta-alueilta ja alueen itäosan sisäjärviltä. Tarkastetuilla alueilla tutkittiin maan pintaa pelloilla ja paikoissa, joissa se oli jostain syystä rikkoutunut, ja joissakin tapauksissa kaivettiin myös pieniä koekuoppia. Pyrkimyksenä oli myös etsiä ehjinä säilyneitä asuinpaikkoja paikallistamalla kangasmaastossa helposti havaittavia asumuspainanteita Pohjankankaan reunoilta ja kunnan itäosan harjuilta. Samalla tarkastettiin maastoa muita pyyntikulttuuriin liittyviä muinaisjäännöksiä, kuten pyyntikuoppia ja järvien rannoilla lapinraunioita, silmällä pitäen. Pyyntikuoppia pyrittiin löytämään erityisesti Pohjankankaan alueelta, missä tarkastettiin soiden rajaamia harjukapeikkoja. Jonkin verran tarkastettiin myös paikkoja, joista saattaisi löytyä keskiaikaiseen eränkäyntiin liittyviä muinaisjäännöksiä historiallisissa lähteissä olevien tietojen tai paikannimistön (esim. Maja-nimet) perusteella. Satakunnan Museolle on toimitettu peruskarttakopiot, joihin tarkastetut alueet on merkitty.

Olosuhteet maastotyöaikana lokakuussa olivat vaihtelevat. Pellot olivat suurelta osin kynnettynä, ja havaintomahdollisuudet niillä hyvät. Alueelliset erot olivat kuitenkin suuret. Maastotyökautta edeltänyt syyskuu oli ollut hyvin sateinen, ja paikoin kyntötyöt olivat vielä tekevässä. Esimerkiksi Karvianjärven ympärillä peltoja kynnettiin vasta maastotyöajan lopulla. Toisaalta varsinkin Kirkonkylän - Sarvelan alueella suuri osa pelloista oli kynnetty ennen sadekautta, joten ne olivat pintapoiminnan kannalta erittäin hyvässä kunnossa. Erityisesti hämäryys ja sateisuus vaikeuttivat valokuvausta, joka oli ajoittain käytännössä mahdotonta keskipäivälläkin.

Raportin laadinta

Inventoinnin aikana kerätyistä tiedoista on muodostettu tietokanta Mikroliitti Oy:n SOAR-tietokantaohjelmalla ja inventointiraportin kohdekuvaukset ja suurin osa luetteloista on tulostettu tietokannasta.

Inventointikohteita on 44 kappaletta (luettelo 1, kartta 1), ja ne on numeroitu juoksevasti. Kohteet 1-15 ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä, numerot 16-18 luonteeltaan epäselviä kiinteitä kohteita ja 19-44 hajalöytöpaikkoja. Näistä kohteet 1 ja 2, Vähätalon kivikautinen asuinpaikka ja Aitasalon kiviröykkiö, ovat aiemmin tunnettuja kiinteitä muinaisjäännöksiä. Muut kohteet on dokumentoitu ensimmäisen kerran tämän inventoinnin yhteydessä. Hajalöydöt, joiden löytöpaikka on tiedossa vain kunnan tai kylän tarkkuudella, on esitetty vain luettelona (luettelo 3).

Uusista kohteista numerot 3-12 ovat pyyntiasuinpaikkoja. Kohteet 13 ja 14 ovat ajoittamattomia, mutta mahdollisesti esihistoriallisia muinaisjäännöksiä. Numero 13 on pyyntikuoppa-alue, ja numero 14 funktioltaan tuntematon kiviröykkiö. Kohde 15 on todennäköisesti historialliselle ajalle ajoittuva raudanvalmistuspaikka. Kohteiden ehdotettu rauhoitusluokka on II, eli jatkotutkimusten perusteella on tarvittaessa päätettävä onko kohde rauhoitettava pysyvästi (rauhoidusluokka I) vai voidaanko rauhoitus poistaa eli siirtää kohde III luokkaan. Yleensä II luokan kohteet voidaan siirtää riittävien tutkimusten jälkeen III luokkaan.

Luonteeltaan epäselvistä kiinteistä kohteista numero 16 on rakennusjäännös, jonka ikä on epäselvä, mutta joka saattaa olla yhteydessä sijaintipaikkaansa liittyviin asutustarinoihin. Kohteet 17 ja 18, mahdollinen kuoppaliesi ja palaneen luun löytöalue, voivat olla esihistoriallisia asuinpaikkoja, mutta ajoittavien löytöjen puuttuessa niitä ei ole ainakaan toistaiseksi

sellaisiksi luokiteltu, eli niille ehdotettu rauhoitusluokka on III. Olisi kuitenkin toivottavaa, että kohteita pyrittäisiin suojelemaan, ja tutkimaan tarkemmin, jos ne joutuvat uhatuiksi.

Kiinteiden muinaisjäännösten osalta kohdekuvauksissa on pyritty esittämään arvio muinaisjäännöksen laajuudesta. Laajuuden arviointi voi olla ongelmallista erityisesti asuinpaikkojen osalta. Esitetyt arviot perustuvat yleensä havaitun löytöalueen laajuuteen, joskus lisäksi muinaisjäännöstä selvästi rajoittaviin maaston piirteisiin. Arviointiperusteita on selitetty kohteiden kuvausteksteissä. Vaihtelevista ja joskus hyvinkin puutteellisista havaintomahdollisuuksista johtuen esitetyt laajuusarviot ovat yleensä minimiarvioita, ja muinaisjäännösten laajuus saattaa joissakin tapauksissa olla huomattavasti arvioitua suurempi.

Inventointikohteiden sijainti on yleensä ollut tarkasti tiedossa (kohdekuvauksissa "Koordinaatit: Paikka"). Vanhojen hajalöytöjen löytötiedot ovat usein ylimalkaisia. Paikan sijainti on epäselvä tai epätarkka (kohdekuvauksessa "Koordinaatit: Oletus" ja ilmoitettujen koordinaattien tarkkuusarvio metreinä) tai vain talo, josta esine saatu tai jonka maalta se on löydetty, on tiedossa (kohdekuvauksessa "Koordinaatit: Talo").

Inventointilöydöt on luetteloitu Kansallismuseon kokoelmiin päänumeroilla KM 32008 - KM 32020 (katso luettelo 2). Inventoinnissa otetut valokuvat on luetteloitu Satakunnan Museon kokoelmiin, mustavalkokuvat numeroilla SatM 200040 - SatM 200078 (luettelo 4) ja diakuvat numeroilla SatM 26729 - SatM 26749 (luettelo 5).

Tulokset

Vuoden 1999 inventointi lisäsi Karvialla tunnettujen kiinteiden muinaisjäännösten lukumäärän moninkertaiseksi. Inventoinnissa todettiin 13 ennen tuntematonta kiinteää muinaisjäännöstä. Näistä kymmenen on pyyntiasuinpaikkoja, jotka ajoittuvat ilmeisesti kivikaudelle. Muista kohteista yksi on ajoittamaton pyyntikuoppa-alue, toinen ajoittamaton ja funktioltaan tuntematon kiviröykkiö ja kolmas ilmeisesti historialliselle ajalle ajoittuva raudanvalmistuspaikka. Aiemmin muinaisjäännösluettelossa ollut Aitasalon kiviröykkiö todettiin moderniin, pienimuotoiseen kiven louhintaan liittyväksi jättekivikasaksi, ja esitetään siirrettäväksi kolmanteen rauhoitusluokkaan. Inventoinnin jälkeen Karvialta tunnetaan siis 15 kiinteää muinaisjäännöstä.

Karvian pyyntiasuinpaikat näyttävät ajoittuvan kivikauden varhaisimpaan vaiheeseen, mesoliittiselle ajalle. Kivikaudella asuinpaikat sijaitsivat aivan rannan tuntumassa, ja useimmat Karvian paikat ovat olleet rannalla vain varhaisella mesoliittisella ajalla (7000-luvulla eKr). Rannansiirtymisajoituksen perusteella vanhin asuinpaikka on KARVIA 6 Pantti, ja muut Karvianjoen laakson asuinpaikat ovat muutamia satoja vuosia sitä nuorempia. Tämän jälkeen meren ranta olikin jo maankohoamisen vuoksi vetäytynyt Karvialta Honkajoen puolelle. Karvian asuinpaikat ovatkin ilmeisesti seudun vanhimpia. Honkajoella ja myös Pohjanmaan puolella Jalasjärvellä ja Kauhajoella vanhimmat asuinpaikat ovat muutamia satoja vuosia Karvian paikkoja nuorempia.

Selviä poikkeuksia rannansiirtymisen kannalta ovat kunnan itäosan pienten järvien rannoilla olevat asuinpaikat KARVIA 9 Iso-Koura ja KARVIA 10 Korpiniemen kämpä sekä Karvianjärven rannalla oleva KARVIA 12 Mannila. Ne ovat olleet rannalla ja siten asuinpaikoiksi sopivia koko esihistoriallisen ajan. Näiltäkään paikoilta ei kuitenkaan ole löytynyt mitään esiainestöä, joka erityisesti viittaisi myöhäisempään asutukseen.

Merkittävin asuinpaikkakeskittymä Kirkkojärven ja Karvianjoen itäpuolella, Kirkonkylän ja Sarvelan välillä. Tällä alueella inventoinnissa todetut asuinpaikat muodostavat lähes kahden kilometrin pituisen ketjun. Asuinpaikat sijaitsevat Karvianjoen varsilla olevan peltoaukean, entisen Kärpäsnevan, itäreunalla, suomaasta nousevalla rinteellä. Asuinpaikat ovat ilmeisesti olleet käytössä, kun Kärpäsnevan paikalla on ollut matala meren lahti ja hieman

myöhemmin juuri merestä erilleen kuroutunut järvi. Asuinpaikkojen käyttö on ilmeisesti loppunut, kun meren ranta on vetäytynyt kauemmas etelään ja järvi on jäänyt sisämaahan. Samalla järven pinta on lasku-uoman kulumisen vuoksi laskenut ja pinta-ala pienentynyt niin, ettei se enää ole ollut asutuksen kannalta houkutteleva. Asutuksen loppumiseen viittaa myös se, että kaikki ajoitettavissa olevat löydöt (kiviesineet) ovat varmasti tai mahdollisesti mesoliittisia. Alueelta ole saatu talteen mitään varmasti myöhempään kivikautiseen asutukseen viittaavaa materiaalia, kuten keramiikkaa.

Asuinpaikkaketjussa olevat aukot saattavat johtua lähinnä puutteellisista havaintomahdollisuuksista inventoinnin aikana, sillä asuinpaikkaan viittaavia löytöjä saatiin inventoinnissa rinteeltä lähes kaikkialta, missä oli kynnettyä maata. Myös havaittujen asuinpaikkojen väli-alueilla maasto on asuinpaikaksi sopivaa. Näillä alueilla pellot eivät kuitenkaan inventoinnin aikana olleet kynnettyinä, tai alueet ovat metsämaata, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Kartassa 2 on esitetty alue, jolle asuinpaikkavyöhyke todennäköisesti maaston muotojen perusteella ulottuu. Lähes varmaa on, että Välitalon (KARVIA 1) ja Ala-Koivulan (KARVIA 4) välinen Vuolteen tilaan kuuluva metsikkö on asuinpaikka-alueita. Hyvin todennäköisesti asuinpaikkaa on myös Mustasillan talon maalla Välitalon ja Yli-Kiikan (KARVIA 3) asuinpaikkojen välillä. Varsinkin todettujen asuinpaikkojen eteläpuolella havaintomahdollisuudet olivat inventoinnin aikana huonot, koska kynnettyä peltoa ei ollut. Asuinpaikka-alue saattaa hyvinkin ulottua siellä Kirkkojärven pohjoisosan tasalle. Ollilan mahdollinen kuoppaliesi (KARVIA 17) voi liittyä asuinpaikkaan. Noin 200 m matkalla Aron alueen asutuksesta pohjoiseen havaintomahdollisuudet olivat niin hyvät, että asuinpaikan ulottumisen sinne voi inventointihavaintojen perusteella sanoa olevan epätodennäköistä. Myös Alatalon asuinpaikan (KARVIA 5) pohjoispuolella havaintomahdollisuudet olivat laajalla alueella huonot. Siellä rinne jatkuu samanlaisena eli asuinpaikkamaastoksi sopivana suunnilleen Harjun talon tasalle.

Karvian asuinpaikoista suurin osa sijaitsee nykyisillä pelloilla. Niillä osa asuinpaikkojen rakenteista on tuhoutunut maanmuokkauksen vuoksi. Mielestäni voidaankin Karvian merkittävimpänä muinaisjäänneksenä pitää Pantin kivikautista asuinpaikkaa (KARVIA 6). Se on merkittävä ikänsä vuoksi, koska se on säilynyt ehjänä ja koska siellä on selvä asumuksen jäännös, asumuspainanne. Asumuspainanne on rannansiirtymisajoinen perusteella yksi vanhimpia tunnettuja Suomen alueella. Vain Keski-Suomessa on tiedossa yksi saman ikäinen ja mahdollisesti toinen muutamia satoja vuosia vanhempi. Satakunnassa nuorempiakin asumuspainanteita tunnetaan vain muutamilta asuinpaikoilta.

Inventoinnissa löytynyt pyyntikuoppakohde, KARVIA 13 Patamakangas, on kuoppiensa määrän ja osittain niiden sijoittelun, sekä hyvän kuntosensa vuoksi varsin edustava. Samanlaisia kohteita tunnetaan jonkin verran Pohjanmaalta ja runsaasti Pohjois- ja Itä-Suomesta, mutta ei kovinkaan monia etelämpää, eikä siten myöskään Satakunnasta.

Turussa 15.5.2000



Antti Bilund

Luettelo 1. Karvian inventointikohteet 1999

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.	
1	Vähätalo	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6895 30	2425 60	
2	Aitasalo	historiallinen röykkiö	III	2212 05	6900 54	2437 87	
3	Yli-Kiikka	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6894 70	2425 25	
4	Ala-Koivula	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6895 56	2425 64	
5	Alatalo	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6896 02	2425 66	
6	Pantti	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6894 76	2423 75	
7	Lammintausta	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 04	6891 79	2434 85	
8	Tuulikangas	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 04	6892 23	2434 17	
9	Iso-Koura	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 04	6896 40	2439 86	
10	Korpiniemen kämpmä	kivikautinen asuinpaikka ?	II	2212 05	6903 96	2439 14	
11	Vainio	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 02	6907 15	2428 49	
12	Mannila	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 05	6903 50	2430 30	
13	Patamakangas	ajoittamatomia pyyntikuoppia	II	2212 01	6893 85	2422 70	
14	Rastiaisneva	ajoittamaton röykkiö	II	2212 04	6892 45	2430 65	
15	Tontinniemi 1	historiallisen ajan raudanvalmistuspaikka	II	2212 02	6901 38	2429 58	
16	Tontinniemi 2	historiallisen ajan rakennusjäännös	III	2212 02	6901 34	2429 65	
17	Ollila	ajoittamaton kuoppaliesi ?	III	2212 01	6893 90	2424 98	
18	Kantin pururata	ajoittamaton hajalöytöpaikka	III	2211 03	6887 03	2421 81	
19	Kärpäsenaukea	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 92	2424 78	
20	Yli-Peluoniemi	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6900 10	2429 60	
21	Mäki-Korte	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6904 67	2427 84	
22	Otavan silta	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6897 24	2427 01	
23	Aho	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6894 03	2424 05	
24	Korpitörmä	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 03	6886 45	2423 76	
25	Aitainneva	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 03	6888 08	2425 53	
26	Kiikka	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6894 28	2425 46	talo
27	Mustasilta	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 02	2425 65	talo
28	Vuolle	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 44	2425 95	talo
29	Närvän torppa	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 84	2426 16	talo
30	Koivuluoma	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6896 95	2426 05	tarkkuus 200 m
31	Kuusela	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6897 56	2426 56	talo
32	Myllyviita	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6909 82	2427 74	talo
33	Isoniemi	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 05	6903 94	2430 10	talo
34	Papunen	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6901 09	2429 85	talo
35	Peltomäki	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6891 43	2426 06	talo
36	Heikkilä	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 03	6888 85	2429 30	talo
37	Matalamäki	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 06	6888 33	2432 74	talo
38	Kiviluoma	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6894 01	2423 94	talo
39	Mattila	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6893 66	2423 96	talo
40	Patoranta	kivikautinen ja rautakautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6890 90	2424 45	talo
41	Yli-Lammi	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 03	6889 56	2424 26	talo
42	Ylikoski	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 03	6888 38	2423 32	talo
43	Kantti	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2211 03	6886 10	2421 90	talo
44	Mastomäki	kivikautinen hajalöytöpaikka ?	III	2211 03	6889 41	2428 53	talo

Luettelo 2. Karvian esihistorialliset esinelöydöt

Luettelo sisältää esineet, jotka ovat tai ovat olleet museoissa tai muissa kokoelmissa.

KarvM = Karvian museo

KM = Kansallismuseo

SatM = Satakunnan Museo

Numerot KM 32008 - KM 32020 ovat vuoden 1999 inventointilöytöjä.

Sarakkeet Kohde ja Kohteen nimi viittaavat vuoden 1999 inventoinnin kohteisiin.

Tähdellä merkityt löytöjä ei ole käsitelty inventointikohteina, vaan ne on esitetty paikantamattomien löytöjen luettelossa.

Numero	Laji	Kohde	Kohteen nimi
Hävinnyt (Saran kansakoulu)	TASATALTTA	21	Mäki-Korte
KarvM 487	KOURUTALTTA	12	Mannila
KarvM 636	POIKKIKIRVES	31	Kuusela
KarvM 690	REIKÄKIVI	41	Yli-Lammi
KarvM 868	TASATALTTA	30	Koivuluoma
KarvM 869	TASATALTTA	28	Vuolle
KarvM 994	HIOMAKIVI	4	Ala-Koivula
KarvM 1200	REIKÄKIVI	27	Mustasilta
KarvM 1284	TASATALTTA	4	Ala-Koivula
KarvM 1296	= KM 19646		
KarvM 1325	TASATALTTA	4	Ala-Koivula
KarvM 1462	TASATALTAN KATKELMA	4	Ala-Koivula
KM 1169:1	VASARAKIRVES	33	Isoniemi
KM 1169:2	LIUSKEKÄRJEN KATKELMA	33	Isoniemi
KM 2572:379	VASARAKIRVEEN TEELMÄ	*	
KM 2572:380	TASATALTTA	36	Heikkilä
KM 2572:382	KOURUTALTTA	22	Otavan silta
KM 8714:1	REIKÄKIVEN TEELMÄ	23	Aho
KM 10766	REIKÄKIVI	11	Vainio
KM 11552	KOURUTALTTA	32	Myllyviita
KM 12416:1	KIVIKIRVES	1	Vähätalo
KM 12416:2	HIOINLAAKA	1	Vähätalo
KM 12848	REIKÄKIVEN KATKELMA	11	Vainio
KM 13696	LIUSKEKEIHÄÄNKÄRJEN KATKELMA	1	Vähätalo
KM 13702	VASARAKIRVEEN TEELMÄ	24	Korpitörmä
KM 16927:1	TASATALTTA	1	Vähätalo
KM 16927:2	TASATALTTA	1	Vähätalo
KM 16927:3	HIOIMEN KATKELMA	1	Vähätalo
KM 16927:4	HIOINKIVI	1	Vähätalo
KM 16928	TASATALTTA	3	Yli-Kiikka

Luettelo 2. Karvian esihistorialliset esinelöydöt (jatkoa)

Numero	Laji	Kohde	Kohteen nimi
KM 17015:1	KIVIESINEEN KATKELMA	1	Vähätalo
KM 17015:2	HIOIMIA	1	Vähätalo
KM 17015:3	HIOIMIA	1	Vähätalo
KM 17015:4	KVARTSI-ISKOKSIA	1	Vähätalo
KM 17260	RISTINUIJAN KATKELMA	25	Aitainneva
KM 19646	HIOIN	4	Ala-Koivula
KM 19702	REIKÄKIVEN TEELMÄ	23	Aho
KM 21845	LIUSKELEVY	37	Matalamäki
KM 32008:1	KVARTSIESINE ?	1	Vähätalo
KM 32008:2	KVARTSI-ISKOKSIA	1	Vähätalo
KM 32008:3	KVARTSI-ISKOKSIA	1	Vähätalo
KM 32008:4	KVARTSI-ISKOKSIA	1	Vähätalo
KM 32009:1	KIVIESINEEN KATKELMA	3	Yli-Kiikka
KM 32009:2	KVARTSIKAAVIN	3	Yli-Kiikka
KM 32009:3	KVARTSIKAAPIMINEN KATKELMA ?	3	Yli-Kiikka
KM 32009:4	KVARTSIESINE, pora ? naskali ?	3	Yli-Kiikka
KM 32009:5	KVARTSI-ISKOKSIA	3	Yli-Kiikka
KM 32009:6	KVARTSI-ISKOKSIA	3	Yli-Kiikka
KM 32009:7	KVARTSI-ISKOKSIA	3	Yli-Kiikka
KM 32010:1	KVARTSIKAAVIN	4	Ala-Koivula
KM 32010:2	KVARTSI-ISKOKSIA	4	Ala-Koivula
KM 32010:3	KVARTSI-ISKOKSIA	4	Ala-Koivula
KM 32010:4	KVARTSI-ISKOKSIA	4	Ala-Koivula
KM 32011:1	KVARTSIKAAVIN	5	Alatalo
KM 32011:2	KVARTSI-ISKOKSIA	5	Alatalo
KM 32011:3	KVARTSI-ISKOKSIA	5	Alatalo
KM 32011:4	KVARTSI-ISKOKSIA	5	Alatalo
KM 32011:5	KVARTSI-ISKOKSIA	5	Alatalo
KM 32012:1	KVARTSI-ISKOKSIA	6	Pantti
KM 32012:2	PALANUTTA LUUTA	6	Pantti
KM 32012:3	KIVILAJI-ISKOKSIA	6	Pantti
KM 32012:4	KVARTSI-ISKOKSIA	6	Pantti
KM 32012:5	KVARTSIA	6	Pantti
KM 32012:6	KVARTSI-ISKOKSIA ?	6	Pantti
KM 32013:1	PRIMITIIVINEN KIRVES	7	Lammintausta
KM 32013:2	KVARTSIKAAVIN	7	Lammintausta
KM 32013:3	KVARTSI-ISKOKSIA	7	Lammintausta
KM 32013:4	KVARTSI-ISKOKSIA	7	Lammintausta
KM 32014:1	KVARTSI-ISKOKSIA	8	Tuulikangas
KM 32014:2	KVARTSI-ISKOKSIA	8	Tuulikangas
KM 32015:1	KVARTSIKAAVIN	9	Iso-Koura
KM 32015:2	KVARTSI-ISKOKSIA	9	Iso-Koura

Luettelo 2. Karvian esihistorialliset esinelöydöt (jatkoa)

Numero	Laji	Kohde	Kohteen nimi
KM 32016:1	KVARTSI-ISKOKSIA	10	Korpieniemen kämppä
KM 32016:2	KVARTSI-ISKOKSIA	10	Korpieniemen kämppä
KM 32016:3	KVARTSI-ISKOKSIA	10	Korpieniemen kämppä
KM 32017:1	TASATALTTA	11	Vainio
KM 32017:2	KVARTSIKOURUTALTTA	11	Vainio
KM 32017:3	KVARTSI-ISKOKSIA	11	Vainio
KM 32017:4	KVARTSI-ISKOKSIA	11	Vainio
KM 32018:1	KIVILAJI-ISKOS	12	Mannila
KM 32018:2	KVARTSIKAAVIN	12	Mannila
KM 32018:3	KVARTSIESINE ?, pora ? naskali ?	12	Mannila
KM 32018:4	KVARTSIESINE ?, kaapimen teelmä ?	12	Mannila
KM 32018:5	KVARTSI-ISKOKSIA	12	Mannila
KM 32018:6	KVARTSIITTI-ISKOKSIA	12	Mannila
KM 32019:1	KVARTSIYDIN	19	Kärpäsenaukea
KM 32019:2	KVARTSI-ISKOKSIA	19	Kärpäsenaukea
KM 32020:1	PALANUTTA LUUTA	18	Kantin pururata
KM 32020:2	PALANUTTA LUUTA	18	Kantin pururata
SatM 7100	KOURUTALTTA	29	Närvän torppa
SatM 7629	SOIKEA TULUSKIVI.	40	Patoranta
SatM 7630	VASARAKIRVEEN KATKELMA	40	Patoranta
SatM 7631	TASATALTTA	26	Kiikka
SatM 7632	KOURUTALTTA	*	
SatM 7633	REIKÄKIVI	34	Papunen
SatM 7634	VASARAKIRVEEN KATKELMA	38	Kiviluoma
SatM 7635	KOURUTALTTA	23	Aho
SatM 7636	LIUSKEKÄRKI	39	Mattila
SatM 7637	OIKOKIRVES	43	Kantti
SatM 7638	KOURUTALTTA	42	Ylikoski
SatM 7639	KUORUTALTTA	*	
SatM 7733	POIKKIKIRVES	35	Peltomäki
SatM 7734	TASATALTTA	35	Peltomäki
SatM 7735	KOURUTALTTA	35	Peltomäki
SatM 7736	KOURUTALTTA	35	Peltomäki
SatM 8191	LIUSKEKEIHÄÄNKÄRKI	*	
SatM 15253	KOURUTALTTA	20	Yli-Peltoniemi

Luettelo 3. Karvian paikantamattomat hajalöydöt

Luettelo sisältää löydöt, joiden löytöpaikaksi ilmoitetaan Karvia, mutta joiden löytö- tai saantipaikka ei ole tiedossa tarkemmin kuin kylän tarkkuudella.

SatM = Satakunnan Museo

KM = Kansallismuseo

Museo	Numero		Laji	Löytö- tai saantipaikka ja -tapa	
KM	2572	379	VASARAKIR- VEEN TEELMÄ	Suomijärven kylä	Esineen löysi Jooseppi Kytöviita pellostä. Sen toimitti museoon Salomon Wilskman v. 1888.
SatM	7632		KOURU- TALTTA	Ämmälän kylä	Esineen löysi torppari Nikodemus Ämmälän kylästä noin v. 1850. Saatu häneltä museoon A. Winterin kautta v. 1911.
SatM	7639		KOURU- TALTTA	Löytöpaikka ei ole Karvialla vaan Honkajoella	Esineen löysi talollinen A. Lankoski maaltaan ruoppakuopasta noin 500 m:n etäisyydeltä Honkajoesta v. 1901. A. Lankoski lahjoitti esineen museoon A. Winterin kautta v. 1911.
SatM	8191		LIUSKEKEI- HÄÄNKÄRKI	Sarvelan kylä	Esineen löysi Jooseppi Salo noin v. 1870. Myöhemmin se joutui Kauhajoelle A. Yrttimaalle, joka säilytti sitä noin 20 vuotta. Ostettu museoon A. Yrttimaalta v. 1911.

Luettelo 4. Karvian inventoinnin mustavalkokuvat

Kaikki kuvat on kuvannut Antti Bilund.

Negatiivit on luetteloitu Satakunnan Museon kokoelmiin numeroilla SatM 200040 - 200078.

nro	SatM-nro	aihe	pvm
	filmi 1		
1	200040	Karvia [2] Aitasalo. Kiviröykkiöitä kuvattuna kaakosta. Etualalla korkein, ilmeisesti muinaisjäännösluettelossa tarkoitettu röykkiö. Sen takana kalliokumpareella on toinen röykkiö, joka kuvassa ei erotu pensaikosta. Taustalla oikealla näkyvän kallion kärjen edustalla notkossa on kolmas, epämääräisen muotoinen röykkiö. Kuva on otettu neljänneältä, matalalta kivikasalta. Kuvaussuunta on luoteeseen.	8.10.
2	200041	sama kuin kuva 200040	8.10.
3	200042	Karvia [2] Aitasalo. Porausjälki lohkotussa kivessä. Kuvattu samalta paikalta kuin kuva numero 200040, kuvaussuunta lounaaseen.	8.10.
4	200043	Karvia [2] Aitasalo. Louhos mäen huipulla, 30-40 m röykkiöistä pohjoiskoilliseen. Etualalla noin 10 m pitkä, 5 m leveä ja 1,5 m korkea kivivalli, joka reunustaa louhosta idästä ja etelästä. Louhoskuoppa on vallin takana. Sen takaseinällä, keskellä kuvaa on kalliossa pystysuora, noin 2 m korkea poranjälki. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	8.10.
5	200044	Karvia [9] Iso-Koura. Kivikautisen asuinpaikan kaakkoisosaa. Oikealla näkyy kämpän päärakennuksen itänurkka. Kuvaussuunta on etelä-kaakkoon	8.10.
6	200045	Karvia [9] Iso-Koura. Kivikautisen asuinpaikan luoteisosaa. Kvartsi-kaapimen KM 32015:1 löytöpaikka on kuvassa näkyvän kämpän päärakennuksesta muutamia metrejä oikealle ja kuvaajaan päin. Kvartsin KM 32015:2 löytöpaikka on taustalla rakennuksen oikealla puolella, rantatörmän reunalla, puuta vasten nojaavan karttalaukun kohdalla. Kuvattu saunarakennuksen edustalta kaakkoon.	8.10.
7	200046	sama kuin kuva 200045	8.10.
8	200047	Karvia [1] Vähätalo. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee etualalla olevan tasamaan takana nousevalla peltorinteellä. Löytöalue alkaa kuvan oikeasta laidasta, metsikön laidassa olevan kesämökin kohdalta, ja jatkuu kuvan ulkopuolelle vasemmalla. Kuva on otettu Mustaluoman suulla olevan rakennuksen luota, siitä noin 20 m koilliseen, ja kuvaussuunta on itäkoilliseen.	13.10.
9	200048	Karvia [1] Vähätalo. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee etualalla olevan tasamaan takana nousevalla peltorinteellä. Löytöalue alkaa kuvan oikeasta laidan ulkopuolelta ja jatkuu kuvan keskellä terävarajaisena näkyvään, Vuolteen maalla olevaan metsikköön asti. Kuva on otettu Mustaluoman suulla olevan rakennuksen luota, samasta paikasta kuin kuva numero 200047, ja kuvaussuunta on koilliseen.	13.10.

Luettelo 4. Karvian inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
11	200049	Karvia [1] Vähätalo. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee oikealle ja taustalle laskevalla peltorinteellä. Etualalla on inventoinnin aikana kynnettyä ollutta asuinpaikan osaa. Asuinpaikka ulottuu taustalla vasemmalla puiden välissä näkyvän kesämökin luo. Kuva on otettu asuinpaikan pohjoispäästä, Vuolteen maalla olevan metsikön reunasta, ja kuvaussuunta on eteläkaakkoon.	13.10.
10	200050	Karvia [4] Ala-Koivula. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee törmämäisellä peltorinteellä. Se ulottuu etualalta kynnetyn maan reunaan taustalle. Vasemmalla näkyy soistunutta tasamaata Karvianjoen varrella ja oikealla tasamaata rinteeseen päällä. Kuva on otettu rinteeseen alaosasta, noin 20 m päästä joen rannasta. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	13.10.
12	200051	Karvia [4] Ala-Koivula. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee törmämäisellä peltorinteellä. Se ulottuu etualalta kynnetyn maan reunaan taustalle. Vasemmalla näkyy soistunutta tasamaata Karvianjoen varrella ja oikealla tasamaata rinteeseen päällä. Etualalla on rinteessä oleva notkelma. Kuva on otettu rinteeseen päältä, noin 40 m päästä joen rannasta. Kuvaussuunta on pohjoisluoteeseen.	13.10.
13	200052	Karvia [6] Pantti. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee hiekkakankaalla. Kuvan keskellä, noin 10 m päässä on asumuspainanne. Kuvan oikeasta laidasta oikealle laskee törmä. Kuvaussuunta on pohjoiskoilliseen.	13.10.
14		poistettu	
15	200053	Karvia [5] Alatalo. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteeseen alaosassa, etualalla tummana näkyvän mutamaa-alueen takana. Yksi löytöalue on tien vasemmalla puolella, toinen taustalla, kuvan keskellä, ladon oikealla puolella. Kuvattu Kauhajoen tieltä, noin 50 m sillasta itään. Kuvaussuunta on koilliseen.	13.10.
16	200054	Karvia [5] Alatalo. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteeseen alaosassa, etualalla omevan ladon takana. Löytöalue ulottuu tien kummallekin puolelle. Kuvattu Kauhajoen tieltä, samasta paikasta kuin kuva 200054. Kuvaussuunta on itään - itäkoilliseen.	13.10.
17		poistettu	
18		poistettu	
19	200055	Karvia [15] Tontinniemi. Historiallisen ajan raudanvalmistuspaikka. Kuonakasa näkyy kumpareena rakennuksen nurkan oikealla puolella ja siitä muutamia metrejä taustalle päin. Kasan keskellä kasvaa pieni kuusi. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	13.10.
20	200056	Karvia [15] Tontinniemi. Historiallisen ajan raudanvalmistuspaikka. Kuonakasa näkyy kumpareena etualalla. Koekuopan paikka on merkitty karttalaukulla. Kuvaussuunta on länteen.	13.10.

Luettelo 4. Karvian inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
21	200057	Karvia [10] Korpiniemen kämppä. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee Mustajärven rannalla. Oikealla kämpän liiteri, vasemmalla kauempana itse kämppä ja taustalla Mustajärvi. Löytökohta on rantaan laskeutuvalla kulku-uralla (kuvassa aukko metsässä) liiterin edustalla. Kuvaussuunta on pohjoiskoilliseen.	13.10.
22	200058	Karvia [10] Korpiniemen kämppä. Kivikautinen asuinpaikka. Etualalla oikealla kämpän päärakennus, taustalla liiteri. Vasemmalla näkyy Mustajärven rantaan laskevan törmän reuna. Löytökohta on rantaan laskeutuvalla kulku-uralla liiterin edustalla. Kuvaussuunta on etelään.	13.10.
23	200059	Karvia [10] Korpiniemen kämppä. Kivikautinen asuinpaikka. Löytökohta on etualalla, kuvaajan ja muurahaiskeon välissä. Mustajärvi jää kuva-alan oikealle puolelle. Löytökohta on rantaan laskeutuvalla kulku-uralla liiterin edustalla. Kuvattu liiterin edustalta. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	13.10.
24	200060	Karvia [10] Korpiniemen kämppä. Kivikautinen asuinpaikka. Löytökohta on etualalla, kuvaajan ja muurahaiskeon välissä, rantaan laskeutuvalla kulku-uralla. Oikealla näkyy Mustajärvi. Kuvattu liiterin edustalta, sen luoteiskulmasta 5 m pohjoiseen. Kuvaussuunta on pohjoiskoilliseen.	13.10.
25	200061	Karvia [11] Vainio. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteellä. Etualalla poikittain oja, jonka tienoilta on aiemmin löydetty reikäkiviä. Sen takana näkyy kynnetty alue, jonka yläaidasta (oikealta) kerättiin inventoinnissa asuinpaikkalöytöjä. Taustalla virtaa oikealta vasemmalle Säkkijoki. Sen takana näkyy Varsalan talon rakennuksia. Vainion talo jää kuva-alan vasemmalle puolelle. Kuvaussuunta on pohjoisluoteeseen.	15.10.
26	200062	Karvia [11] Vainio. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteellä. Inventointilöydöt kerättiin etualalla olevan sänkipellon takana olevan kynnetyn lohkon yläaidasta kuva-alan koko leveydeltä. Taustalla virtaa oikealta vasemmalle Säkkijoki. Sen takana näkyy Vainion talon rakennuksia. Kuvaussuunta on länteen.	15.10.
27	200063	Karvia [11] Vainio. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteellä. Inventointilöydöt kerättiin etualalla, tien ja ojan takana olevan kynnetyn lohkon yläaidasta. Taaempana olevalta kynnetyltä lohkolta, jonka yläreuna oli hieman alempana, ei löytynyt mitään. Taustalla virtaa oikealta vasemmalle Säkkijoki. Kuvaussuunta on etelälounaaseen.	15.10.
28	200064	Karvia [11] Vainio. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteellä. Löytöalue on keskellä, taustalla, kynnetyn alueen yläaidassa. Aiemmin löytyneet reikäkivet ovat ilmeisesti peräisin oikean puoleisten rehupaalien vasemmalta puolelta, ojan tienoilta. Inventointilöydöt on kerätty siitä vasemmalle, kynnöksen kulmaan asti. Asuinpaikka voi jatkua vasemman puoleisten paalien alapuoliselle nurmialueelle, ja ehkä myös keskellä ylemmäs rinteelle. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	15.10.

Luettelo 4. Karvian inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
29	200065	Karvia [7] Lammintausta. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee kynnetyn pellon päässä, tieltä vasemmalle, kuvan vasempaan laitaan asti. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	16.10.
30	200066	Karvia [7] Lammintausta. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee kynnetyn pellon yläreunassa, auton kohdalta taustalle, koivuja kasvavaan niemekkeeseen asti. Kuvaussuunta on länteen.	16.10.
31	200067	Karvia [8] Tuulikangas. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee kuvan keskellä näkyvän hiekkakuopan oikealla laidalla. Inventointilöydöt on kerätty etualalla näkyvän sähköpylvään tasan oikealta puolelta. Harju jatkuu taustalla kuvaussuuntaan. Kuvaussuunta on pohjoisluoteeseen.	16.10.
32	200068	Karvia [7] Lammintausta. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee taustalla näkyvän kynnetyn pellon yläreunassa vasemmalla, auton kohdalta oikealla, koivuja kasvavaan niemekkeeseen asti vasemmalla. Kuvaussuunta on koilliseen.	16.10.
33	200069	Karvia [12] Mannila. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee matalalla rantaa myötäilevällä harjanteella. Kuvassa harjannetta näkyy keskellä taustalla, kynnöksen reunasta pellon takareunaan. Harjanteen toinen osa jää kuva-alan oikealle puolelle. Karvianjärvi on pellon oikeassa reunassa olevan pensaikon takana. Kuvaussuunta on itäkaakkoon.	21.10.
34	200070	Karvia [12] Mannila. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee matalalla rantaa myötäilevällä harjanteella. Kuvassa harjannetta näkyy keskellä taustalla, kynnöksen reunasta pellon takareunaan. Karvianjärvi on pellon oikeassa reunassa olevan pensaikon takana. Kuva on otettu harjanteen toisen osan rinteeltä. Harjanteella oleva saunamökki jää kuvan ulkopuolelle oikealle. Kuvaussuunta on itään.	21.10.
35	200071	Karvia [12] Mannila. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee matalalla rantaa myötäilevällä harjanteella. Kuvassa harjanne on pellon takareunalla. Inventoinnissa todettu asuinpaikka on taustalla vasemmalla, kynnetyllä peltolohkolla. Siitä oikealle on harjanteen toinen osa, jonka laella oleva saunamökki kuvassa. Karvianjärvi näkyy taustalla. Kuva on otettu kylätien varrelta, Mannilan talon kohdalta. Kuvaussuunta on kaakkoon.	21.10.
36	200072	Karvia [19] Kärpäsenaukea. Kvartsi-iskosten löytöpaikka on tien vasemmalla puolella, lähellä sitä. Taustalla on Hannukaisen talo. Kuvaussuunta on lounaaseen.	22.10.
	filmi 2		
1	200073	Karvia [14] Rastiaisneva. Ajoittamaton kiviroykkiö sijaitsee matalalla kumpareella suon keskellä. Kumpareta kuvattuna sen luoteispäästä. Röykkiö on taustalla keskellä. Kauempana taustalla suon takana näkyy toinen metsäisempi kumpare. Kuvaussuunta on kaakkoon.	24.10.

Luettelo 4. Karvian inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
2	200074	Karvia [14] Rastiaisneva. Ajoittamaton kiviröykkiö sijaitsee matalalla kumpareella suon keskellä. Etualalla on röykkiö. Taustalla näkyy kumpareta ympäröivää avosuota. Kuvaussuunta on länteen.	24.10.
3	200075	Karvia [14] Rastiaisneva. Ajoittamaton kiviröykkiö sijaitsee matalalla kumpareella suon keskellä. Etualalla röykkiö lähikuvassa. Kuvaussuunta on lounaaseen.	24.10.
4		poistettu	
5		poistettu	
6		poistettu	
7		poistettu	
8		poistettu	
9		poistettu	
10	200076	Karvia [18] Kantin pururata. Palaneen luun löytöpaikka äestetyllä hakkuualueella ja taimikossa. Palanutta luuta löytyi muutaman metrin säteellä kuvan keskellä olevan kiven ympäriltä. Taustalla mäellä näkyy pururadan valopylväs. Kuvaussuunta on pohjoisluoteeseen.	29.10.
11	200077	Karvia [18] Kantin pururata. Palaneen luun löytöpaikka äestetyllä hakkuualueella ja taimikossa. Löytökohta on kuvan keskellä, merkinä karttalaukku kivellä. Taustalla törmämäisen rinteessä näkyy korkeampaa metsää. Kuvaussuunta on eteläkaakkoon.	29.10.
12	200078	Karvia [18] Kantin pururata. Palaneen luun löytöpaikka äestetyllä hakkuualueella ja taimikossa. Löytökohta on kuvan vasemmalla laidalla, merkinä karttalaukku kivellä. Oikealla on törmämäisenä laskeva rinte, ja sen alla metsää. Kuvaussuunta on itäkaakkoon.	29.10.

Luettelo 5. Karvian inventoinnin diakuvat

Kaikki kuvat on kuvannut Antti Bilund.

Kuvat on luetteloitu Satakunnan Museon kokoelmiin numeroilla SatM 26729 - 26749.

numero	aihe	pvm
SatM 26729	Karvia [9] Iso-Koura. Kivikautisen asuinpaikan kaakkoisosaa. Oikealla näkyy kämpän päärakennuksen itänurkka. Kuvaussuunta on eteläkaakkoon	8.10.
SatM 26730	Karvia [9] Iso-Koura. Kivikautisen asuinpaikan luoteisosaa. Kvartsikaapimen KM 32015:1 löytöpaikka on kuvassa näkyvän kämpän päärakennuksesta muutamia metrejä oikealle ja kuvaajaan päin. Kvartsien KM 32015:2 löytöpaikka on taustalla rakennuksen oikealla puolella, rantatörmän reunalla, puuta vasten nojaavan karttalaukun kohdalla. Kuvattu saunarakennuksen edustalta kaakkoon.	8.10.
SatM 26731	Karvia [4] Ala-Koivula. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee törmämaisellä peltorinteellä. Se ulottuu etualalta kynnetyn maan reunaan taustalle. Vasemmalla näkyy soistunutta tasamaata Karvianjoen varrella ja oikealla tasamaata rinteiden päällä. Kuva on otettu rinteiden alaosasta, noin 20 m päästä joen rannasta. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	13.10.
SatM 26732	Karvia [4] Ala-Koivula. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee törmämaisellä peltorinteellä. Se ulottuu etualalta kynnetyn maan reunaan taustalle. Vasemmalla näkyy soistunutta tasamaata Karvianjoen varrella ja oikealla tasamaata rinteiden päällä. Etualalla on rinteessä oleva notkelma. Kuva on otettu rinteiden päältä, noin 40 m päästä joen rannasta. Kuvaussuunta on pohjoisluoteeseen.	13.10.
SatM 26733	Karvia [6] Pantti. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee hiekkakan-kaalla. Kuvan keskellä, noin 10 m päässä on asumuspainanne. Kuvan oikeasta laidasta oikealle laskee törmä. Kuvaussuunta on pohjoiskoilliseen. Kuva muodostaa stereokuvaparin kuvan numero 26733 kanssa, vasen kuva.	13.10.
SatM 26734	Karvia [6] Pantti. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee hiekkakan-kaalla. Kuvan keskellä, noin 10 m päässä on asumuspainanne. Kuvan oikeasta laidasta oikealle laskee törmä. Kuvaussuunta on pohjoiskoilliseen. Kuva muodostaa stereokuvaparin kuvan numero 26732 kanssa, oikea kuva.	13.10.
SatM 26735	Karvia [15] Tontinniemi. Historiallisen ajan raudanvalmistuspaikka. Kuonakasa näkyy kumpareena etualalla. Kuvaussuunta on länsiluoteeseen.	13.10.

Luettelo 5. Karvian inventoinnin diakuvat (jatkoa)

numero	aihe	pvm
SatM 26736	Karvia [10] Korpiniemen kämppä. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee Mustajärven rannalla. Oikealla kämpän liiteri, vasemmalla kauempana itse kämppä ja taustalla Mustajärvi. Löytökohta on rantaan laskeutuvalla kulku-uralla (kuvassa aukko metsässä) liiterin edustalla. Kuvaussuunta on pohjoiskoilliseen.	13.10.
SatM 26737	Karvia [10] Korpiniemen kämppä. Kivikautinen asuinpaikka. Etualalla oikealla kämpän päärakennus, taustalla liiteri. Vasemmalla näkyy Mustajärven rantaan laskevan törmän reuna. Löytökohta on rantaan laskeutuvalla kulku-uralla liiterin edustalla. Kuvaussuunta on etelään.	13.10.
SatM 26738	Karvia [11] Vainio. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee peltorinteellä. Löytöalue on keskellä, taustalla, kynnetyn alueen ylälaidassa. Aiemmin löytyneet reikäkivet ovat ilmeisesti peräisin oikean puoleisten rehupaalien vasemmalta puolelta, ojan tienoilta. Inventointilöydöt on kerätty siitä vasemmalle, kynnöksen kulmaan asti. Asuinpaikka voi jatkua vasemman puoleisten paalien alapuoliselle nurmialueelle, ja ehkä myös keskellä ylemmäs rinteelle. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	15.10.
SatM 26739	Karvia [7] Lammintausta. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee kynnetyn pellon päässä, tieltä vasemmalle, kuvan vasempaan laitaan asti. Kuvaussuunta on pohjoiseen.	16.10.
SatM 26740	Karvia [8] Tuulikangas. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee kuvan keskellä näkyvän hiekkakuopan oikealla laidalla. Inventointilöydöt on kerätty etualalla näkyvän sähköpylvään tasan oikealta puolelta. Harju jatkuu taustalla kuvaussuuntaan. Kuvaussuunta on pohjoisluoteeseen.	16.10.
SatM 26741	Karvia [12] Mannila. Kivikautinen asuinpaikka sijaitsee matalalla rantaa myötäilevällä harjanteella. Kuvassa harjanne on pellon takareunalla. Inventoinnissa todettu asuinpaikka on taustalla vasemmalla, kynnetyllä peltolohkolla. Siitä oikealle on harjanteen toinen osa, jonka laella oleva saunamökki kuvassa. Karvianjärvi näkyy taustalla. Kuva on otettu kylätien varrelta, Mannilan talon kohdalta. Kuvaussuunta on kaakkoon.	21.10.
SatM 26742	Karvia [14] Rastiaisneva. Ajoittamaton kiviroykkiö sijaitsee matalalla kumpareella suon keskellä. Etualalla on röykkiö. Taustalla näkyy kumpareta ympäröivää avosuota. Kuvaussuunta on länteen.	24.10.

Luettelo 5. Karvia inventoinnin diakuvat (jatkoa)

numero	aihe	pvm
SatM 26743	Karvia [14] Rastiaisneva. Ajoittamaton kiviröykkiö sijaitsee matalalla kumpareella suon keskellä. Kumpareta kuvattuna sen luoteispäästä. Röykkiö on taustalla keskellä. Kauempana taustalla suon takana näkyy toinen metsäisempi kumpare. Kuvaussuunta on kaakkoon.	24.10.
SatM 26744	Karvia [14] Rastiaisneva. Ajoittamaton kiviröykkiö sijaitsee matalalla kumpareella suon keskellä. Etualalla röykkiö lähikuvassa. Kuvaussuunta on lounaaseen.	24.10.
SatM 26745	Karvia [18] Kantin pururata. Palaneen luun löytöpaikka äestetyllä hakkuualueella ja taimikossa. Löytökohta on kuvan vasemmalla laidalla, merkinä karttalaukku kivellä. Oikealla on törmämäisenä laskeva rinne, ja sen alla metsää. Kuvaussuunta on itäkaakkoon.	29.10.
SatM 26746	Karvia [18] Kantin pururata. Palaneen luun löytöpaikka äestetyllä hakkuualueella ja taimikossa. Löytökohta on kuvan keskellä, merkinä karttalaukku kivellä. Taustalla törmämäisen rinteen alla näkyy korkeampaa metsää. Kuvaussuunta on eteläkaakkoon.	29.10.
SatM 26747	Karvia [11] Vainio. Tasataltta KM 32017:1 ylälappeelta.	
SatM 26748	Karvia [11] Vainio. Tasataltta KM 32017:1 alalappeelta.	
SatM 26749	Karvia [7] Lammintausta. Primitiivinen kirves KM 32013:1 sivulta.	

Kunta: KARVIA
Nimi: Vähätalo

Kylä: Ämmälä
Inv.nro: 1

Mj.tyyppi: asuinpaikka Luokka: 2
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Paikka
X: 6895 30 Y: 2425 60 Z: 132.0 Z2: 137.0

Asuinpaikkalöytöjä laajalla alueella pellolla.
Loivasti länteen laskevaa rinnettä, maaperä savea.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

- KM 12416: 1 KIVIKIRVES, primitiivinen. Esine on harmaata kivilajia. Sen pinta on rapautunut niin, että ohuet suonet kovempaa kivilajia näkyvät verkkomaisena kuviona esineen pinnalla. Esine on muodoltaan lattea.
- KM 12416: 2 HIOINLAAKA, katkelma. Pala kiertäen hangatusta hioinlaasta.
- KM 13696 LIUSKEKEIHÄÄNKÄRJEN KATKELMA, puolikas. Esine on harmaata liusketta. Sen reunat ovat rikkoutuneet.
- KM 16927: 1 TASATALTTA. Esine on vihertävän harmaata kiveä. Se on litteä, ja selkä on kaareva. Vain selkä ja terä ovat hiotut.
- KM 16927: 2 TASATALTTA. Esine on ruskeaa kiveä. Se on nelisivuinen ja kannalle kapeneva. Teränlasku on jyrkkä.
- KM 16927: 3 HIOIMEN KATKELMA, nelisivuinen. Esine on hiekkakiveä. Hiontapintaa on lappeilla ja säilyneissä sivuissa.
- KM 16927: 4 HIOINKIVI. Esine on hiekkakiveä. Se on muodoltaan epämääräinen, luontainen. Hiontapintaa on lappeilla ja yhdellä sivulla.
- KM 17015: 1 KIVIESINEEN KATKELMA. Esine on vaalean ruskeaa kiveä. Kaksi sivua on hiottu tasaisiksi ja niiden välinen särmä pyöreäksi.
- KM 17015: 2 HIOIMIA, särmikkäitä, 3 kpl. Esineet ovat vaaleaa hiekkakiveä. Hiontapintaa on runsaasti.
- KM 17015: 3 HIOIMIA, laattamaisia, 2 kpl. Esineet ovat tummaa hiekkakiveä.
- KM 17015: 4 KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl.
- KM 32008: 1 KVARTSIESINE ?, taltta ?, 1 kpl, 2,4 g. Esine on litteä, lähinnä suorakulmion muotoinen kvartsikapale. Toisessa päässä on ilmeisesti retusoitu ja käyttöjälkinen, kourumainen, 11 mm pitkä terä.
- KM 32008: 2 KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl, 2,8 g.
- KM 32008: 3 KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl, 9,0 g.
- KM 32008: 4 KVARTSI-ISKOKSIA, 6 kpl, 44,4 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 2,4 km pohjoiseen, Jalasjärventien (tie numero 273) länsipuolella, 300-400 m päässä tieltä Vähätalon kohdalla.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Asuinpaikka on ollut merkittynä muinaisjäännösluetteloon vuodesta 1968 lähtien, ja sen rauhoitusluokka on II. Asuinpaikka on tiettävästi tarkastettu silloin, mutta tarkastuskertomusta ei ole museoviraston arkistossa, eikä ole tiedossa kuka tarkastuksen on suorittanut. Tarkastusmöytöjä ei myöskään ole Kansallismuseon kokoelmissa.

Jo aiemmin maanviljelijä Juho Vähätalo oli löytänyt paikalta useita kiviesineitä ja lahjoittanut ne Kansallismuseoon vuosina 1950-1966. Esineiden löytökohdat voi varsin tarkasti (arviolta 10-20 m tarkkuudella) määrittää verifikaateissa olevien karttapiirrosten ja vuoden 1959 peruskartan avulla (verifikaattien piirroksissa kiintopisteinä olevat tiet, ladot ja savenottoaika eivät näy enää nykyisessä peruskartassa). Yksi löytörykelmä on alueen eteläosassa. Hioinkivi KM 16927:4 on löytynyt likimain kohdasta $x = 6895\ 17$, $y = 2425\ 60$, tasatalta KM 16927:2 kohdasta $x = 6895\ 22$, $y = 2425\ 57$, primitiivinen kirves KM 12416:1 kohdasta $x = 6895\ 22$, $y = 2425\ 60$ ja hioin KM 16927:3 kohdasta $x = 6895\ 24$, $y = 2425\ 59$. Noin sata metriä pohjoisempaa ovat hieman kauempana toisistaan löytyneet hioinlaaka KM 12416:2 ($x = 6895\ 32$, $y = 2425\ 60$), liuskekärjen katkelma KM 13696 ($x = 6895\ 34$, $y = 2425\ 63$) ja tasatalta KM 16927:1 ($x = 6895\ 33$, $y = 2425\ 68$). Lisäksi vanhan tielinjan itäpuolelta (pisteiden $x = 6895\ 40$, $y = 2425\ 66$ ja $x = 6895\ 15$, $y = 2425\ 64$ välisen viivan itäpuolelta) on löytynyt hiotun kiviesineen katkelma, kaksi kvartsi-iskosta ja viisi hiointa (KM 17015:1-4). Esineet ovat löytyneet pellostä maanmuokkauksen jälkeen, osa maata ensimmäistä kertaa pelloksi muokattaessa. Esineen KM 13969 löytökohdan itäpuolella oli havaittu 11 m läpimitäinen alue, jossa maa oli punaista ja tummanruskeaa ja sisälsi hiilen muruja.

Asuinpaikka tarkastettiin inventoinnissa 12.10.1999. Pellostä oli kynnetyt vain tilaan RN:o 1:41 (katso peruskartta) kuuluva osa tasalta $y = 2425\ 68$ länteen, eli alueen pohjoislaita, johon vain pohjoisin edellä mainituista löytökohdista osuu. Aivan kynnyksen pohjoislaidalta, noin 10 m läpimittaiselta alueelta ($x = 6895\ 41$, $y = 2425\ 60$) löytyi jonkin verran kvartsi-iskoksia (KM 32008:4), etelämpää kvartsi-iskos ja -esine (KM 32008:1-2, $x = 6895\ 37$, $y = 2425\ 63$), ja vielä yksittäinen iskos (KM 32008:3, $x = 6895\ 35$, $y = 2425\ 64$). Löytöalue ulottui lähelle rinteiden alareunaa, mutta ei kuitenkaan aivan korkeuskäyrälle 132,5 mmpy, jonka länsipuolella maa muuttui mutaiseksi. Etelämpänä tilan RN:o 1:42 puolella pelto oli osittain sängellä, osittain nurmella, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Siellä ei tarkastuksessa havaittukaan mitään asuinpaikkaan viittaavaa. Aiemmat esinelöydöt kuitenkin osoittavat, että asuinpaikka ulottuu pohjois-etelä-suunnassa koko alueelle. Pohjoisessa kynnetyt alue rajoittuu Vuolteen talon maahan, joka on osittain metsää. Idempänä Vuolteen puolella pelto kasvoi heinää.

Asuinpaikka sijaitsee loivasti länsiluoteeseen laskevalla rinteellä. Idässä rinteiden päällä on lähes tasainen maata noin 300 m päähän, Jalasjärven tiehen asti. Rinteessä ja tasamaalla sen päällä maaperä on vaihtelevasti hiekan sekaista savea. Lännessä rinteiden alareuna seuraa peruskartan 132,5 mmpy korkeuskäyrää. Sen tienoilla rinne muuttuu tasamaaksi, ja maaperä suomudaksi. Rinne on ollut rantaa varhaisella mesoliittisella kaudella, Kirkkojärven kuroutuessa merestä. Nyt Kirkkojärven ranta on yli kilometrin päässä lounaassa, ja lähin vesistö on rinteiden alla tasamaalla mutkitellen virtaava Karvianjoki. Se on lähinnä rinteiden alalaitaa, noin 50 m päässä, asuinpaikan pohjoislaidalla. Etelämpänä etäisyys on 70-200 m. Etelässä aluetta rajaa idästä Karvianjokeen laskeva Mustaluoma, joka virtaa usei-

den metrin syvyisessä notkossa. Koko alue on peltoa lukuun ottamatta Mustaluoman pohjoisrannalla olevaa 40-100 m levyistä joutomaakaistaletta, jolla on myös kesämökki.

Tarkastushavaintojen, aiempien esineiden löytöpaikkojen ja asuinpaikkojen sijaintia koskevan yleisen tietämyksen perusteella asuinpaikka todennäköisesti rajoittuu rinteelle ja sen yläreunan läheisyyteen tasamaalla idässä. Muinaisjäännösrekisterissä asuinpaikan rajoiksi on ilmoitettu $x = 6895\ 14 - 6895\ 41$ ja $y = 2425\ 40 - 2425\ 65$. Lännessä asuinpaikka ei todennäköisesti ulotu näin kauas, sillä alueen länsiosa on tasaista suomaata. Lännessä asuinpaikan suoja-alueen reunaksi sopii mielestäni hyvin peruskarttaan merkitty sähkölinja, joka seuraa 132,5 mmpy korkeuskäyrää sen länsipuolella. Idässä muutamat aiemmat esinelöydöt (KM 16927:1 ja KM 17015:1-4) jäävät ilmeisesti linjan $y = 2425\ 65$ itäpuolelle. Ei ole varmaa, että nämä löytöpaikat ovat varsinaisella asuinpaikalla, mutta jos koko asuinpaikka halutaan varmuudella sisällyttää suoja-alueeseen, olisi sen itäraja asetettava tasalle $y = 2425\ 70$. Pohjoisessa asuinpaikka ulottuu todennäköisesti Vuolteen talon maalle, vaikka sitä ei inventoinnissa voitukaan varmasti todeta. Etelässä asuinpaikka saattaa ulottua tilan RN:o 1:42 eteläpuolella, Mustaluoman pohjoisrannalla olevan mökin tontille, sillä eteläisin löytöpaikka (KM 16927:2) on aivan tontin luoteisrajan lähellä.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo ja verifikaatit, KM 12416, KM 13696, KM 16927 ja KM 17015

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Valtionmaa
Nimi:	Aitasalo	Inv.nro:	2
Mj.tyyppi:	röykkiö	Luokka:	3
Ajoitus:	historiallinen		
Kartta:	2212 05	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6900 54	Y: 2437 87	Z: 170.0 Z2: 180.0
Kiviröykkiöitä, ilmeisesti louhintajätettä, ja louhos. Metsäsaarekkeen kallioista länsirinnettä suon keskellä.			
Tutkija:	Heikkurinen-Montell T.	tarkastus	vv/kk 1987
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk 1999 /10

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 14,9 km koilliseen, Mustajärven eteläpäästä 2,5 km länsilounaaseen ja Alkkian tehtaasta (entinen Karvian varavankila) 2,2 km pohjoiseen, soiden ympäröimällä mäki-alueella.

Peruskarttaote 11

Bilund 1999:

Kohde on muinaisjäännösluettelossa ajoittamattomana kiviröykkiönä, ja sen rauhoitusluokka on II. Sen on tarkastanut Tuula Heikkurinen-Montell vuonna 1987 yleisöilmoituksen perusteella.

Kohde sijaitsee metsäisen suon ympäröimällä kivisellä ja osin kallioisella hiekkamoreenimäellä, sen länsireunalla. Kohteen lähimmässä ympäristössä länsirinteellä on lähinnä länteen pistäviä kallioharjanteita, ja niiden väleissä kivikkoista, osin louhikkoista maata. Alueella kasvaa havupuuvaltaista metsää, alempana kuusta, ylempänä mäntyä. Mäki on pohjois-etelä -suunnassa noin puoli kilometriä pitkä ja 200-300 m leveä. Sen korkeimmat huiput kohoavat noin 10 m suon yläpuolelle. Lännessä noin 200 m leveän suon takana on samanlainen, mutta laajempi mäki-alue. Idässä on noin 200 m päässä pienempi saareke. Muuten ympäristö on suota. Etelässä, idässä ja pohjoisessa suo on nykyisin osittain turpeenottoalueena. Länsipuoliselle mäelle, noin 300 m päähän kohteesta, tulee noin 2 km päästä etelästä Alkkian tehtaalta (entinen Karvian varavankila) metsäautotie.

Kohde tarkastettiin 8.10.1999. Koordinaattien osoittamassa paikassa todettiin olevan useita kiviröykkiöitä ja muita ihmistoiminnasta kertovia jälkiä. Rinteen alaosassa, lounaaseen pistävän noin 10 m pitkän, 5 m leveän ja 1-2 m korkean silokallioulkoneman päällä on noin 3 m läpimittainen, hieman epämääräisen muotoinen ja 30-40 cm korkea röykkiö. Siitä 6-7 m eteläkaakkoon, luontaisesti kivisellä maan pinnalla on pyöreähkö, 3 m läpimittainen ja noin metrin korkuinen kekomainen röykkiö. Siitä 5-6 m eteläkaakkoon on pienempi, matala, epämääräisen muotoinen kivikasa. Kallion päällä olevasta röykkiöstä pohjoiskoilliseen, kallioiden välisessä notkossa, koillisen puoleisen kallion jyrkän lounaisseinämän alla on vielä neljäs, kallioseinämään nojaava röykkiö. Lisäksi ainakin eteläisimmän kivikasan ja korkean röykkiön välissä ja niiden ympäristössä on luontaisen maan pinnalla olevan kivikon joukossa sammalen peittämää irtainta pikkukivikkoa, joka on samanlaista kuin röykkiöissä.

Röykkiöiden kiviaines ei ole samanlaista kuin ympäröivällä maanpinnalla oleva luontainen moreenikivikko, vaan röykkiöt koostuvat terävasärmäisistä, lohkopinnoiltaan tuoreista pienistä kiven kappa-

leista. Eteläisimmästä kivikasasta 3-4 m lounaaseen on parin metrin läpimittainen irtolohkare, joka on halkaistu poraamalla. Osa lohkarresta puuttuu. Myös muutamissa muissa lähellä olevissa lohkarissa on porattuja reikiä ja lohkopintoja. Näyttää selvältä, että kiviröykkiöt koostuvat jätekivistä, jota on syntynyt, kun ympärillä olevia lohkaraita on rikottu ja muotoiltu rakennus- tai muuksi tarvekiveksi. Röykkiöissä ei havaittu mitään, mikä viittaisi siihen, että ne ovat vanhempia kuin paikalla olevat louhinnan jäljet.

Myös muualla samalla mäellä on jälkiä kiven louhinnasta. Mäen huipulla, noin 30 m kohteesta pohjoiskoilliseen on kalliossa lähes 10 m pitkä ja 3 m korkea louhos. Sitä reunustaa kaareva, noin 10 m pitkä, 5 m leveä ja 1,5 m korkea kivivalli. Tämä valli koostuu suurimmaksi osaksi pyörityneistä moreenikivistä, ja se on ilmeisesti syntynyt kaivettaessa louhittavaksi valittua kalliota esiin luontaisen louhikon alta. Mäen toisella huipulla, noin 100 m pohjoisempana on myös louhittu kiveä. Siellä kiveä on ilmeisesti irrotettu kiilaamalla, sillä pieniä, vain 1 cm läpimittaisia reikiä on porattu noin 5 cm välein. Kohteesta noin sata metriä etelään on myös suuri, useiden metrien läpimittainen siirtolohkare, joka on rikottu poraamalla.

Kiven louhinta alueella liittyy Karvian varavankilan toimintaan. Kiveä on saatettu käyttää vankilan rakennustöissä. Ei tunnu todennäköiseltä, että paikalta olisi viety kiveä muualle, sillä ympäristö on vankilaa lukuun ottamatta laajalti lähes asumaton. Nykyisessä peruskartassa mäelle ei tule mitään tietä, mutta vuoden 1959 peruskarttaan on merkitty vankilasta tuleva polku, jonka yksi haara kulkee mäen eteläosan poikki 200 m kohteen eteläpuolelta.

Koska kohteen kiviröykkiöt ja muut ihmistoiminnan jäljet näyttävät liittyvän tällä vuosisadalla tapahtuneeseen pienimuotoisen kiven louhintaan, eikä alueella havaittu mitään merkkejä vanhemmista muinaisjäännöksistä, ehdotetaan kohde siirrettäväksi kolmanteen luokkaan.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, tarkastuskertomus 1987

Kunta: KARVIA
Nimi: Yli-Kiikka

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 3

Mj.tyyppi: asuinpaikka
Ajoitus: kivikautinen

Luokka: 2

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Paikka
X: 6894 70 Y: 2425 25 Z: 132.0 Z2: 134.0

Asuinpaikkalöytöjä pellolla, vanhan rantatörmän päällä.
Loivasti länteen laskevaa rinnettä, savea, 1 m korkea törmä.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

- KM 16928 TASATALTTA. Esine on sädekiviliusketta. Se on muodoltaan litteä, ja alalape on tasainen. Muuten muoto on epämääräinen.
- KM 32009: 1 KIVIESINEEN KATKELMA, 3,7 g, Esine on hienojakoista, tummaa, vihertävänharmaa. Kivilajia, jossa on pieniä mustia porfyyrisiä rakeita. Yksi pinta on hiottu ja kupera, muut tuoreita lohkopintoja.
- KM 32009: 2 KVATSIKAAVIN, 5,9 g. Esine on paksu, levymäinen kvartsikappale. Lappeet ovat jokseenkin yhdensuuntaiset ja sivut kohtisuorassa niihin verrattuna. Lappeen reunaa kiertää noin 18 mm pituinen kaareva nyrhitty terä.
- KM 32009: 3 KVARTSIKAAPIKATKELMA ?, 3,0 g. Katkelmassa on yksi tasainen pinta, jonka reunaa kiertää kaareva nyrhitty terä. Se kaartuu säännöllisesti muotoiltuna toiseksi lappeeksi. Lisäksi esineessä on kaksi lohkopintaa.
- KM 32009: 4 KVARTSIESINE, pora ? naskali ?, 4,6 g. Esine on muodoltaan pitkänomaisen pisaramainen. Toinen lape on melko tasainen. Toinen lape on huolellisesti muotoiltu säännöllisen kuperaksi. Terävä pää suipenee kärjeksi (ilmeisesti katkennut).
- KM 32009: 5 KVARTSI-ISKOKSIA, 16 kpl, 53,9 g.
- KM 32009: 6 KVARTSI-ISKOKSIA, 8 kpl, 41,5 g.
- KM 32009: 7 KVARTSI-ISKOKSIA, 6 kpl, 26,9 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 1,7 km pohjoiseen, Jalasjärventien (tie numero 273) länsipuolella, 450 m päässä tiestä ja Yli-Kiikan talosta 150 m länteen.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 6.10.1999 tarkastettaessa tasataltan KM 16928 löytöpaikkaa. Esi-
neen on löytänyt maanviljelijä Leevi Kiikka pelloltaan toukokuussa 1964, ja sen on toimittanut Kan-
sallismuseoon naapuri, maanviljelijä Juho Vähätalo, 17.12.1965. Löytöpaikka on verifikaatin mukaan
tilan RN:o 10:23 koilliskulmassa olevasta pyykistä numero 37 18-25 m koilliseen ($x = 6894\ 64$,
 $y = 2425\ 23$). Inventoinnin aikana maanviljelijä Kiikka osoitti paikan myös maastossa. Hän kertoi esi-
neen löytyneen perunannostossa, jolloin se tuli esiin maasta koneen nostamana perunoiden mukana.
(Tässä tuntuisi itse asiassa olevan pieni ristiriita verifikaatissa mainitun löytöajan kanssa.)

Tarkastuksessa kiviesineen löytöpaikan tienoilla havaittiin yksittäinen kvartsi-iskos, mutta siitä ete-
lään ja pohjoiseen todettiin asuinpaikkalöytöjä laajalla alueella. Runaslöytöisin alue on löytöpaikalta
60-90 m pohjoiseen ($x = 6894\ 70 - 6894\ 73$, $y = 2425\ 25 - 2425\ 27$). Tältä alueelta kerättiin löydöt
KM 32009:1-5. Toinen löytökeskittymä oli heti tämän pohjoispuolella ja ulottui pellon pohjoislaitaan
($x = 6894\ 74 - 6894\ 76$, $y = 2425\ 26 - 2425\ 30$, KM 32009:6). Kiviesineen löytöpaikan eteläpuolella
löytöjä oli runsaammin noin 10 m matkalla pellon etelälaidasta pohjoiseen ($x = 6894\ 62 - 6894\ 63$,
 $y = 2425\ 22 - 2425\ 24$, KM 32009:7). Näiden löytökeskittymien välillä oli yksittäisiä kvarsiskoksia.
Kiviesineen löytöpaikan ja siitä pohjoiseen olevan löytökeskittymän välissä näytti olevan 50 m
levyinen täysin löydötön vyöhyke. Kaikki löydöt yhtä pientä hiotun kiviesineen katkelmaa
(KM 32009:1) lukuun ottamatta ovat kvartsia.

Koko peltolohko (tiloihin RN:o 20:3 ja RN:o 20:4 kuuluva pelto 132,5 mmpy käyrän itäpuolella
noin 150 m päässä oleviin Yli-Kiikan rakennuksiin saakka) oli tarkastusaikana kynnetyinä, ja havain-
tomahdollisuudet olivat hyvät. Koko lohko tarkastettiin, itäosa ylempänä rinteellä tosin pinnallisem-
min. Asuinpaikkalöydöt keskittyivät pellon länsilaidalle 15-30 m leveälle vyöhykkeelle. Pellon etelä-
laidalla löytöjä oli vain 15-20 m etäisyydellä peltolohkon reunasta, pohjoislaidalla jopa 25-30 m pääs-
sä siitä. Lännessä asuinpaikka todennäköisesti rajoittuu peltolohkon laitaan, missä on 132,5 mmpy
korkeuskäyrää seuraava noin metrin korkuinen vanha rantatörmä. Törmän alla oleva pelto ei ollut
kynnetyinä, joten sitä ei voitu tarkastaa. Törmän alla on kuitenkin tasamaata, ilmeisesti entistä suota,
joka ei ole asuinpaikaksi kovin sopivaa. Pellon pohjoispuolella, tilan rajan takana on metsää, joten
asuinpaikan mahdollisesta jatkumisesta sinne ei voitu tehdä havaintoja. Etelässä on kapea kaistale
tilaan RN:o 10:23 kuuluvaa maata, jolla kasvaa metsää. Myös sen eteläpuolinen pelto on metsitetty,
joten havaintomahdollisuudet siellä olivat huonot. Maaston ja todetun löytöjen jakautuman perusteel-
la on kuitenkin todennäköistä, että asuinpaikka jatkuu etelässä ja pohjoisessa naapuritilojen alueelle.

Asuinpaikka sijaitsee loivasti länteen laskevalla rinteellä, rinteiden alalaidassa olevan noin metrin kor-
kuisen vanhan rantatörmän päällä. Ranta on ilmeisesti ollut törmän juurella nykyisin lähimmillään
400 m päähän lounaaseen ulottuvan Kirkkojärven kuroutuessa merestä varhaisella mesoliittisella
ajalla. Koska järven pinnan lasku törmän juuren tasoon (noin 132 mmpy) kuroutumiskynnyksen (noin
135 mmpy) kulumisen vuoksi on voinut kestää jonkin aikaa, on epäselvää kuinka kauan paikka on
ollut rannalla. Maaperä törmän päällä on vaihtelevasti hiekan ja soran sekaista savea. Törmän alla
maa on lähes tasaista ja ilmeisesti suoperäistä. Rinne on todetun asuinpaikan kohdalla peltona, mutta
pohjoisempana ja etelämpänä kasvaa metsää. Noin 150 m päässä idässä, rinteiden päällä ovat Yli-
Kiikan talon rakennukset.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo, KM 16928, ja vastaava verifikaatti

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 12.10.1999 tarkastettaessa aluetta useiden sieltä löydettyjen kivi-esineiden vuoksi. Karvian museossa olevan hiomakiven KarvM 994 on löytänyt maanviljelijä Juho Koivula Ala-Koivulan talosta vuonna 1959. Hän on lahjoittanut sen museoon vuonna 1960. Karvian museon hoitajan Eino Saaren muistiinpanojen mukaan Juho Koivula on ilmeisesti jo aiemmin löytänyt kolme pohjalaismallista poikkikirvestä, jotka kuitenkin olivat kadonneet ennen kuin ne saatiin museoon. Vuosina 1971-1980 Ala-Koivulan nykyinen isäntä Eino Koivula on löytänyt Karvian museossa olevat taltat ja kirveet KarvM 1284, KarvM 1325 (esiintyy ilmeisesti Eino Saaren muistiinpanoissa myös virheellisellä numerolla KarvM 1301) ja KarvM 1462 (katkelma) sekä hioimen KM 19646 (deponoitu Karvian museoon, jonka luettelossa numerolla KarvM 1296).

Asuinpaikka sijaitsee rinteellä, joka laskee länteen, Karvianjoen varrella olavalle peltoaukealle, entiselle Kärpäsnevalle. Rinne laskee 4-5 m paikoin jyrkemmin, 30 m matkalla, paikoin loivemmin noin kaksi kertaa pitemmällä matkalla. Rinteen päällä on lähes tasaista maata, joka ulottuu noin 400 m päähän idässä. Maaperä rinteellä ja tasamaalla on vaihtelevasti hiekansekaista savea. Koko alue on peltoa. Rinteen alla maaperä on suomutaa. Karvianjoki virtaa rinteen alla. Etelässä se on lähimmillään noin 20 m päässä rinteen alareunasta, pohjoisessa kauempana 50-100 m päässä.

Tarkastuksessa asuinpaikkalöytöjä kerättiin talteen länteen, Karvianjoen varteen laskevalta rinteeltä ja sen reunalta koko Ala-Koivulaan kuuluvan pellon leveydeltä, tasalta $x = 6895\ 46$ etelässä tasalle $x = 6896\ 70$ pohjoisessa. Löytötiheydessä oli kuitenkin eroja. Alueen eteläosassa rinteessä on itään pistävä notkelma, joka peruskartassa näkyy 135 m mpy korkeuskäyrässä. Sen ja etelässä olevan Vuolteen talon rajan välissä ja vielä notkosta pohjoiseen noin tasalle $x = 6896\ 52$ löytöjä oli tasaisesti, mutta harvemmassa kuin pohjoisempana. Löydöt myös näyttivät keskittyvän rinteen alaosaan. Tältä alueelta kerättiin talteen suuri osa, mutta ei kaikkia havaittuja löytöjä (kvartsi-iskokset KM 32010:4). Tästä pohjoiseen, vähän rinteessä olevan ladon pohjoispuolelle (noin tasalle $x = 6896\ 63$), oleva alue oli runsaslöytöisin. Siltä kerättiin talteen vain pieni osa löydöistä (kvartsi-iskokset KM 32010:1, kvartsi-iskoksia KM 32010:2). Löytöjä oli koko rinteellä alalaidasta ylös rinteen päälle. Joitakin iskoksia oli myös rinteen päällä tasamaalla, kauimmat noin 20 m päässä rinteen reunalta.

Erikoista oli, että alueen keskiosassa muutamia iskoksia oli noussut kynnetäessä näkyviin myös rinteen alla suoperäisellä pellolla kohdissa, joissa aura oli nostanut mutamaan alta esiin mineraalimaata. Kauimmainen esiin noussut iskos oli vajaan kymmenen metrin päässä pellon pinnalla näkyvästä mineraalimaan ja mudan rajasta. Näyttää siltä, että löytöalue ulottuu ainakin jonkin matkaa nykyisen suon alle. Karvianjoen rannalle on tässä, kuten monissa muissakin kohdissa, muodostunut (tulvien yhteydessä ?) joen tuomasta maa-aineksesta joen rannalle valli. Asuinpaikan edustalla tämän harjanteen ja rinteen alareunan väliin on jäänyt erillinen allas, joka on soistunut. Valli muodostuu ilmeisesti lähinnä joen suulla, missä veden virtausnopeus hidastuu nopeasti. Tämä näkyy hyvin myös joen nykyisen suun edustalla Kirkkojärven pohjoisrannalla, noin 1,5 km etelämpänä (katso peruskartta). Koska paikalla on todennäköisesti asuttu Kirkkojärven erilliseksi järveksi kuroutumisen aikoihin, (mutta ennen järven supistumista nykyisen kokoiseksi,) samaan aikaan tai vain vähän ennen kuin joen suu on ollut asuinpaikan kohdalla, on hyvin mahdollista, että asuinpaikan edusta on soistunut pian paikan käyttövaiheen jälkeen. Tällöin suokerrostumien alle peittyneellä alueella on saattanut nopeasti muodostua myös orgaanisen materiaalin säilymiselle suotuisat olosuhteet. Asuinpaikkoja, joilla orgaaninen materiaali on säilynyt, tunnetaan vähän, joten tämä lisäisi asuinpaikan arvoa muinaisjäänneksenä.

Runsaslöytöisen alueen pohjoispuolella oli muutamia kymmeniä metrejä leveä niukkalöytäinen vyöhyke. Tämän pohjoispuolella, noin tasalta $x = 6895\ 67$ tilan pohjoisrajalle löytöjä oli taas enemmän. Melko suuri osa kerättiin talteen (kvartsi-iskokset KM 32010:3). Kvartseja oli harvakseltaan koko rinteellä alhaalta ylös asti. Rinne on tällä alueella loivempi kuin etelämpänä, eikä sen reuna ole yhtä terävä.

Aiemmin löytyneiden esineiden tarkat löytöpaikat eivät ole tiedossa. Kolmen kadonneen poikkikirveen löytöpaikan mainitaan viereiseltä asuinpaikalta KARVIA [1] Vähätalo löytyneiden esineiden KM 12416:1-2 verifikaatissa olevan 250 m pohjoiseen näiden löytöpaikoista. Tämän perusteella löytöpaikan x-koordinaatti olisi $x = 6895\ 47 - 6895\ 57$, ja se sijaitsisi rinteellä tai sen päällä tasamaalla. Paikalla on ollut maassa myös palaneita kiviä ja tuhkaa. Hiomakiven KarvM 994 löytöpaikan sanotaan olevan talosta joen rantaan johtavan tien eli tasan $y = 6895\ 60$ eteläpuolella. Nämä esineet ovat siis löytyneet asuinpaikan eteläosasta, samalta alueelta kuin inventointilöydöt KM 32010:1-2 ja 4. Eino Koivulan kertoman mukaan muutkin esineet ovat löytyneet rinteestä tai läheltä sitä sen päältä tasamaalta.

Inventoinnin aikana koko pelto Ala-Koivulan maalla oli kynnettyä, ja havaintomahdollisuudet hyvät. Tarkastushavaintojen perusteella asuinpaikka voidaan rajata niin, että se sisältää koko rinteeseen Ala-Koivulan maalla ja tasamaata sen päältä noin 20 m leveydeltä. Myös aiempien löytöjen löytöpaikat ilmeisesti sopivat tämän rajauksen sisään. Rinteen alla asuinpaikan ulottuvuutta on vaikeampi määrittellä. Suokerrostumien alta kynnettäessä esiin nousseet löydöt viittaavat siihen, että asuinpaikka jatkuu ainakin jonkin matkaa myös suon alle. Asian selvittäminen vaatisi kaivauksia. Etelässä asuinpaikka jatkuu hyvin todennäköisesti Vuolteen maalle, jossa rinne kasvaa metsää. Pohjoisessa Koivulan talon maalla pellot eivät inventoinnin aikana olleet kynnettyä, joten asuinpaikan ulottuvuutta sillä suunnalla ei voi päätellä. Todennäköisesti asuinpaikka jatkuu ainakin jonkin verran Koivulan puolelle, koska löytöjä oli Ala-Koivulan pellolla aivan rajan lähellä. Toisaalta asuinpaikka ei jatku ainakaan yhtenäisenä Koivulan maan pohjoispuolelle, missä oli kynnettyä peltoa tasalta $x = 6895\ 84$ pohjoiseen.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, kivikauden lappuluettelo, KM 19646 ja Karvian museo, verifikaatit, KM 12416

Karvian museo, esineluettelo, KarvM 994, KarvM 1284, KarvM 1296, KarvM 1325 ja KarvM 1462

Eino Saaren arkisto, Eino Saaren kirjeet Kansallismuseolle 6.6.1971, 12.10.1971 ja 12.6.1973 (kopiot) ja museoviraston (Anna-Liisa Hirviluodon) kirjeet Eino Saarelle 17.5.1972 (numero 2075), 25.11.1974 (numero 5667) ja 6.10.1975 (numero 5982), muistiinpanot Karvian löydöistä

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Ämmälä
Nimi:	Alatalo	Inv.nro:	5

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 01	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6896 02	Y: 2425 66	Z: 132.0 Z2: 134.0

Asuinpaikkalöytöjä pellolta, kaksi löytökeskittymää.
Loivasti länteen laskevaa rinnettä, maaperä savea.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32011: 1	KVARTSIKAAVIN, 3,8 g. Esine on lähinnä soikea, litteä kvartsikappale. Toinen lape on lähes tasainen, toinen kupera. Tasaisen lappeen reunaa kiertää toisella pitkällä sivulla 23 mm pituinen retusoitu terä.
KM 32011: 2	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl, 1,0 g.
KM 32011: 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 20 kpl, 64,9 g.
KM 32011: 4	KVARTSI-ISKOKSIA, 6 kpl, 21,1 g.
KM 32011: 5	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl, 2,7 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 3,1 km pohjoiseen, Kauhajoentien (tie numero 6700) ja Jalasjärventien (tie numero 273) risteyksestä 550 m länteen, Kauhajoentien molemmilla puolilla.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 12.10.1999. Tarkastettaessa Kärpäsnevan peltoaukelle laskevaa rinnettä Ala-Koivulan asuinpaikalta (KARVIA 4) pohjoiseen löytyi asuinpaikkalöytöjä kolmesta kohdasta pellolta Kauhajoentien kummaltakin puolelta. Runsaslöytöisin keskittymä oli aivan tien varrella sen pohjoispuolella koordinaattien (x = 6896 02, y = 2425 66) osoittamassa paikassa. Alueelta löytyi runsaasti kvartsi-iskoksia, joista vain osa kerättiin talteen (KM 32011:3). Löytöalue ulottui tiestä noin 50 m pohjoiseen 20-30 m levyisenä vyöhykkeenä. Samalla kohdalla tien eteläpuolella (x = 6895 99, y = 2425 67) oli myös jonkin verran kvartseja noin 20 m x 20 m kokoisella alueella (KM 32011:4). Pohjoisempaa, länsi-itä -suuntaisen sähkölinjan tienoilta, Alajoen talon tontin länsilaidalla olevan ulkorakennuksen kohdalta (x = 6896 10, y = 2425 72), löytyi parin aarin alalta kvartsi-kaavin ja kaksi iskosta (KM 32011:1-2). Myös päälöytöalueesta noin sata metriä eteläkaakkoon (sijainti noin x = 6895 90, y = 2425 70) löytyi yksittäinen kvartsi-iskos KM 32011:5.

Asuinpaikka sijaitsee hyvin loivasti länteen tai länsiluoteeseen laskevalla rinteellä, sen alaosassa. Rintne on pääasiassa peltona ja maaperä savea. Rinteen juurella (peruskartan 132,5 mmpy korkeuskäyrän kohdalla tai hiukan sen länsipuolella) maa muuttuu tasaiseksi ja maalaji mudaksi. Päälöytöalue sijaitsee suohon laskevan rinteän alaosassa, pohjois-etelä -suunnassa noin sadan metrin matkalla, enim-

mäkseen tien pohjoispuolella. Lännessä se rajoittuu rinteiden alalaidassa tasaiseen mutamaahan eli entiseen suohon. Löytöjä on aivan mutamaan rajalla, joten löytöalue saattaa ulottua suon alle. Varmaa tämä ei kuitenkaan ole. Pohjoisessa oleva löytöalue näyttää olevan pääalueesta erillinen, sillä niiden välillä oli noin 30 m löydötön alue, vaikka havaintomahdollisuudet tarkastuksen aikana olivat hyvät. Se sijaitsee myös 1-1,5 m päälöytöaluetta ylempänä. Pohjoisempana ei ollut kynnettyä peltoa, joten tarkastuksen perusteella ei voi päätellä jatkuuko tämä löytöalue siihen suuntaan. Topografian perusteella tämä on hyvinkin mahdollista. Etelässä, yksittäisen kvartsi-iskoksen löytökohdan ympäristössä havaintomahdollisuudet olivat hyvät, mutta muuta ei löytynyt, joten asuinpaikan ei voi katsoa ulottuvan sinne asti. Edellä mainituilla perusteilla asuinpaikan voisi rajata niin, että kulmapisteinä ovat lounaassa $x = 6895\ 95$, $y = 2425\ 64$, luoteessa $x = 6896\ 10$, $y = 2425\ 64$, koillisessa $x = 6896\ 10$, $y = 2525\ 73$ ja kaakossa $x = 6895\ 95$, $y = 2425\ 68$.

Kunta: KARVIA
Nimi: Pantti

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 6

Mj.tyyppi: asuinpaikka Luokka: 2
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Paikka
X: 6894 76 Y: 2423 75 Z: 148.0 Z2: 150.0

Asumuspainanne, soikea, 9 x 6 m, löydöt koekuopista.
Hiekkakangasta vanhan rantatörmän päällä, mäntymetsää.

Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
Tutkija: Jäkärä Tiina	inventointi	vv/kk	1999 /10
Tutkija: Taivainen Jouni	inventointi	vv/kk	1999 /10

Löydöt:

KM 32012: 1 KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl, 1,4 g.
KM 32012: 2 PALANUTTA LUUTA, 38 kpl, 5,1 g.
KM 32012: 3 KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl, 0,7 g. Iskokset ovat hyvin hienorakeista lähes valkeaa kivilajia, jossa on pieniä porfyyrisiä rakeita, ilmeisesti kvartssia.
KM 32012: 4 KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl, 2,5 g.
KM 32012: 5 KVARTSIA, 14 kpl, 12,4 g. Muutamia pieniä iskosmaisista siruja ja suurempia rikkoutuneita kappaleita, huonolaatuista kvartssia, jotka voivat olla lohkottuja kappaleita tai palamisen vuoksi rikkoutuneita.
KM 32012: 6 KVARTSI-ISKOKSIA ?, 1 kpl, 7,6 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 2,3 km luoteeseen, Kirkkojärven länsirantaa kulkevan tien numero 13301 ja siltä Kauhajärvelle eroavan tien numero 13299 risteyksestä 200 m länteen ja Kauhajärventieltä 60 m etelään.

Peruskarttaote 2

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 5.10.1999. Lisäksi paikalle kaivettiin koekuoppia 28.10.1999 (A. Bilund, T. Jäkärä ja J. Taivainen).

Paikalla on noin kaksi metriä korkean vanhan rantatörmän päällä hiekkakankaalla soikea painanne. Muotonsa, sijaintinsa ja koekuopista saatujen löytöjen perusteella se on osittain maan alle kaivetun asumuksen jäännös eli asumuspainanne. Painanne on 9 m pitkä, 6-7 m leveä ja yli puoli metriä syvä. Painanteen pituus akseli on törmän reunan suuntainen. Sen reunat laskevat loivasti keskustaa kohti. Keskellä on tasaista aluetta noin 3 m x 2 m. Painannetta reunustaa ympäröivää maan pintaa 20-30 cm korkeampi, 2-3 m leveä valli. Se erottuu selvimmin törmän puolella, sillä törmä alkaa jo loivasti laskea vallin kohdalla. Vallissa on painanteen lounaispäässä matalampi, 1-1,5 m leveä kohta, ilmeisesti

oviaukon paikka. Samanlaiset, mutta epäselvemmat aukot on myös luoteissivun keskellä ja koillis-päässä.

Painanteen pohjalle, keskipisteestä vajaa metri etelään, pohjan tasaisen alueen eteläosaan, kaivettiin noin 20 cm x 40 cm kokoinen koekuoppa 1. Sammalen alla noin 5 cm paksuinen vaalea huuhtoutumiskerros ja sen alla 5-10 cm paksuinen ruskea rikastumiskerros. Sen alla oli keltaista tai kellertävänharmaittavaa puhtaan näköistä hiekkaa. Hiekan joukossa oli kuitenkin muutamia hienoaineisempia savikokkareita ja palaneen näköisiä pieniä kiviä. Läheltä pintaa löytyi myös kaksi kvartsi-iskosta (KM 32012:4), kaksi kivilaji-iskosta (KM 32012:3) ja huonolaatuista, rakeista kvartssia, joka vaikuttaa murskatulta tai kuumenemisen vuoksi rikkoutuneelta, ja poikkeaa siten lajittuneen hiekkamaan normaalista kiviaineksesta (KM 32012:5).

Koekuoppa 2 (läpimitta noin 25 cm) kaivettiin painanteen vallin ulkoreunalle, lounaaseen johtavan aukon eteläpuolelle. Tässäkin kuopassa oli normaali podsolimaannos. Noin 25 cm syvyydessä tuli vastaan kerros alle nyrkin kokoisia palaneita kiviä, joiden välissä hiekassa oli erittäin runsaasti palanutta luuta (KM 32012:2). Kuoppaa ei kaivettu syvemmälle. Kuopasta löytyi myös kvartsi-iskos (KM 32012:1).

Törmän reunan päällä, painanteesta 27 m koilliseen (keskipisteiden välimatka), on pyöreä suppilomainen kuoppa, jolla on varsinkin törmän puolella heikko reunavalli. Kuopan halkaisija on noin 2,5 m ja syvyys 30 cm. Koekuoppa 3 (halkaisija noin 25 cm) kaivettiin painanteen keskipisteestä 17 m koilliseen, metrin verran sen ja pienen kuopan välisen linjan kaakkoispuolelle. Koekuopasta ei löytynyt mitään.

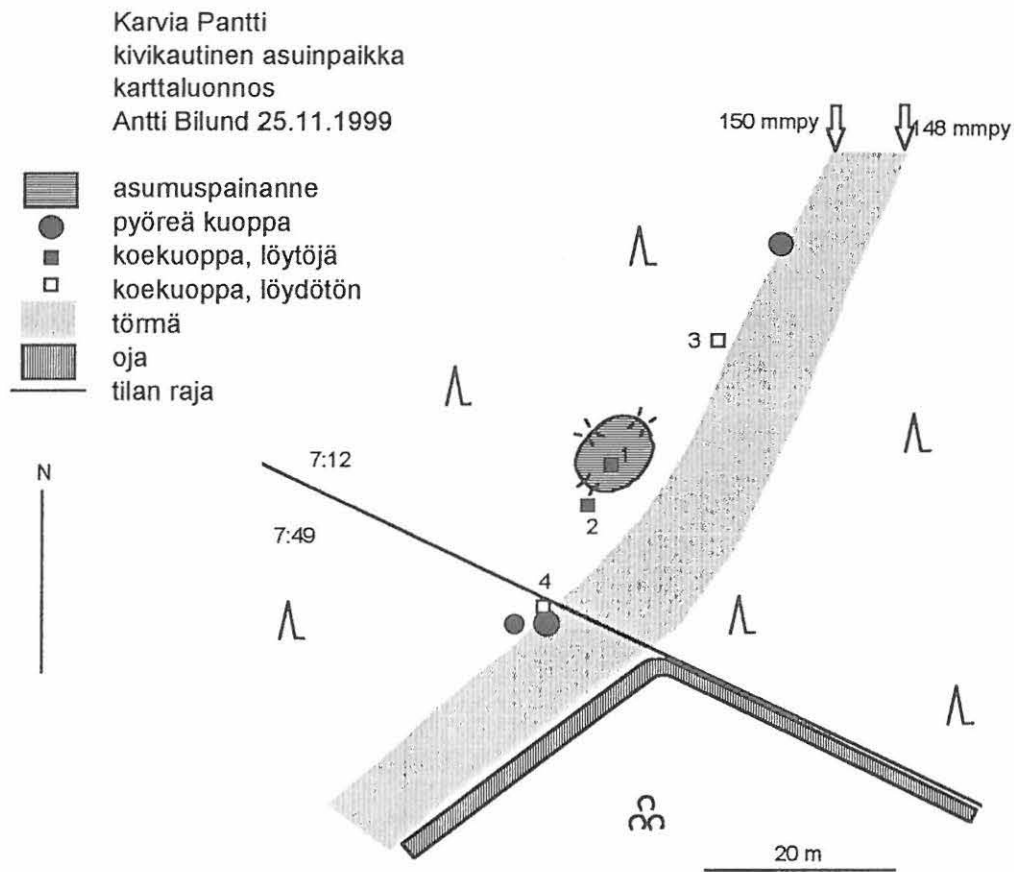
Myös painanteen lounaispuolella törmän reunalla on pieni pyöreä kuoppa. Sen etäisyys painanteen keskipisteestä on 18 m, ja se näyttää samanlaiselta kuin koillisessa oleva kuoppa. Reunavallia ei kuitenkaan ole. Aivan tämän länsipuolella (keskipisteiden väli 3 m) on samanlainen, mutta pienempi kuoppa (halkaisija noin 1,5 m, syvyys noin 25 cm). Pienet kuopat näyttävät pyyntikuopilta. Niiden voisi myös ajatella olevan asuinpaikkaan liittyviä varastokuoppia. Kuoppien luonteen selvittämiseksi suuremman lounaassa olevan kuopan pohjoisreunalle kaivettiin koekuoppa 4. Kuopasta ei löytynyt mitään. Lisäksi todettiin, ettei turpeen alla ollut normaalia podsolimaannosta, joten kuoppa ei ilmeisesti ole kovin vanha.

Painanteen ympäristöä tarkastettiin 200-300 m säteellä. Tällöin Kauhajärventien varrelta, sen pohjoisreunalla olevasta leikkauksesta löytyi mahdollinen kvartsi-iskos (KM 32012:6) kohdasta, jossa tie leikkaa sitä törmää, jolla painanne on. Löytöpaikan koordinaatit ovat $x = 6894\ 82$, $y = 2423\ 82$. Muuta muinaisjäänökseen viittaavaa ympäristössä ei havaittu. Havaintomahdollisuudet olivat kuitenkin huonot, koska alue on metsämaata, jossa ei ole paljasta maan pintaa. On hyvinkin mahdollista, että asuinpaikka ulottuu asumuspainanteen välitöntä ympäristöä laajemmalle.

Asuinpaikka sijaitsee Pohjankankaasta itään erkanevan, parin kilometrin läpimittaista Patamanevaa kaarena kiertävän hiekkakankaan itäkärjessä. Kankaan itään pistävän niemekkeen reunaa kiertää lounaassa ja jonkin matkaa kärjen ympäri koillisivulle vanha rantatörmä. Se on 1,5-2 m korkea ja enimmäkseen loivapiirteinen niin, että etäisyys törmän reunalta sen juurelle on 10-20 m. Muodostuma on kuitenkin selvä rantatörmä. Kauempana lounaassa se maan pinnan laskiessa muuttuu rantavalliksi. Törmä on korkeuskäyrien 147,5 mmpy ja 150 mmpy välissä. Maasto törmän päällä on lähes tasaista mäntymetsää kasvavaa hiekkakangasta, joka on paikoin hieman soistunutta. Myös törmän alla maa on lähes tasaista. Se laskee vain 2,5 m noin sadan metrin matkalla. Maalaji on hiekkaa, mutta muuttuu kauempana savisemmaksi. Törmän alapuolinen alue on osittain entistä peltoa. Kauempana lounaassa törmän alla on suota. Kauempana maan pinnan lasku jyrkkenee. Lähin vesistö on Kirkkojärvi 900 m päässä kaakossa ja 20 m alempana. Kirkkojärven itäpuolta kulkevalta kylätieltä eroaa kankaan kärjen edustalla länteen Kauhajärvelle menevä tie. Se kulkee noin 60 m päästä painanteen pohjoispuolelta.

Siltä eroaa etelään pienempi tie, joka ohittaa painanteen noin 30 m päästä pohjoisesta ja jatkuu törmän reunan päällä noin 400 m päässä lounaassa olevalle vedenottamolle. Painanteen lähiympäristö ja muu mahdollinen asuinpaikka-alue siitä koillisen on teitä lukuun ottamatta ehjää maastoa. Kauhanjärven tien pohjoispuolella on vanhoja hiekkakuoppia.

Koska asuinpaikka sijaitsee selvän rantamuodostuman päällä on todennäköistä, että se on ollut käytössä silloin, kun ranta on ollut törmän kohdalla. Tilanne on ollut tämä varhaisella mesoliittisella kaudella, kun nykyinen Karvianjoen laakso on ollut vielä meren peitossa ja Pohjankangas saarena. Veden laskeessa alemmas ranta on loitontunut nopeasti, sillä törmän alla maa laskee loivasti. Kirkkojärvi on kuroutunut järveksi vasta veden pinnan ollessa tasolla 135-137,5 mmpy. Silloin asuinpaikka on jo ollut yli puolen kilometrin päässä rannasta.



Tämän löytöalueen lounaispuolella ja hieman alempana oli myös kvartsi-iskoksia (KM 32013:4) kaapealla vyöhykkeellä metsäniemekkeen kärjestä ($x = 6891\ 78$, $y = 2434\ 80$) itään noin 20 m matkalla. Näiden löytöalueiden välilläkin oli yksittäisiä iskoksia, mutta harvemmassa kuin alueilla.

Tarkastuksen perusteella asuinpaikka näyttää pellolla rajoittuvan sen pohjoislaidalle, edellä mainitusta metsäniemekkeen kärjestä itäkaakkoon tien varteen pisteeseen $x = 6891\ 76$, $y = 2435\ 86$ piirretyn linjan pohjoispuolelle. Pelto oli etelämpänäkin kynnetyinä, ja havaintomahdollisuudet hyvät, mutta asuinpaikkaan viittaavia löytöjä ei havaittu. Lisäksi maa muuttuu etelässä pian niin tasaiseksi, että se ei ole asuinpaikaksi sopivaa. Sen sijaan asuinpaikka saattaa maastosta päätellen jatkua pellon ulkopuolelle metsään pohjoisessa sivutien taakse tai luoteessa metsäniemekkeessä.

Asuinpaikka sijaitsee loivasti etelään laskevalla rinteellä. Maaperä on hiekkapitoista moreenia. Paikka on vähäisessä lounaaseen avautuvassa notkelmassa, jota idässä ja pohjoisessa rajaavat matalat mäet ja lännessä niitä matalampi harjanne. Notko on peltona, sitä jonkin verran kivisemmät mäet kasvavat havupuuvältaista metsää. Pelon itälaitaa kulkee tie, ja siltä eroaa länteen viljelystie pellon pohjoislaitaa pitkin. Lähin asutus on Lammintaustan talo noin 400 m etelään. Lähin vesistö on nykyisin kokonaan kuivattu Suomilammi, jonka ranta on lähimmillään noin 200 m päässä lounaassa. Lammen luontainen laskukynnys näyttää olleen niin alhaalla, ainakin 2-3 m asuinpaikkaa alempana, että asuinpaikka ei ole ollut rannalla enää silloin, kun lampi on ollut kuroutuneena erilliseksi järveksi. Asuinpaikan alapuolinen pelto on mineraalimaata, joten maanpinnan korkeus asuinpaikan edustalla ei myöskään ole muuttunut soistumisen vuoksi niin, että asuinpaikka olisi sen vuoksi jäänyt kauemmaksi rannasta. Asuinpaikka on siis ollut rannalla, kun meri on ulottunut nykyisen Suomilammin kohdalle ennen sen kuroutumista järveksi. Tämän mukaan asuinpaikka on ollut käytössä varhaisella mesoliittisella ajalla.

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Suomijärvi
Nimi:	Tuulikangas	Inv.nro:	8

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 04	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6892 23	Y: 2434 17	Z: 143.0 Z2: 147.0

Kvartsi-iskoksia hiekkakuopan reunasta, vieressä ehjä alue. Kaakkoon pistävän harjun kärki, ympärillä suopeltoa.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32014:	1	KVARTSI-ISKOKSIA,	5 kpl,	4,4 g.
KM 32014:	2	KVARTSI-ISKOKSIA,	1 kpl,	26,4 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 9,1 km itään, Tuulikankaan talosta 400 m kaakkoon ja kuivatun Suomilammen pohjoispäästä 200 m pohjoiskoilliseen.

Peruskarttaote 13

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 16.10.1999. Se sijaitsee kaakkoon pistävän harjun kärjessä. Harjun uloin kärki on kaivettu hiekkakuopaksi. Kuoppa ulottuu kaakossa peltoon asti, toisin kuin peruskarttaan on merkitty, ja luoteessakin ilmeisesti hieman kauemmas kuin kartassa. Harjun loivina laskevat lounais- ja koillisrinteet ovat kuitenkin suurelta osin säilyneet, vaikka harjun laki on kuopan tuhoama. Kuoppa ulottuu harjun alkuperäisestä kärjestä (näkyvä pellolla hiekkamaan rajana) noin 70 m luoteeseen. Kauempana harju on ehjä. Harjua pitkin hiekkakuopalle tulee tie Tuulikankaan talosta, joka on noin 400 m päässä. Harjun kärkeä ympäröi lännessä, etelässä ja kaakossa pelto. Maa on suoperäistä. Idässä on myös raivaamatonta suota. Lähin vesistö on noin 200 m päässä eteläkaakossa oleva nykyisin kokonaan kuivattu Suomilampi. Koska maa harjun kärjen ja lammen välissä on suota, ja korkeusero hyvin pieni, on järvi voinut ennen soistumistaan ulottua harjun kärkeen asti. Varmaa kuitenkin on, että asuinpaikka on ollut rannalla varhaismesoliittisella ajalla, kun Suomilammen paikalla on vielä ollut meren lahti.

Inventoinnissa hiekkakuopan itäseinämästä valuvasta hiekasta löytyi jonkin verran kvartsi-iskoksia (KM 32014:1). Kvartseja oli 15 m matkalla kuopan suulta pohjoiseen. Lisäksi kuopan koillislaidalta, sen reunan päällä olevasta kasasta, jossa oli kuorittua pintamaata, löytyi yksi kvartsi-iskos (KM 32014:2). Löytöpaikka on 30 m päässä kuopan suulta. Vaikka havaintomahdollisuudet olivat melko hyvät, ei löytöjä kertynyt enempää, eikä kuopan perältä pohjoisesta tai länsilaidalta löytynyt mitään.

Asuinpaikka on ilmeisesti pahasti tuhoutunut hiekan oton vuoksi. Tuntuu todennäköiseltä, että sen keskeisin osa on ollut harjun kärjessä, joka on kaivettu kokonaan pois. Löytöjen perusteella asuinpaikkaa näyttää olevan jäljellä kuopan itäseudalla, lähellä sen suuta. Jäljellä olevan osan laajuutta ei tarkastushavaintojen perusteella voi päätellä. Löytöalueen kanssa samalla tasolla olevaa loivasti kaakkoon laskevaa hiekkarintetta on kuitenkin kuopan itäpuolella jäljellä ainakin muutamia satoja neliömetrejä. Periaatteessa harjun rinteet kauempanakin luoteessa ovat asuinpaikaksi hyvin sopivaa maastoa. Alue oli tarkastusaikana hakkuualue, jolle oli istutettu männynaitimia laikkuihin. Rikkoutunutta maanpintaa istutuslaikuissa tarkastettiin noin sadan metrin matkalla harjun kärjestä luoteeseen, mutta mitään asuinpaikkaa viittaavaa ei kauempana kuopasta havaittu.

verran pohjoiseen kaivettiin noin 20 cm läpimittainen koekuoppa. Siitä löytyi hyvin pieni kvartsi-iskos (ei luetteloitu). Myös tästä koekuopasta 5 m kaakkoon (3 m rantatörmästä) ja 7 m luoteeseen (2 m rantatörmästä, 10 m päärakennuksen eteläkulmasta) kaivettiin samanlaiset koekuopat, mutta ne olivat löydöttömiä.

Inventointilöytöjen määrä on vähäinen, mutta havaintomahdollisuudetkin olivat tarkastusaikana huonot. Maan pinta pihapiirissä oli suurelta osin sammaleinen ja kuluneillakin kohdilla enimmäkseen karikkeen peittämä. Rantatörmä oli sammaleinen muutamia rikkoutuneita kohtia lukuun ottamatta. Löytöjen perusteella asuinpaikan on syytä olettaa ulottuvan ainakin noin 30 m matkalle päärakennuksesta luoteessa kodan kohdalle kaakossa. Myös maasto on tällä alueella asuinpaikaksi parhaiten sopivaa. Kaakossa maasto on kotarakennuksen eteläpuolella niemen kärjessä ja kaakkoisrannalla alavaa ja kosteaa. Myös luoteessa ranta muuttuu soiseksi saunarakennuksen takana. Asuinpaikaksi sopivan alueen päiden koordinaatit ovat siten luoteessa $x = 6896\ 46$, $y = 2439\ 81$ ja kaakossa $x = 6896\ 38$, $y = 2439\ 87$. Kun vesistöhistorian perusteella näyttää todennäköiseltä, että paikalla on asuttu nimenomaan sen ollessa järven rannalla, ja paikka näyttää lähinnä vähälöytöiseltä, ehkä satunnaisesti käytetyltä leiripaikalta, ei asuinpaikka todennäköisesti ulotu ainakaan paria kymmentä metriä kauemmas rannalta.

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Vuorijärvi
Nimi:	Korpinien käämpä	Inv.nro:	10

Mj.tyyppi:	asuinpaikka ?	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 05	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6903 96	Y: 2439 14	Z: 155.0 Z2: 157.5

Kvartsi-iskoksia kuluneelta maan pinnalta ja koekuopista. Metsäkäämpän pihapiiriä, männikköä, hiekkakangasta rannalla.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM	32016: 1	KVARTSI-ISKOKSIA,	4 kpl,	8,0 g.
KM	32016: 2	KVARTSI-ISKOKSIA,	2 kpl,	1,3 g.
KM	32016: 3	KVARTSI-ISKOKSIA,	4 kpl,	1,1 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 17,8 km koilliseen, Mustajäven länsirannalla, 1,7 km järven pohjoispäästä etelään, Majalahden pohjukassa.

Peruskarttaote 10

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 10.10.1999. Se sijaitsee noin neljän kilometrin pituisen Mustajärven länsirannalla, sen keskivaiheilla, pienen lahden pohjalla. Järven ympäristö on laajalla alueella suurelta osin suota, eikä lähellä ole suurempia vesistöjä. Järven länsirantaa sen pohjoisosassa kuitenkin sivuaa pohjois-etelä-suuntainen harjumuodostuma, joka ulottuu asuinpaikan kohdalle. Asuinpaikan eteläpuolella ranta kääntyy itään ja muuttuu kallioiseksi. Lahden pohjukassa on vanha metsäkäämpä, jonka pihapiirissä asuinpaikka on. Tontti on rakennuksia lukuun ottamatta varsin luonnontilainen, eikä maastoa ole juuri muokattu. Tontilla ja ympäristössä kasvaa mäntymetsää. Maaperä on lajittunutta hiekkaa. Paikalle tulee tie pohjoisesta.

Mustajärvi on kuroutunut merestä järveksi jo varhaisella mesoliittisella ajalla. Ranta käämpän kohdalla on ollut asuinpaikaksi sopivaa maastoa koko sen ajan. Periaatteessa paikalla on voitu asua jo Mustajärven ollessa merenlahti ennen järveksi kuroutumistaan. Tämä vaihe on kuitenkin ollut hyvin lyhyt verrattuna sitä seuranneeseen järvivaiheeseen, joten asutuksen ajoittuminen tähän kauteen on melko epätodennäköistä.

Käämpä ja siitä noin 40 m eteläkaakkoon oleva ulkorakennus (ei näy peruskartassa, sijainti $x = 6903\ 95$, $y = 2439\ 14$) sijaitsevat 3-4 m korkean törmämäisen rinteen päällä, lähellä sen reunaa. Käämpän etelä- ja lounaispuolella on kulunut karikkeen peittämä piha-alue. Siltä menee samanlainen, kärrytien tapainen ajoväylä eteläkaakkoon, ulkorakennuksen edustalle. Siitä se jatkuu itäkaakkoon, törmän rinnettä alas rantaan. Ajoväylältä, 10 m ulkorakennuksesta pohjoisluoteeseen ($x = 6903\ 96$, $y = 2439\ 14$) löytyi inventoinnissa maan pinnalta karikkeen seasta kvartsi-iskoksia (KM 32016:1). Tästä löytöalueesta hieman kaakkoon (8 m ulkorakennuksen pohjoiskulmasta käämpän kaakkoiskul-

maan päin ja 2 m vasemmalle) kaivetusta noin 20 cm läpimittaisesta koekuopasta löytyi kaksi kvartsi-iskosta (KM 32016:2). Toisesta koekuopasta (pintalöydöistä pohjoiseen, 12 m ulkorkennuksen pohjoiskulmasta kämpän kaakkoiskulmaan päin ja 1 m vasemmalle) löytyi neljä kvartsi-iskosta (KM 32016:3). Myös pohjoisemmas, pintalöydöistä 7 m luoteeseen, 7 m koilliseen ja 12 m pohjoiseen kaivettiin samanlaiset koekuopat, mutta niistä ei löytynyt mitään.

Tarkastuksessa todettu löytöalue sekä maan pinnalla että koekuopissa on varsin pieni, läpimitaltaan vain noin 5 m. Myös löytöjen kokonaismäärä on pieni. Kuitenkin, ottaen huomioon erittäin huonot havaintomahdollisuudet maan pinnan peitteisyyden vuoksi ja koekuoppien pienen koon ja määrän, on todennäköistä, että paikalla on jonkinlainen asuinpaikka. Vaikka Mustajärvi onkin kooltaan sen verran suuri, ettei asuinpaikan löytyminen sen rannalta ole yllättävää, on näin etäällä suuremmista vesistöistä sijaitseva asuinpaikka todennäköisesti vain satunnaisesti käytetty leiripaikka. Tällöin eri aikoina paikalle jääneet löydötkin voivat esiintyä erillisinä ryppäinä, joiden välillä on löydöttömiä alueita, varsinkin kun sopivaa maastoa on laajemmalla alueella. Tässä tapauksessa törmä jatkuu samanlaisena ja maasto asuinpaikaksi hyvin sopivana löytöpaikalta noin 50 m kaakkoon, kallioihin asti, ja samoin noin 50 m pohjoiseen, jonkin verran kämpän pohjoispuolelle (siellä tosin jo Parkanon puolella, sillä tontin ja kunnan raja on aivan kämpän pohjoispuolella).

Paikalta on löytynyt ainakin kaksi reikäkiveä. Ensimmäisen (KM 10766) on löytänyt vuonna 1932 Toivo Heiniluoma. Vuonna 1951 Risto Heiniluoma on löytänyt reikäkiven puolikkaan KM 12848. Esineet on toimittanut Kansallismuseoon Saran kansakoulun opettaja Jussi Sive. Karvian museon entisen hoitajan Eino Saaren muistiinpanoissa on löytöpaikasta karttapiirros, jonka perusteella se on paikallistettavissa tarkasti. Muistiinpanoissaan Saari myös sanoo Risto Heiniluoman kertoneen, että Vainion talon mailta (ilmeisesti samalta paikalta) oli löytynyt toinenkin ehjä reikäkivi, joka kuitenkin oli kadonnut. Toisessa kohdassa Saari sanoo Risto Heiniluoman lähettäneen vuonna 1975 yhden reikäkiven Kansallismuseoon, josta se ei ollut silloin (1976 ?) vielä palannut. On epäselvää tarkoittaako tämä samaa kiveä kuin edellinen. Vainion talon nykyinen isäntä ei tiennyt kadonneista kivistä. Joka tapauksessa hänen tietämänsä mukaan kaikki esineet ovat löytyneet siltä paikalta, joka Saaren karttapiirroksessakin on löytöpaikaksi ilmoitettu.

Reikäkivien löytöpaikka sijaitsee Vainion talosta 700 m itäkaakkoon, länteen, kohti Säkki jokea laskevalla loivalla rinteellä. Paikka sijaitsee jokseenkin tarkasti jokeen laskevan kaivetun ojan kohdalla, noin sadan metrin päässä joesta. Tarkastuksessa todettu asuinpaikka sijaitsee siitä pohjoiseen noin 50 m matkalla. Ympäristö on peltoa idässä sadan metrin päähän ja muilla suunnilla kauemminkin. Maaperä on hiekkansekaista savea. Paikka on ollut rannalla ilmeisesti vain meren vielä ulottuessa Säkki jokeen laaksoon varhaisella mesoliittisellä kaudella, ehkä kuitenkin vielä Karvianjärven kuroutuessa merestä järveksi ja lyhyen aikaa sen jälkeen.

Paikka tarkastettiin 15.10.1999. Tällöin oli kynnettyinä peltolohko löytöpaikalla olevasta ojasta etelään. Myös ojan pohjoispuolella oli kynnettyä peltoa, mutta vain 50 m leveydeltä ojan pohjoispuolella noin linjan $y = 2428,48$ ja joen välissä (eli 100 m pituudelta). Ylempänä idässä ja pohjoisessa pelto oli nurmella. Ojan pohjoispuoliselta kynnettyä pellolta löytyi tasataltta KM 32017:1 (kohdasta $x = 6907,19$, $y = 2428,46$), kvartsisesine (kourutaltta) KM 32017:2 ($x = 6907,17$, $y = 2428,46$) sekä kaksi kvartsi-iskosta KM 32017:3 ($x = 6907,18$, $y = 2428,46$) ja KM 32017:4 ($x = 6907,20$, $y = 2428,45$). Löydöt olivat siis noin 30 m pitkällä pohjois-etelä-suuntaisella alueella ojan pohjoispuolella, lähin 18 m päässä ja kaukaisin 48 m päässä siitä. Etäisyydet pohjoisesta pellon poikki tulevasta viljelystiestä olivat vastaavasti 8-26 m (länteen). Pohjoisemmat löydöt olivat kauempana tiestä, eteläisemmät lähempänä sitä. Löydöt olivat myös jokseenkin samalla korkeuskäyrällä (140 mmpy tai hieman ylempänä).

Vaikka löytöjä kynnetyn alueen hyvistä havaintomahdollisuuksista huolimatta kertyi tarkastuksessa melko vähän, on paikalla epäilemättä jonkinlainen kiinteä muinaisjäännös. Löytöjen erikoisen koostumuksen (runsaasti esineitä, mutta vain vähän jätettä) voisi ajatella, että kyseessä olisi pikemminkin jonkinlainen työpaikka eikä tavanomainen asuinpaikka. Paremman tiedon puuttuessa paikka on kuitenkin luokiteltava asuinpaikaksi. On myös mahdollista, että muinaisjäännös jatkuu kynnettyinä olleen alueen ulkopuolelle, ja että siellä on löydettävissä enemmän ja tyypillisempää asuinpaikkamateriaalia. Tähän suuntaan viittaa se, että talteen saadut löydöt keskittyvät kapealle kaistalle kynnettyinä olleen alueen itä- ja pohjoislaidalle. Myös topografisesti nämä kynnöksen ulkopuolinen alue näyttää asuinpaikaksi sopivimmalta. Löytöalue on hyvin loivasti laskevaa, ja maa muuttuu lähes tasaiseksi heti sen länsipuolella, joten vedenpinnan ollessa löytövyöhykkeen alapuolella ranta on ollut matala ja rantavyöhyke todennäköisesti kostea. Kynnetyn alueen itä- ja pohjoispuolella maan pinta nousee jyrkemmin. Se olisi ollut kuivempi asuinpaikka, ja toisaalta rantavesi asuinpaikan alla olisi voinut olla syvempää. Tällöin talteen saadut löydöt olisivat aikoinaan joutuneet asuinpaikan edustalle rantaviivalle rai rantaveteen.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian toimisto, löytöluettelo, KM 10766 ja KM 12848

Eino Saaren arkisto, muistiinpanot Karvian löydöistä

Bilund 1999:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 15.10.1999. Se sijaitsee Karvianjärven itäosassa olevan Ilveslahden pohjoisrannalla, vanhalla rantatörmällä. Järven pintaa on hieman laskettu viime aikoina, joten asuinpaikan edustalla on nyt muutaman kymmenen metrin levyinen alava vesijättö. Törmä on 1-2 m korkea. Se muodostaa paikalla noin sata metriä muusta rannasta ulkonevan ja 200 m leveän niemekkeen. Niemeke on pääasiassa alavaa ja tasaista maata törmän reunan tasossa. Niemekkeen kärjessä on kuitenkin matala rannan suuntainen (länsi-itä -suuntainen) harjanne. Harjanteen itäpuolen korkeus niemekkeen kaakkoiskulmassa on suurimmillaan noin metri, notkelman siitä erottama länsipuoli on vähän korkeampi. Maaperä niemekkeessä on tasamaalla hiekkaista, harjanteilla puhdasta hiekkaa. Niemekkeen tyveltä maa alkaa nousta pohjoiseen. Rinteen alaosassa, noin 200 m päässä niemekkeen kärjestä, kulkee kylätie rannan suuntaisena. Sen takana on Mannilan talo ja idempänä Rajalan talo. Alue rannalta talojen tasalle on peltoa. Kylätieltä tulee tie niemekkeen halki rannalle, jossa se kääntyy lounaiskärjen harjanteelle. Siellä on saunamökki. Toinen mökki on aivan niemekkeen kaakkoiskärjessä. Se on Rajalan tilan puolella, tosin erillisellä tontilla.

Inventoinnissa Mannilan talon kohdalla rannassa olevan niemekkeen kärkiosassa olevan harjanteen itäpuolelta löytyi asuinpaikkalöytöjä koko matkalta niemekkeen keskiosan läpi rantaan tulevan tien tasalta lännessä ($y = 2430\ 26$) Mannilan ja Rajalan rajalle idässä ($y = 2430\ 36$). Löytöjen joukossa on hiotun kiviesineen sirpale (KM 32018:1), kvartsiesineitä (KM 32018:2-4), kvartsiitti-iskoksia (KM 32018:6) ja erittäin paljon kvartsi-iskoksia (pieni osa kerätty talteen, KM 32018:5). Asuinpaikkalöytöjä oli harjanteen rantaan laskevalla sivulla ja laella, mutta ei kauempana sisämaassa. Löytöalue rajoittuu pohjoisessa noin tasalle $x = 6903\ 53$, idempänä, Rajalan rajan luona tasalle $x = 6903\ 51$.

Tarkastusaikana niemekkeeseen tulevan tien länsipuoli oli nurmella, joten havaintomahdollisuudet siellä olivat huonot, eikä asuinpaikan jatkumisesta länteen saatu havaintoja. Topografisten seikkojen perusteella on kuitenkin hyvin todennäköistä, että asuinpaikka jatkuu niemekkeen lounaisreunalla olevalle harjanteen osalle, saunamökin ympäristöön. Idässä asuinpaikka todennäköisesti jatkuu aivan niemekkeen kaakkoiskulmassa olevan mökin pihapiiriin. Tontti on varsin täyteen rakennettu, joten siltä osin asuinpaikka on ilmeisesti tuhoutunut.

Karvian museossa oleva kourutalton KarvM 487 on löydetty asuinpaikalta tai sen läheisyydestä. Löytäjäksi mainitaan lähteestä riippuen maanviljelijä Ilmari Isoniemi tai Ilta Isoniemi. Tuulikki Isoniemi toi esineen Saran koululle vuonna 1929. Saran koulun opettaja Jussi Sive luovutti sen Karvian museoon vuonna 1957. Esine on löytynyt 125 m luoteeseen Isoniemen ja Rajalan talojen rannassa olevasta kivipyykistä numero 155 kynnetäessä vaon pohjalta jankon ja ruokamullan rajasta, noin 20 cm syvyydestä. Kivipyykki 155 on nykyisin Isoniemestä erotetun Mannilan ja Rajalan rajalla, vanhassa rantatörmässä, asuinpaikan itäpäässä. Pyykkiä ei tarkastuksessa ryteikköisestä törmästä löytynyt, mutta sen sijainti on $x = 6903\ 45$, $y = 2430\ 35$. Tämän perusteella esineen löytöpaikka on noin pisteessä $x = 6903\ 54$, $y = 2430\ 26$, joka osuu niemeen tulevalle tielle hieman todetun löytöalueen ulkopuolelle. Riippuen ilmoitetun luoteissuunnan tarkkuudesta, löytöpaikka voi olla myös lähempänä rantaa tien länsipuolella tai kauempana löytöalueesta tien itäpuolella. Kynnetty alue tien itäpuolella tarkastettiin kylätielle asti, samoin kylätien ja Mannilan välinen pelto. Mitään merkkiä kiinteästä muinaisjäänöksestä näillä alueilla ei kuitenkaan havaittu.

Kourutalton KarvM 487 on käyräselkäistä tyyppiä, joka ajoittuu mesoliittisen ajan alkupuolelle. Vaikka esine ehkä onkin löytynyt hiukan asuinpaikan varsinaisen löytöalueen ulkopuolelta, on kuitenkin todennäköistä, että se liittyy asuinpaikkaan ja antaa sille ajoituksen. Asuinpaikan alla oleva törmä on ainoa alueella näkyvä rantamuodostuma. Koska paikka on jokseenkin samalla maankohoamisista kuin Karvianjärven laskujoen niska, on ilmeistä, että ranta on pysynyt törmän kohdalla koko sen ajan, kun järvi on ollut olemassa. Näin ollen paikka on ollut asuinpaikaksi sopiva koko esihistoriallisen ajan. Esinelöydöissä ei kuitenkaan ole keramiikkaa eikä mitään muutakaan, mikä viittaisi mesoliittista aikaa myöhäisempään asuinpaikan käyttöön.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, kivikauden lappuluettelo, Saran kansakoulu ja Karvian museo
Eino Saaren arkisto, Muinaistieteellisen toimikunnan (Helmer Salmon) kirje (numero 1678) Eino Saarelle 28.6.1967 ja Eino Saaren kirje Muinaistieteelliselle toimikunnalle 29.6.1967 (kopio), Eino Saaren muistiinpanot Karvian löydöistä

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Kirkonkylä
Nimi:	Patamakangas	Inv.nro:	13

Mj.tyyppi:	pyyntikuoppia	Luokka:	2
Ajoitus:	ajoittamaton		

Kartta:	2212 01	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6893 85	Y: 2422 70	Z: 148.0 Z2: 155.0

Noin 45 mahdollista pyyntikuoppaa, osa jonoissa.
Loivasti kaakkoon laskevaa hiekkakangasta, mäntymetsää.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 2,6 km länteen, soiden kaakosta ja luoteesta rajaamalla Patamakan-
kaalla, Hietaluoman pohjoispuolella.

Peruskarttaote 2

Bilund 1999:

Kohde löytyi inventoinnissa 22.10.1999. Paikalla on 45 pyöreää tai soikeaa kuoppaa. Niiden läpimit-
ta on 2-4 m ja syvyys 30-70 cm. Useita ympäröi selvä reunavalli. Kuopista 35 näyttää selviltä pyynti-
kuopilta, kymmenen on epävarmoja, joko matalia, pieniä tai muodoltaan poikkeuksellisia. Osa kuo-
pista on jonoissa, osa epämääräisinä ryhminä ja muutamat yksittäin. Kuoppien ryhmittelystä päätellen
kyseessä tosiaan näyttää olevan pyyntikuoppakohde, vaikka joidenkin yksittäisten kuoppien funktio
onkin epäselvä. Kuoppien ikää ei voi pinnallisella tarkastelulla määrittää. Ympäristötekijätäkään eivät
ajoituksessa auta, sillä paikalle on voitu kaivaa kuoppia milloin tahansa varhaiselta mesoliittiselta
ajalta historialliselle ajalle.

Lähinnä pyyntikuopilta näyttävien kuoppien lisäksi alueella on yksi suurempi pyöreä painanne. Sen
halkaisija on 6 m ja syvyys 30-40 cm. Se näyttää enemmän asumuspainanteelta tai hiilihaudalta kuin
pyyntikuopalta. Painanteen keskelle ja reunoille etelä-, itä- ja luoteispuolelle kaivettiin pienet noin
25 cm läpimittaiset koekuopat. Kaikissa kuopissa oli ohuen jäkäläkerroksen alla puhtaan näköistä
hiekkamaata ja normaali, vaihtelevan paksuinen podsolimaannos. Painanteen keskellä kuoppaa ei voi-
tu kaivaa kuin 10-15 cm syvyyteen, sillä siellä tuli vastaan erittäin kovaksi iskostunut ruosteinen
hiekkama. Eteläreunan kuopassa hiekka oli karkeaa, muualla melko hienoa. Tulenpidon jälkiäkään pai-
nanteessa ei näkynyt, joten sen funktio jäi epäselväksi.

Kohde sijaitsee Pohjankankaasta itään erkanevalla, parin kilometrin läpimittaista Patamanevaa kaare-
na kiertävällä Patamakankaalla. Kangas on paikalla lounas-koillinen -suuntainen ja noin 400 m leveä.
Luoteessa on Patamaneva ja kaakossa noin kymmenen metriä alempana toinen, noin kilometrin levyi-
nen suo. Sen takana on savikkorantainen Kirkkojärvi noin 1,5 km päässä idässä. Lounaassa kohdetta
rajaa Patamanevan luontainen lasku-uoma, Hietaluoma. Se virtaa mutkitellen noin 5 m syvyydessä
notkossa. Koillisessa tarkastettu alue rajoittuu Patamanevasta kankaan poikki kaivettuun ojaan.
Ojassa virtaava vesi on syövyttänyt uomansa niin, että se on 10-15 m leveä ja useita metrejä syvä.
Soiden ja ojien väliin jää noin 15 hehtaarin kokoinen alue hiekkakangasta. Länsi ja luoteisosassa on

useita hehtaareja, joilla kuoppia ei ole, joten kuoppia sisältävä ala on noin kahdeksan hehtaaria. Kuopat ovat yhtä lukuun ottamatta tilalla RN:o 5:34.

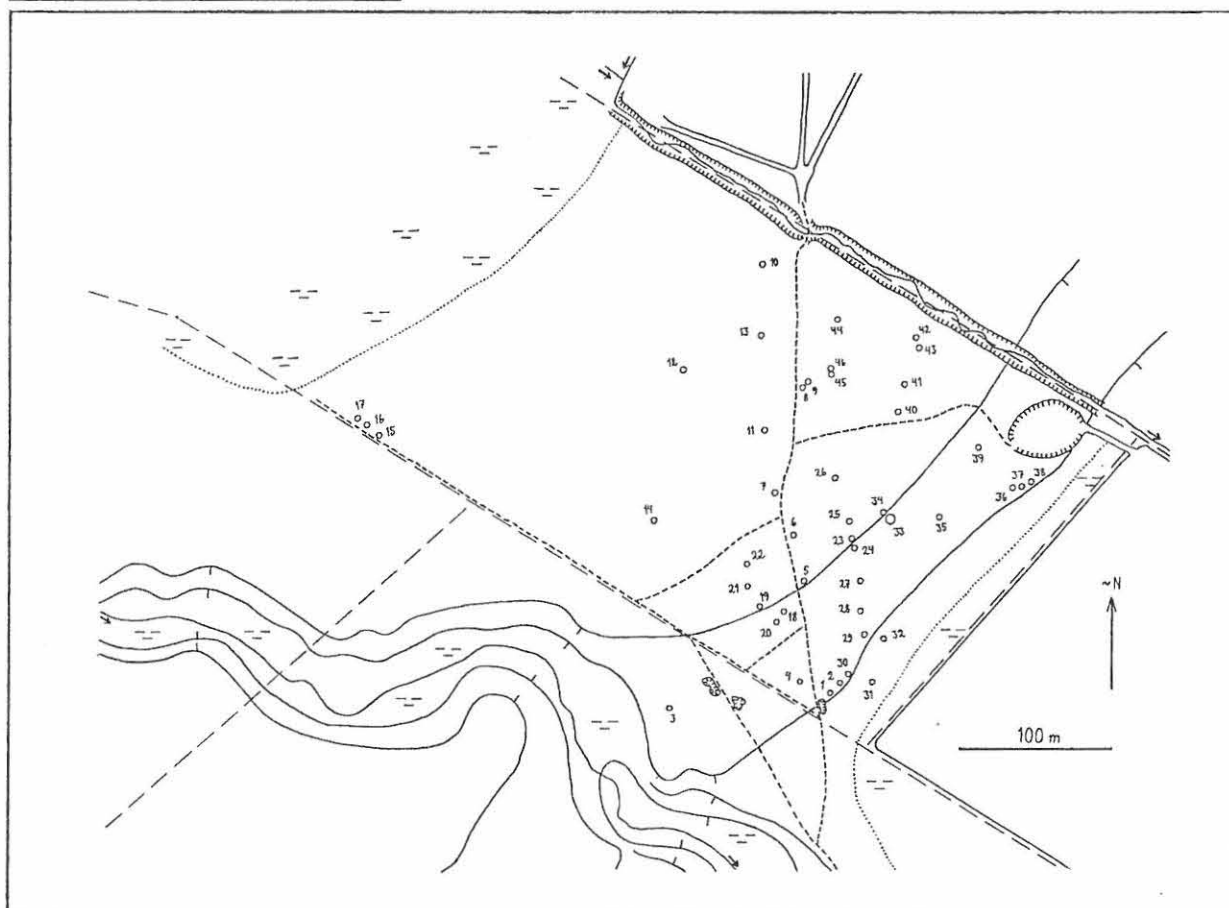
Tällä alueella kangas laskee loivasti kaakkoon, luoteislaidalla loivemmin, kaakossa jyrkemmin. Alueella kasvaa harvaa nuorta mäntymetsää, joten näkyvyys on hyvä. Suurella osalla alueesta maan pinta on jäkäläpeitteinen, mutta paikoin on varvikkoa kasvavia läikkiä. Luoteislaita kasvaa kokonaan varvikkoa, jopa suopursua. Kankaalla risteilee kärryiteitä ja polkuja. Eteläkulmassa on muutamia pieniä, jo umpeen kasvaneita hiekkakuoppia. Itäkulmassa on suurempi, käytössä oleva kuoppa. Kokonaisuutena maasto ja pyyntikuopat ovat kuitenkin hyvin säilyneitä.

Pyyntikuoppa-alue jatkuu ilmeisesti koillisessa ojan toisella puolella. Siellä näytti olevan muutamia kuoppia melko lähellä ojaa ja ainakin yksi suuri ja syvä noin pisteessä $x = 6894\ 20$, $y = 2422\ 70$. Tätä aluetta ei kuitenkaan tutkittu tarkkaan ajan puutteen vuoksi, ja koska siellä oli tiheää nuorta männyn-taimikkoa, jossa kuoppien havaitseminen on vaikeaa. Myös Hietaluoman lounaispuoli ja ojien välisen alueen läntisin osa jäivät tutkimatta.

KARVIA [13]
Patamakangas
Pyyntikuoppa-alue

Karttaluonnos
Antti Bilund
25.11.1999

Karttaluonnoksen pohjana on käytetty peruskarttaa. Etäisyysmittaukset on suoritettu askelmitalla, joten varsinkin kaukana toisistaan olevien kuoppien etäisyydet eivät ole tarkkoja. Kuoppien numerointi viittaa Karvian inventointikertomuksessa olevaan luetteloon.



Luettelo kuopista:

Kuoppien mitat on arvioitu silmämääräisesti tai mitattu askelmitalla, syvyydet on arvioitu silmämääräisesti. Tiedot kuopista: numero kartalla, halkaisija (m) mitattuna reunavallin harjalta toiselle (jos valli on havaittavissa), syvyys (cm), muoto, reunavalli, huomautuksia.

Nro	Läpimitta (m)	Syvyys (cm)	Muoto	Reunavalli	Huomautuksia
1	2,5-3	60	säännöllisen pyöreä	heikko	
2	2,5	40	säännöllisen pyöreä	heikko - olematon	pohjalla NW-reunalla mätäs (kanto?)
3	3	60	pyöreä	ei erotu	paksu sammal, mättäitä, kanto pohjalla
4	2,5	40-50	hiukan soikea, N-S	selvä, varsinkin S-puolella	
5	2-2,5	50	säännöllinen, pyöreä	selvä, matala	
6	2,5-3	50	säännöllinen, pyöreä	selvä, matala	
7	3	30-40	säännöllinen, pohja pitkänomainen, SE-NW	selvä	
8	2,5	40	säännöllinen, pyöreä	selvä matala	
9	3	40	säännöllinen, pyöreä	selvä, matala, kapea	
10	2	30-40	säännöllinen, pyöreä	selvä, matala	
11	3	40	säännöllinen, pyöreä	selvä	
12	2,5	40-50	pyöreä, pohja hieman pitkänomainen, SW-NE	heikko	
13	2	30	pyöreä, suppilomainen	hyvin heikko	epävarma
14	2	30	pyöreä, suppilomainen	heikko	paksu sammal, vaikea havaita, epävarma
15	2,5	50	pyöreä	selvä	
16	2,5	30	pyöreä	epäselvä	mättäitä, epävarma
17	2,5	30	pyöreä	heikko, selvä	
18	2,5	30	pyöreä	heikko, selvä	
19	2,5	30-40	pyöreä	heikko, selvä	
20	2	30	pyöreä	hyvin heikko	epävarma
21	2,5	30-40	pyöreä	matala, selvä	
22	2-2,5	30-40	pyöreä, pohja pitkänomainen, N-S	matala	

Nro	Läpimitta (m)	Syvyys (cm)	Muoto	Reunavalli	Huomautuksia
23	4	70	säännöllisen pyöreä	selvä, korkeus 10-15 cm	
24	2,5	50	säännöllisen pyöreä	matala	
25	2-2,5	30	soikea, N-S	hyvin heikko	
26	2	40	säännöllinen, pyöreä	heikko	mätäs S-osassa
27	2,5	30	pyöreä	olematon	vähän epämääräinen
28	2	30-40	pyöreä	selvä	paksu sammal, NE-laidalla kanto
29	2	30-40	pyöreä	selvä	paksu sammal, keskellä kuusi
30	2	30	pyöreä	heikko	sammaloitunut
31	2	30-40	pyöreä	heikko	kanto E-reunalla
32	2,5	30-40	pyöreä	heikko	kanto W-osassa
33	6	30-40	pyöreä	ei ole	tuskin pyyntikuoppa
34	1,5-2	30	soikea, epämääräinen, SE-pää syvempi	ei ole	tuskin pyyntikuoppa
35	2	30	pyöreä	heikko	
36	2,5	30-40	säännöllisen pyöreä	selvä	
37	2,5	30	säännöllisen pyöreä	heikko	sammalta, epävarma
38	2,5	30	säännöllisen pyöreä	heikko	
39	2,5	40-50	säännöllisen pyöreä	heikko	
40	2	25	pyöreä	ei ole	epävarma
41	2	30	pyöreä	ei ole	
42	2,5	30-40	säännöllisen pyöreä	matala	
43	2	30	säännöllisen pyöreä	ei ole	epävarma
44	2,5	30	säännöllisen pyöreä	matala	
45	2	30	säännöllisen pyöreä	ei ole	epävarma
46	1,5	30	pyöreähkö, epämääräinen	ei ole	tuskin pyyntikuoppa, ehkä juurakon kuoppa

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Valtionmaa
Nimi:	Rastiaisneva	Inv.nro:	14

Mj.tyyppi:	röykkiö	Luokka:	2
Ajoitus:	ajoittamaton		

Kartta:	2212 04	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6892 45	Y: 2430 65	Z: 150.0

Pyöreä kiviröykkiö, läpimitta 2 m, korkeus 30 cm.
Pieni moreeniharjanne keskellä laajaa suota.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 5,6 km itään, Rastiaisjärven eteläpäästä 600 m lounaaseen, keskellä Rastiaisnevaa olevalla pienellä kumpareella.

Peruskarttaote 14

Bilund 1999:

Kohde tarkastettiin 24.10.1999. yleisöilmoituksen perusteella. Siitä ilmoitti karvialainen Paavo Mäkelä, jonka omistamaan Yli-Mäkelän tilaan paikka aiemmin kuului. Nyt alue on myyty valtiolle soidensuojelualueeksi.

Röykkiö sijaitsee useiden satojen hehtaarien laajuisen, yhtenäisen ja puuttoman Rastiaisnevan itälaidalla, noin 300 m päässä suon itäreunasta, pienellä moreenikumpareella. Noin 50 m päässä idässä on toinen alle sadan metrin läpimittainen kumpare ja sen takana muutamia laajempia metsäsaarekkeita. Kauempana idässä maasto on taas yhtenäisempää suota, nykyisin turpeenottoaluetta. Koillisessa Rastiaisneva rajoittuu Rastiaisjärveen, jonka eteläpää on 600 m päässä koillisessa. Etelässä on suon takana Matolammi noin kilometrin päässä. Paikan itäpuolella suo on ojitettua, muilla suunnilla luonnontilaista. Lähin tie noin 500 m päässä idässä.

Kumpare, jolla röykkiö sijaitsee, on noin 35 m pitkä (WNW-ESE -suunnassa) ja 12 m leveä. Se kapenee tasaisesti keskeltä päihin. Kumpareen laki on noin 0,5 m suon pinnan yläpuolella. Reunat laskevat tasaisesti ja loivasti suohon. Maaperä on karua, enimmäkseen jäkäläpeitteistä. Aluskasvillisuutta ei juurikaan ole, puita vain muutamia mäntyjä. Maan pinta on tasainen, mutta jäkälän ja turpeen alla kivinen. Maalaji lienee moreenia. Se on kuitenkin niin hiekkaista, ja kivet niin pyöreitä, että kyseessä voi olla myös harjumuodostuma.

Röykkiö sijaitsee kumpareen keskilinjalla, noin 14 m päässä kaakkoispäästä. Se on muodoltaan pyöreähkö. Suurin halkaisija on 180 cm länsi-itä -suunnassa pois lukien pari selvästi irrallista kiveä länsilaidalla. Pienin halkaisija on 150 cm (pohjois-etelä -suunnassa). Suurin korkeus on 30 cm lähellä eteläreunaa. Röykkiö koostuu pelkästään kivistä. Niiden läpimitta on 10-40 cm, useimpien 20-30 cm. Kivet ovat samanlaisia melko pyörityneitä luonnonkiviä kuin jäkälän alla ympäristössä. Ne eivät näytä palaneilta. Kivet eivät ole järjestyksessä. Tosin päällimmäisiä on ilmeisesti liikuteltu äskettäin ja muutamia siirretty röykkiön viereen. Kiviä on kaksi tai kolme kerrosta. Ylimpien kivien välissä oli kohtalaisen paljon irrallisia hiilen paloja. Ne olivat ilmeisesti peräisin röykkiön päällä poltetusta nuotiosta, sillä kiveystä purettaessa niitä ei ollut maan pinnalla. Maa ei myöskään ollut palanut.

Kumpareen keskilinjalle kaivettiin neljä pientä koekuoppaa (halkaisija noin 20 cm), luoteispäästä mitattuna 10 m, 18,5 m, 24 m ja 28 m päähän. Röykkiö jäi siis toisen ja kolmannen kuopan väliin. Kuopissa oli alle viiden senttimetrin jäkälä- tai sammalkerroksen alla kivistä hiekkamaata. Maa oli niin tiivistä ja kivistä, selvästi luonnontilaista, ettei kuoppia kaivettu kuin noin 10 cm syvyisiksi. Jäkälän alla, mineraalimaan pinnassa, oli muutamia yksittäisiä, ilmeisesti luontaisia hiilen muruja. Muuten kuopista ei löytynyt mitään.

Röykkiö on selvästi ihmisen rakentama. Sen ikä ja rakentamisen tarkoitus eivät inventoinnissa selvinneet. Se ei kokonsa ja sijaintinsa perusteella ole lapinraunio-tyyppinen hautaröykkiö. Röykkiössä tai sen ympäristössä ei havaittu asumiseen viittaavia löytöjä eikä rakenteita. Röykkiö ei myöskään tulenpidon merkkien puuttumisen vuoksi voi olla tulisija. Paikka ei ole viljelyskelpoinen, joten paikalla ei ole ollut tarpeen raivata viljelysmaata. Röykkiö voi olla rajamerkki. Siinä ei kuitenkaan ole erityisesti tähän viittaavia rakennepiirteitä, eikä paikalla ilmoittajan mukaan tiedetä koskaan olleen mitään rajaa. (Alueen asutus on niin uutta, että varsinkaan käyttökeltottomia soita tuskin on merkityllä rajoilla jaettu ennen nykyisiä, isojaon jälkeisiä rajoja.) Ilmoittaja epäili, että röykkiöllä saattaisi olla jokin yhteys paikallishistoriassa tunnetun, 1800-luvulla Tuuliniemestä (noin 2,5 km itään) kirkolle soiden yli rakennettuun porrastiehen. Sen jäännöksiä oli ilmoittajan mukaan tullut esiin turpeen otossa noin kilometri röykkiöstä itään ($x = 6892\ 17$, $y = 2431\ 75$), ja se on kulkenut röykkiön suuntaan. Ei kuitenkaan ole selvää mikä tämä yhteys voisi olla. Koska röykkiö joka tapauksessa on ihmisen rakentama, eikä ilmeisesti aivan uusi, on se aiheellista luokitella muinaisjäännökseksi.

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Karvia
Nimi:	Tontinniemi 1	Inv.nro:	15

Mj.tyyppi:	raudanvalmistuspaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	historiallinen		

Kartta:	2212 02	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6901 38	Y: 2429 58	Z: 137.5

Maakumpu, läpimitta 3,5 m, 15 cm kerros rautakuonaa.
Moreenimaata, kuusikkoa, noin 60 m rannasta.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 9,5 km koilliseen, Sarvelasta Karviankylään menevän tien numero 13309 ja Karvianjärven rannan välissä, Ranta-Karvian talon kohdalla, talon päarakennuksesta noin 100 m länsilounaaseen.

Peruskarttaote 6

Bilund 1999:

Muinäisjäännös löytyi inventoinnissa 13.10.1999 tarkastettaessa rakennusjäännöksen KARVIA 16 Tontinniemi 2 ympäristöä. Se näkyy maastossa maakumpuna, jonka läpimitta on 3,5-4 m ja korkeus noin 40 cm. Kumpu on muodoltaan pyöreähkö. Sen pinta on melko sileä ja muoto säännöllinen. Eteläreunalla on kuitenkin noin metrin läpimittainen kuoppa. Sen syvyys jäi tarkastuksessa epäselväksi, sillä se on täytetty roskilla.

Kummun koillislaidalle, noin metri reunasta keskustaan päin kaivettiin koekuoppa (läpimitta 20 cm). Ohuen sammalkerroksen alla oli 15 cm paksuinen kerros hiiltä ja rautakuonaa. Kuonassa oli hiilenkappaleita ja osittain sulaneita kvartsin paloja. Kuonan lisäksi kuopasta löytyi palanutta savea, ja joissakin paloissa kuona on sulanut kiinni palaneeseen saveen. Nämä kappaleet ovat ilmeisesti peräisin sulatusuunin seinämästä. Myös kuonan koostumus osoittaa, että se on raudanvalmistuksessa syntynyttä kuonaa. Kuonakerroksen alla oli siltin tai saven sekaista hietää, jossa ei ollut ainakaan voimakkaan palamisen jälkiä. Maa-aines oli ilmeisesti samanlaista kuin ympäristössä. Maassa oli vain muutamia pieniä kiviä. Kuoppa kaivettiin 40 cm syvyyteen.

Koekuoppia ei kaivettu enempää. Koko kumpareen pinta ohuen turpeen alla tuntui kuitenkin olevan kuonan peitossa. Kuonaa on niin paljon, että raudanvalmistus on todennäköisesti tapahtunut paikalla. Varsinainen uuni on ehkä ollut roskakuopan kohdalla, sillä muuta kuoppauunin jäännökseksi sopivaa kohtaa paikalla ei näytä olevan. On ehkä myös mahdollista, että uuni on ollut kehittyneempää, maanpäällistä mallia. Raudanvalmistuspaikka ajoittuu epäilemättä historialliselle ajalle. Seppo Suvanto esittää kirjoittamassaan Satakunnan historiassa, että talonpoikainen raudan valmistus oli 1700-luvulla, kun siitä on tietoja kirjallisissa lähteissä, jo loppumassa, mutta aiemmin yleisempää. Tontinniemen raudanvalmistuspaikka liittyy siis todennäköisesti paikan varhaiseen kiinteään asutukseen 1600-luvulla. Toisaalta on varmaan mahdollista, että paikalla on tehty rautaa aiemmin eräretkeilyn yhteydessä, kun asutus ei ole vielä ollut pysyvää.

Raudanvalmistuspaikka sijaitsee loivasti länteen laskevalla rinteellä. Maan pinta on lähes tasainen, paikoin kuitenkin mättäinen. Maaperä on moreenia, maalaji lähinnä hietaa. Ympäristössä kasvaa vanhaa kuusivaltaista metsää. Maastossa on jälkiä vanhoista, pienistä peltotilkuista, umpeutuneita ojia ja raivattuja kiviä. Aivan kummun vieressä, noin metrin sen reunasta lounaaseen, on alun perin kesämökiksi rakennetun, mutta nyt varastona käytytyn rakennuksen seinä. Rakennusta lukuun ottamatta lähiympäristö on ehjää maastoa. Ranta-Karvian talon rakennukset ovat noin 80 m päässä idässä, niemen keskiosan kallioisella harjanteella. Karvianjärven ranta on noin 60 m päässä lännessä. Rannalla on useita kesämökkejä ja niihin liittyviä rakennuksia. Rannalle tulee tie etelästä.

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Karvia
Nimi:	Tontinniemi 2	Inv.nro:	16

Mj.tyyppi:	rakennusjäännös	Luokka:	3
Ajoitus:	historiallinen		

Kartta:	2212 02	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6901 34	Y: 2429 65	Z: 142.5

Rakennuksenperustus ja kiukaanjäännös luonnonkiveä ja maata. Kallioista länteen laskevaa rinnettä, noin 100 m rannasta.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 9,4 km koilliseen, Sarvelasta Karviankylään menevän tien numero 13309 ja Karvianjärven rannan välissä, Ranta-Karvian talon kohdalla, päärakennuksesta noin 30 m luoteeseen.

Peruskarttaote 6

Bilund 1999:

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 13.10.1999 siihen liittyvien tarinoiden ja perimätiedon vuoksi. Eri lähteissä mainittu perimätieto kertoo, että kun Karvian talon, Karvian pitäjän ensimmäisen talon, perustajat olivat alkaneet rakentaa taloaan Tontinniemeen (asiakirjalähteiden mukaan ilmeisesti 1600-luvun alkupuolella), oli paikalla jo ollut vanhemmasta asutuksesta kertova kiukaan jäännös. Tällainen muinaisjäännös saattaisi liittyä alueelle ennen vakinaisen asutuksen syntyä, 1500-luvulla tai keskiajalla, suuntautuneeseen eräretkeilyyn.

Tontinniemessä olevan Ranta-Karvian talon väki tunsu perimätiedon. Isäntä Pertti Kohtamäki osoitti maastossa rakennusjäännöksen, jota he pitivät perimätiedon mainitsemana kiukaan. Paikalla oli noin 4 m x 4 m kokoinen rakennuksen perustus. Se näytti olevan luonnonkivistä ja ehkä osittain maasta rakennettu ja kohosi noin 20 cm (alarinteen puolelta enemmänkin) ympäröivän maa pinnan yläpuolelle. Seinät olivat pohjois-etelä- ja itä-länsi-suunnissa. Koilliskulmassa oli noin 1,5 m läpimittainen kumpare, selvä kiukaan jäännös. Se muodostui luonnonkivistä. Kivien väleissä oli hiilipitoista maata. Tiiliä ei näkynyt. Rakennusjäännöksessä kasvoi pensaita, ja se oli enimmäkseen paksun ruohoturpeen peitossa, mikä vaikeutti havainnointia. Rakennusjäännöksen ikää ei voi tarkastuksen perusteella varmasti määrittää. Se ei näytä aivan nuorelta, mutta varsinkin vankka, osin kivistä rakennettu perustus antaa aiheen epäillä, ettei se olisi myöskään niin vanha kuin perimätieto edellyttäisi. Ei kuitenkaan liene aivan mahdotonta, että tällaista rakennustapa olisi ollut käytössä jo silloin.

Rakennusjäännös sijaitsee länteen laskevalla kallioisella rinteellä olevalla tasanteella, ilmeisesti lähes paljaalla kalliopohjalla. Lähellä on myös muutamia irtaimia kiven lohkareita. Ranta-Karvian rakennukset ja pihapiiri ovat noin 20 m päässä idässä ja muutamia metrejä ylempänä, mäen laella. Lännessä rinne muuttuu noin kymmenen metrin päässä maapohjaiseksi ja loivenee samalla. Karvianjärven ranta on noin sadan metrin päässä lännessä. Kallion ja rannan välissä kasvaa vanhaa kuusimetsää. Kuusikko näyttää olleen aiemmin viljelysmaana, sillä siellä on umpeutuneita kapeita oja ja kiviä on raivattu. Alueelta löytyi myös raudanvalmistuspaikka (KARVIA 15 Tontinniemi 1). Rannalla on kesämökkejä, joiden lähellä on pieniä kasvimaita. Niiltä ja etelämpänä rannan ja kylätien välissä olevalta pellolta ei löytynyt mitään erityistä.

Kunta: KARVIA
Nimi: Ollila

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 17

Mj.tyyppi: kuoppaliesi ? Luokka: 3
Ajoitus: ajoittamaton

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Paikka +- 50 m
X: 6893 90 Y: 2424 98 Z: 132.5 Z2: 135.0

Palaneita kiviä ja tuhkaa 50 cm syvyydessä salaojassa.
Lähes tasaista peltoa, rantaan muutamia kymmeniä metrejä.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 0,9 km itään, Jalasjärventien (tie numero 273) ja Kirkkojärven välisessä, Ollilan talon kohdalla, noin 400 m tieltä länteen ja muutaman kymmenen metrin päässä rannalta.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 26.10.1999 ja 29.10.1999. Syynä oli Aatos Kortesharjun ilmoitus 2.11.1982 Satakunnan Museoon. Sen mukaan hänen omistamansa Ollilan talon pellostä oli salaojitus-työssä löytynyt tulisija. Ilmoituksen mukaan noin 40 cm syvyydeltä oli löytynyt tulisijakiviä sekä tuhkaa. Esineitä ei ainakaan ojan kohdalta kuitenkaan ollut löytynyt.

Inventoinnin aikana Aatos Kortesharju kertoi, että ilmoituksen olivat tehneet hän ja silloinen Karvian museon hoitaja Eino Saari yhdessä, lähinnä Saaren aloitteesta ja toimesta. Samalla ilmeni, että ilmoituksen yhteydessä olevissa karttakopioissa löytöpaikka oli merkitty väärin (itse asiassa kahteen kertaan väärin, sillä peruskarttakopiossa ja kaavakarttakopiossa se on merkitty eri kohtiin, jotka molemmat ovat väriä, liian kaukana rannasta). Kortesharjun mukaan paikka on noin 25-40 m päässä pellon Kirkkojärven puoleisesta reunasta ja Ollilasta rantaan menevän tilustien pohjoispuolella, suunnilleen sen ja tilan rajan puolivälissä. Tällä perusteella kohteen sijainniksi voidaan arvioida parin kymmenen metrin tarkkuudella $x = 6893\ 90$, $y = 2424\ 98$.

Kortesharjun mukaan palaneita kiviä ja tuhkaa oli ollut ojan leikkauksessa noin puolen metrin syvyyteen asti. Kysyttäessä olivatko kivet olleet kuoppalieden tapaan ikään kuin kuopan pohjalla kerroksena, hän arveli näin olleen. Hän ei muistanut oliko kiviä ollut usempana kerroksena, eikä muita rakenteellisia yksityiskohtia. Mitään selvästi modernia, kuten tiiltä, ei ollut löytynyt. Kortesharjun mukaan joku tutkija oli luvannut käydä tarkastamassa paikan, mutta ketään ei kuitenkaan ollut tullut. Koska mahdollinen tulisija on nyt maan peitossa, eikä sitä ole tarkastettu, on mahdotonta sanoa onko kyseessä tulisija, ja minkä ikäinen se on. Kuvausten perusteella on kuitenkin mahdollista, että se on kuoppaliesi.

Löytöpaikka sijaitsee lähes tasaisella, hyvin loivasti länteen laskevalla maalla. Kirkkojärven ranta on lännessä muutaman kymmenen metrin päässä. Rannalla on parin metrin korkuinen jyrkkä törmä. Ympäristö on joka puolella peltona ainakin 200 m säteellä. Maaperä on savea, jonka joukossa on ilmeisesti melko runsaasti hiekkaa.

Inventoinnin aikana pelto paikalla ja sen ympäristössä oli sängellä, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Mitään muinaisjäännökseen viittaavaa pellolla ei havaittukaan. Paikka on kuitenkin maaperältään ja maastosijainniltaan kivikautiseksi asuinpaikaksi sopiva. Etäisyys Kirkkojärven rantatörmästä on melko suuri, mutta ei aivan mahdoton rantasidonmaiselle asuinpaikalle. Paikka myös liittyy maastollisesti 1-3 km pohjoisempaan olevaan Kärpäsnevan itäreunan laajaan asuinpaikkavyöhykkeeseen. Sen eteläisimmän asuinpaikan (KARVIA 3 Yli-Kiikka) ja tämän kohteen välisellä alueella havaintomahdollisuudet olivat inventoinnin aikana huonot, eikä muinaisjäännöksiä havaittu. On kuitenkin hyvin mahdollista, että asuinpaikkavyöhyke ulottuu etelämmäs, jopa tähän kohteeseen saakka. Vaikka kohdetta ei tähän astisten tietojen perusteella voikaan luokitella kiinteäksi muinaisjäännökseksi, olisi edellä mainittu mahdollisuus otettava huomioon.

Lähteet:

Satakunnan museo, Aatos Kortesharjun kirje Satakunnan museolle 2.11.1982

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Kantti
Nimi:	Kantin pururata	Inv.nro:	18

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	ajoittamaton		

Kartta:	2211 03	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6887 03	Y: 2421 81	Z: 137.5

Runsaasti palanutta luuta äestysvaoissa hakkuualueella.
Hiekkakangasta törmämäisen rinteeseen päällä.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32020: 1	PALANUTTA LUUTA, 24 kpl, 15,0 g.
KM 32020: 2	PALANUTTA LUUTA, 10 kpl, 2,7 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 6,8 km lounaaseen, Karvianjoen luoteispuolelle, Kantinkankaan eteläpäässä, 800 m Kantin sillasta pohjoiseen ja noin 150 m Pohjankankaan tieltä Jokipirtille menevän tien risteyksestä itään.

Peruskarttaote 16

Bilund 1999:

Paikalta löytyi inventoinnissa 24.10.1999 runsaasti palanutta luuta (KM 32020:1-2) äestysvaoista hakkuualueelta. Löytöpaikka on Pohjankankaaseen kuuluvaa hiekkakangasta Karvianjoen laakson pohjoisreunalla, noin 300 m päässä joesta. Löytökohta on tasaisella maalla, mutta muutaman metrin päässä etelässä maan pinta alkaa laskea ensin loivasti, sitten jyrkemmin törmämäisenä, 3-4 m korkeana rinteinä. Rinteiden alla on tasaista, jonkin verran soistunutta kangasta joen äyräälle asti. Itse joki virtaa noin 10 m syvyiseksi syövyttämässään notkossa. Löytöpaikalta luoteeseen maan pinta nousee loivasti ja muutaman kymmenen metrin päästä jyrkemmin noin 10 m korkuiseksi harjun pääksi. Sen kärjestä, löytöpaikalta noin 200 m länteen, Pohjankankaantie nousee koilliseen kankaalle. Tältä tieltä eroaa läheltä harjun lakea itään joen rantaan, Jokipirtille, menevä tie. Risteys on löytöpaikasta noin 120 m länteen (x = 6887 03, y = 2421 69). Jokipirtille menevän tien suuntaisena, sen eteläpuolella kulkee pururata (ei näy peruskartassa), joka risteyksestä kääntyy kaakkoon tilanrajaa pitkin (katso peruskartta). Pururadan mutkan sisään jää 137,5 m mpy korkeuskäyrän muodostama nuorta männyn-taimikkoa kasvava niemeke, jolla löytöpaikka on.

Koordinaattien osoittamassa paikassa (x = 6887 03, y = 2421 81) taimikon keskellä oli noin metrin läpimittainen ja vähän matalampi kivi kahden itä-länsi -suuntaisen äestysvaon välissä. Kiven eteläpuolisessa äestysvaossa oli runsaasti palanutta luuta suurina paloina (KM 32020:1). Luuta oli noin viiden metrin matkalla, enimmäkseen aivan kiven lähellä, mutta muutamia paloja noin 3 m siitä länteen. Toisessa vaossa kiven pohjoispuolella oli vähemmän luuta (KM 32020:2), kaikki kiven lähellä. Myös pohjois-etelä -suunnassa löytöalueen koko oli noin 5 m. Tarkastusaikana taimikko oli metrin tai puoleltoista korkuista. Noin puolet äestysvaoista oli jo sammaloitunut umpeen, myös useimmat muut

vaot kiven lähiympäristössä. Kauempana paljasta maata vaoissa oli kuitenkin näkyvillä, eikä niistä löytynyt mitään erityistä. Aluetta tarkastettiin samalla korkeustasolla, törmämäisen rinteiden reunalla, noin sadan metrin matkalta.

Löytöpaikka on maaperältään ja maastosijainniltaan erittäin sopiva kivikautiseksi asuinpaikaksi. Ranta on ollut törmämäisessä rinteessä varhaisella mesoliittisella kaudella, kun meri on vielä ulottunut lahtena Karvianjoen laaksoon Pohjankankaan itäpuolelle. Paikka on ollut silloin lahden suulla. Kun löytöjä kohtalaisen hyvistä havaintomahdollisuuksista huolimatta ei kuitenkaan havaittu kuin hyvin pienellä alueella, ja löydöt ovat pelkästään palanutta luuta, jonka ikä voi olla mikä tahansa, ei löytöpaikkaa voi pitää varmana kivikautisena asuinpaikkana. Toisaalta mitään merkkejä myöhemmästäkin ihmistoiminnasta paikalla ei näytä olevan, joten kohteen luonne jää epäselväksi.

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Ämmälä
Nimi:	Kärpäsenaukea	Inv.nro:	19

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 01	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6895 92	Y: 2424 78	Z: 133.0 Z2: 134.0

Vähän kvartsi-iskoksia pellolla.
Loivasti itään laskevaa rinnettä, maaperä savea.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32019: 1	KVARTSIYDIN, 276,9 g. Ydin on levymäinen, muodoltaan lähinnä soikea kvartsikappale. Kummankin lappeen reunoilla näyttää olevan muutamia iskujälkiä, joiden kohdalta sivuilta on irronnut kvartsipaloja.
KM 32019: 2	KVARTSI-ISKOKSIA, 3 kpl, 3,5 g.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 3,0 km pohjoiseen, Jalasjärventien (tie numero 273) ja Kauhajoen tien (tie numero 6700) risteyksestä 1,4 km länteen, 200 m Kauhajoen tiestä etelään, ja noin 50 m Hannukaisen talosta pohjoiseen.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Paikalta löytyi inventoinnissa 22.10.1999 kynnöspellosta muutamia kvartsi-iskoksia (KM 32019:1-2). Löytöpaikka sijaitsee hyvin loivasti itään, kohti Karvianjokea laskevalla rinteellä. Rinne on kokonaan peltona lukuun ottamatta muutaman kymmenen metrin päässä etelässä olevaa Hannukaisen talon tonttia ja tilusteita. Maaperä on savea. Juuri löytöalueen kohdalla on vähäinen, ympäristöään noin 30 cm ylemmäs kohoava kumpare tai niemeke. Iskokset löytyivät eri puolilta sitä, yksitellen, noin 25 m läpimittaiselta alueelta, Hannukaiseen menevän tien itäpuolelta.

Tarkastuksen aikana pellot löytöpaikan ympärillä olivat laajalta alueelta kynnettyinä, ja havaintomahdollisuudet erittäin hyvät. Kvartsilöydöt liittynevät lyhytaikaiseen oleskeluun paikalla sen ollessa rannalla varhaisella mesoliittisella ajalla, meren lahden ulottuessa vielä Karvianjoen laaksoon. Koska löytöjen määrä hyvistä havainto-olosuhteista huolimatta jäi vähäiseksi, ei kohdetta ole syytä luokitella kiinteäksi muinaisjäännökseksi.

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Karvia
Nimi:	Yli-Peltoniemi	Inv.nro:	20

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 02	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6900 10	Y: 2429 60	Z: 140.0

Kourutaltoa, löydetty pellostä.
Loivasti etelään laskevaa hiekkamaata, peltoa.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:
SatM 15253 KOURUTALTTA, käyräselkäinen ?. Esine on "saventa-
paista liusketta".

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 8,4 km koilliseen, Karvianjärven itärannalla, 500 m rantaviivalta ja 400 m Yli-Peltoniemen päärakennuksesta itään.

Peruskarttaote 6

Bilund 1999:

Kourutaltoa SatM 15253 on löydetty Karvian kylästä, Yli-Peltoniemen tilalta, Perkiö-nimisestä pellostä. Sen on lahjoittanut Satakunnan Museon kokoelmiin maanviljelijä Nestori Peltoniemi vuonna 1945. Karvian kunnan hallussa olevista Karvian museon entisen hoitajan Eino Saaren muistiinpanoista käy ilmi tarkka löytöpaikka. Saaren tietojen mukaan löytäjä ja museoon toimittaja on Jouko Peltoniemi.

Löytöpaikka sijaitsee jokseenkin tasaisella, hyvin loivasti lounaaseen viettävällä maalla. Maalaji on hiekkaa. Ympäristö on peltoa ainakin sadan metrin säteellä joka puolella löytöpaikan ympäristössä. Noin 150 m päässä pohjoisessa on pohjoisesta pistävän harjanteen pää, jonka laki on 3-4 m löytöpaikkaa korkeammalla. Harjanteella on Päivärinteen talo. Lounaassa on noin 150 m päässä notkon pohja, joka on 2-3 m löytöpaikkaa alempana. Maasto on laajemminkin ympäristössä samanlaista loivasti kumpuilevaa, pääasiassa pelloksi raivattua hiekka- ja hiekkasavimaata. Lännessä maasto jatkuu tällaisena noin 400 m päässä olevaan Karvianjärven rantaan asti.

Sijaintinsa ja maalajinsa perusteella löytöpaikka voisi olla kivikautinen asuinpaikka. Se on ollut rannalla vain varhaisella mesoliittisella ajalla, kun Karvianjärvi on vielä ollut kuroutuva meren lahti. Kun veden pinta on ollut tasolla 140 mmpy tai hiukan sen alapuolella, paikka on ollut lähinnä eteläpuolisen notkon kohdalla olleen pienen lahden rannalla. Lännessä, löytöpaikan ja nykyisen rannan välillä on ollut hyvin matalaa vettä tai hiukan veden pinnan yläpuolelle ulottuvia harjanteita ja kumpareita. Löytöpaikka ei kuitekaan ole erityisen sopiva asuinpaikaksi, sillä maaston tasaisuudesta johtuen ranta on ollut hyvin matala.

Inventoinnin aikana pelto löytöpaikan ympäristössä ei ollut kynnettynä. Kyntötyöt olivat käynnissä, kun paikka tarkastettiin 26.10.1999. Kynetty alue ei kuitenkaan ulottunut aivan löytökohdalle, vaan lähimmillään noin 30-40 m päähän siitä lännessä. Kynetyllä alueella ei tarkastuksessa havaittu mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa. Havaintomahdollisuudet eivät kynnöksen tuoreuden vuoksi olleet parhaat mahdolliset. Paikkaa ei maastotyöajan loppumisen vuoksi ennätetty enää tarkastaa uudelleen paremmissa olosuhteissa ja löytökohdan ollessa kynnettynä.

Yli-Peltoniemen nykyinen isäntä kertoi tuntevansa löytötiedoissa mainitut henkilöt, mutta löydöstä hän ei ollut kuullut mitään. Hän ei myöskään ollut havainnut mitään erikoista löytöpaikalla tai muualakaan sitä ympäröivillä pelloilla.

Lähteet:

Satakunnan Museo, esinekortisto, SatM 15253

Eino Saaren arkisto, Eino Saaren kirje Porin Museolle 19.12.1973 (kopio) ja siihen liittyvät karttapiirroukset

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Sara
Nimi:	Mäki-Korte	Inv.nro:	21

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 02	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6904 67	Y: 2427 84	Z: 147.0

Tasataltta, löydetty peltoa tehtäessä.
Loivasti itään laskevaa rinnettä, hiekkamaata, peltoa.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

Kadonnut
(Saran
kansakoulu)

TASATALTTA. Esine on savenharmaata, juovaista ki-
veä. Se on litteä, tasapaksu ja kannalle kapeneva.
Lappeet ja toinen sivu ovat tasaisiksi hiotut.
Poikkileikkaus on suorakulmainen. Kanta on pyöris-
tetty. Terä on suora, ja sen lasku jyrkkä.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 12,0 km pohjoiseen, Karvianjärven pohjoispäästä noin 900 m län-
teen ja Mäki-Kortteen talon päärakennuksesta noin 80 m etelään.

Peruskarttaote 8

Bilund 1999:

Saran kansakoulun kokoelmissa olleen tasataltan on löytänyt Timo Mäki-Korte toukokuussa 1957
Saran kylän Mäki-Kortteen talon maalta, noin 80 m talon pihasta etelään. Esine oli löytynyt peltoa
tehtäessä noin 30 cm syvyydestä, humuksen ja kivennäismaan rajasta.

Taltasta on hyvä piirros museoviraston arkistossa, ja siellä olevien tietojen mukaan se on ollut Saran
kansakoulun kokoelmissa. Esineen myöhemmät vaiheet ovat hämärän peitossa. Vuonna 1967 mui-
naistieteellinen toimikunta esitti uoiveenaan, että jos Saran koulu lakkautetaan, niin siellä olevat kaksi
kiviesinettä siirrettäisiin Karvian museoon. Vastauskirjeessään Karvian museon silloinen hoitaja Eino
Saari kertoo, että koulu on palanut pari vuotta aiemmin, ja että siellä ollut kourutaltoa on siirretty
Karvian museoon jo 23.6.1957. Ajankohdan perusteella voisi epäillä, että siirrolla on jokin yhteys
Mäki-Kortteen löytöön. Saari kuitenkin kertoo kirjeessään, että hänen tietääkseen koululla oli ollut
kourutaltan lisäksi vain vasarakirveen jäljennös, joka tuhoutui palossa. Hän näyttää tosiaan olleen
kokonaan tietämätön Mäki-Kortteen taltasta, koska hän ei mainitse sitä kirjassaan "Entisajan Kar-
via", vaikka luetteleekin siinä nimeltä muut löytöpaikat. Talttaa ei mainita myöskään Saaren arkis-
tossa olevissa esineluetteloissa, joita hän on ilmeisesti koonnut kirjaa valmistellessaan. Talttaa tai mi-
tään viitteitä sen olinpaikkaan ei löytynyt inventoinnin aikana vuonna 1999 Karvian museosta, joten
esine lienee kadonnut lopullisesti.

Löytöpaikka sijaitsee loivasti itään laskevalla rinteellä. Maaperä on hiekkaista. Löytöpaikan etelä- ja
itäpuolella on peltoa. Pohjoisessa, löytöpaikan ja Mäki-Kortteen talon välissä on itään pistävä metsä-

niemeke, ja lännessä pellon takana, noin 50 m päässä, laaja metsäalue. Maasto on periaatteessa asuinpaikaksi sopivaa. Se on ollut rannalla vain varhaisella mesoliittisella ajalla meren ulottuessa paikalle.

Löytöpaikka tarkastettiin 21.10.1999. Mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa ei havaittu. Havaintomahdollisuudet olivat kuitenkin erittäin huonot, koska pelto ei ollut kynnettyä eikä alueella muutenkaan ollut merkittävässä määrin paljasta maata. Talon väestä tavattiin vain löytöpaikan länsipuolella pellon reunassa olevassa mökissä asuva vanhempi naishenkilö. Hän osoitti maastossa alueen, jossa uutta peltoa oli tehty löytöaikana. Tämä alue sopii hyvin yhteen löytökuvauksessa olevan paikanmäärityksen kanssa (80 m pihasta etelään), ja ilmoitettu koordinaattipiste (x = 6904 67, y = 2427 84) on valittu tällä perusteella. Alueelta ei tiettävästi ole myöhemmin löytynyt muuta.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, kivikauden lappuluettelo, Karvia, Saran kansakoulun kokoelma

Eino Saaren arkisto, Muinaistieteellisen toimikunnan (Helmer Salmon) kirje 28.6.1967 (N:o 1678)

Eino Saarelle ja Eino Saaren kirje Muinaistieteelliselle toimikunnalle 29.6.1967 (kopio)

Eino Saari, Entisajan Karvia, s. 1-4

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Sarvela
Nimi:	Otavan silta	Inv.nro:	22

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 01	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6897 24	Y: 2427 01	Z: 135.0 Z2: 137.5

Kourutaltoa, löydetty ojankaivuussa maantiesillanpäästä.
Karvianjoen rantatörmää, savikkoa, peltoa ja tonttimaata.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 2572: 382 KOURUTALTTA. Esine on poikkileikkaukseltaan puoliympyrän muotoinen. Kouru on pitkä. Puolet terästä on lohjennut pois.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 4,7 km koilliseen, Karvianjoen varrella, noin 300 m Karvianjärven eteläpäästä länteen, missä Jalasjärventie ylittää Karvianjoen.

Peruskarttaote 5

Bilund 1999:

Kourutaltan KM 2572:382 on toimittanut Kansallismuseoon keräilijä Salomon Wilskman vuonna 1888. Se on löydetty "Kyläkarvian kappelista Sarvikylästä Otamansillan päästä ojaa kaivettaessa". Tämä tarkoittaa selvästi Sarvelan kylässä olevaa, Karvianjoen ylittävää, Otavan vanhaa siltaa, joka tien oikaisun vuoksi on jäänyt noin sata metriä sivuun nykyiseltä maantieltä. Löytöpaikka näyttää olevan aivan sillan lähellä, mutta tiedoista ei selviä kummallako puolella jokea.

Löytöpaikan kohdalla joen kummallakin puolella maasto on melko tasaista. Tasamaa on 2-3 m joen pintaa ylempänä. Joen rannalla on kaakkoispuolella melko jyrkkä törmä, luoteisrannalla maa laskee loivemmin. Maaperä on savea, joka on paikoin hiekan- ja soransekaista. Luoteisranta on vanhan sillan koillispuolella olevan kuivurirakennuksen ympäristöä ja teitä lukuun ottamatta peltoa. Kaakkoisranta on enimmäkseen Otavan talojen tonttimaata.

Löytöpaikkaa tarkastettaessa 26.10.1999 joen luoteispuoliset pellot olivat kynnettyinä ja havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Aluetta tarkastettiin noin sadan metrin säteellä sillan pään ympäristössä ja alavirran suuntaan kauemmaskin. Erityisesti sillan lähellä, mutta satunnaisesti myös kauempana oli jonkin verran uudempaan asutukseen liittyvää jätettä (rautakuonaa, liitupiipun paloja), mutta ei mitään esihistorialliseen muinaisjäännökseen viittaavaa. Joen kaakkoispuolella sillan pään läheisyydessä havaintomahdollisuudet olivat hyvin huonot, eikä sielläkään havaittu mitään erikoista.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo, KM 2572

Kunta: KARVIA
Nimi: Aho

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 23

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka Luokka: 3
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Paikka
X: 6894 03 Y: 2424 05 Z: 137.5

Useita kiviesineitä, löydetty pellolta ja talon tontilta.
Itään laskevaa rinnettä, ylempänä moreenia, alempana savea.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

SatM 7635 KOURUTALTTA. Esine on "gabroa l. mustaa graniittia". Se on suorakaiteen muotoinen. Poikkileikkaus on 8-kulmainen, kulmat pyöristyneet. Kannassa on iskujälkiä. Kouru on syvä, keskivaiheilta harjamaisesti syvennetty ja lohjennut.

KM 8714: 1 REIKÄKIVEN TEELMÄ. Esine on paksu ja pyöreä, melkein pallomainen. Reikää on tehty kahdelta puolen. Toinen kuoppa on paljon toista syvempi.

KM 19702 REIKÄKIVEN TEELMÄ. Esine on harmaata kiveä. Reiän teelmä on vain toisella puolella.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 1,5 km luoteeseen, Kirkkojärven luoteispuolella, 200 m päässä rannalta, järven länsirantaa kulkevan tien numero 13301 varrella Ahon talon kohdalla.

Peruskarttaote 2

Bilund 1999:

Reikäkiven teelmän KM 19702 on löytänyt Mauno Pentinmäki ollessaan korjaamassa puhelimen maakaapelia 7.8.1974. Löytöpaikka (x = 6894 03, y = 2424 05) on pellolla, Kirkkojärven länsirantaa kulkevan kylätien itäpuolella, Ahon talon kohdalla. Löytökohta on 5-6 m päässä tiestä (verifikaatin kartan mukaan 13 m päässä tien keskilinjasta) ja hieman kylätieltä pellon poikki Kirkkojärven rantaan menevän polun pohjoispuolella. Esine löytyi 20-30 cm syvyydestä ruokamullan ja saven rajasta.

Ilmeisesti aivan läheltä on löydetty myös toinen reikäkiven teelmä KM 8714:1, joka lunastettu Kansallismuseoon 15.10.1926 osana taiteilija G. Paaerin muinaisesineiden kokoelmaa. Sen on löytänyt Valentin Aho Karvian Kirkonkylästä, "lantasuulin pohjalta kun ajettiin lantaa pellolle noin 10 sm:n syvyydeltä, mäkimaasta talon tontilta". Kuvauksen perusteella löytöpaikka näyttää olevan esineen KM 19702 löytöpaikkaa vastapäätä kylätien länsipuolella, Ahon talon tontilla. Hyvin todennäköisesti löytöpaikka on ympyrässä, jonka keskipisteen koordinaatit ovat x = 6894 06, y = 2423 99 ja säde 50 m.

Lisäksi Ahon talon maalta on peräisin kourutaltta SatM 7635, jonka talollinen Juhani Aho on löytänyt vuonna 1869 ja lahjoittanut Satakunnan Museon kokoelmiin A. Winterin välityksellä vuonna 1910. Tämän esineen löytöpaikka ei ole tarkemmin tiedossa.

Löytöpaikka sijaitsee itään laskevalla rinteellä. Maaperä löytöpaikalla ja siitä itään on lähinnä savea. Välittömästi löytöpaikan länsi- ja luoteispuolella on 200-300 m läpimittainen, lähes kymmenen metrin korkuinen mäki, jossa maaperä on kivisempää. Idässä ja etelässä on peltoa, lännessä kylätie ja sen takana mäen rinteellä Ahon ja Kiviluoman talojen rakennukset. Mäki on metsäinen. Paikka on nykyisin noin 10 m Karvianjärven pinnan yläpuolella. Se on ollut rannalla varhaisella mesoliittisella ajalla meren ulottuessa paikalle.

Löytöpaikka tarkastettiin 28.10.1999. Havaintomahdollisuudet paikalla ja sen ympäristössä olivat huonot, sillä pellot olivat nurmella tai muuten kyntämättöminä, eikä lähistöllä muutenkaan ollut paljasta maata.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo KM 8714 ja KM 19702 sekä vastaavat verifikaatit Satakunnan Museo, esinekortisto, SatM 7635

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Kantti
Nimi:	Korpitörmä	Inv.nro:	24

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2211 03	Koordinaatit:	Paikka +- 50 m
	X: 6886 45	Y: 2423 76	Z: 130.0 Z2: 132.5

Vasarakirveen teelmä, löydetty pellolta kynnettäessä.
Tasaista hiekkamaata, noin 10 m korkealla joenrantatörmällä.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 13702 VASARAKIRVEEN TEELMÄ. Esine on jonkin verran epäsymmetrinen. Pinta on tikkauksen jäljiltä. Reikää on alettu tehdä ulkopinnan puolelta. Löytöluettelon mukaan muistuttaa Fatjanovo-tyyppiä.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 6,7 km etelään, Kantista Suomijoen pohjoispuolta Suomijärvelle menevän tien ja joen välissä, Korpitörmän talon kohdalla, noin 50 m päässä joesta.

Peruskarttaote 19

Bilund 1999:

Vasarakirveen teelmän KM 13702 on löytänyt maanviljelijä Viljo Vatunen elokuussa 1953 omistamansa Korpitörmän tilan maalta. Esine löytyi pellostä kynnettäessä, viilloksen syvyydeltä. Löytöpaikka on Suomijoen suuntaisen kylätien suunnassa noin 100 m Korpitörmän rakennuksista länteen, 200-250 m tiestä etelään ja noin 50 m joesta pohjoiseen. Näiden tietojen perusteella löytökohta on parin kymmenen metrin tarkkuudella ilmoitetun koordinaattipisteen (x = 6886 45, y = 2423 76) kohdalla.

Maasto löytöpaikan ympäristössä on lähes tasaista hiekkamaata, johon joki ja siihen laskevat purot ovat uurtaneet syviä notkoja. Suomijoki virtaa löytöpaikan kohdalla noin 10 m syvässä ja 100 m leveässä, jyrkkärinteisessä laaksossa. Löytökohta on ilmeisesti korkeintaan noin 40 m päässä laakson reunasta, mutta voi olla aivan reunallakin. Laakson rinteet ovat osittain laitumena, osittain metsän peitossa. Tasamaa laakson reunoilla on joen kummalakin puolella peltona.

Löytöpaikka tarkastettiin 6.10.1999. Korpitörmän talon nykyisillä asukkailla ei ollut löydöstä uusia tietoja, eikä talon mailta heidän mukaansa ole löytynyt muuta. Tarkastusaikana koko tien ja joen välinen pelto kasvoi nurmea ja oli laitumena, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Löytöpaikasta 100-250 m itään, pohjoisesta laskevan puron notkon itäpuolella, joen ja puron välinen niemekke muodostaa maastoltaan erikoisen, jokilaaksoon työntyvän harjanteen. Jokitörmän talon maalla oleva pelto niemekkeessä ja siitä pohjoiseen tielle oli kynnettynä ja tarkastettiin. Niemekkeen kärkeen, joka on Korpitörmän maata ja viljelemättömänä, tehtiin muutamia koekuoppia. Tarkastuksessa ei havaittu mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa löytöpaikalla eikä puron itäpuolisella alueella. Suomijoen eteläpuolella löytöpaikan kohdalla maasto on samanlaista kuin löytöpaikalla. Joen eteläpuolista aluetta ei ajanpuutteen vuoksi tarkastettu.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo, KM 13702 ja verifikaatti

Kunta: KARVIA
Nimi: Aitainneva

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 25

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka Luokka: 3
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 2211 03 Koordinaatit: Paikka
X: 6888 08 Y: 2425 53 Z: 135.0

Ristinuijan katkelma, löydetty pellostä.
Savinen joenrantavalli laajan suon keskellä.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

KM 17260

RISTINUIJAN KATKELMA. Esine on vuolukiveä. Pää on suiponsoikea. Korvakkeet ulkonevat pyöreämuotoisina noin sentin. Esine on päästä paksuin. Se on katkenut viistosti reiän kohdalta. Reikä on nelikulmainen. Pinnalla on geometrasta piirtokoristelua.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 4,9 km etelään, keskellä Aitainnevan peltoaukeaa, Suomijoen länsipuolella, aivan joen rannalla.

Peruskarttaote 18

Bilund 1999:

Ristinuijan puolikkaan KM 17260 on löytänyt maanviljelijä Pentti Mäki-Patola äestäessään 27.5.1967 peltoaan Aitainnevalla Suomijoen varrella. Löytäjän arvelun mukaan esine on jokea perattaessa nousut sen pohjasta maan mukana. Esineen on toimittanut Kansallismuseoon Karvian museon hoitaja Eino Saari. Tarkka löytöpaikka ilmenee Saaren tekemästä peitepiirroksista.

Löytöpaikka sijaitsee keskellä noin kilometrin levyistä ja usean kilometrin pituista Aitainnevan - Suovannevan suoaluetta. Muutaman metrin levyinen Suomijoki virtaa suon halki pituussuunnassa, pohjoisesta etelään. Lähes koko suo on raivattu pelloksi. Maaperä on löytöpaikan ympäristössä ja ilmeisesti muuallakin suolla mutaa. Joen rannoilla on paikoitellen matalia, rannan suuntaisia, vallimaisia savikkoalueita. Nämä lienevät osittain tulvivan joen tuoman mineraaliaineksen muodostamia, mutta osittain ne ovat ehkä syntyneet myös jokea perattaessa rannoille nostetusta maasta. Ympäristö on ollut suota todennäköisesti jo siitä lähtien, kun löytöpaikka paljastui meren alta varhaisella mesoliittisella kaudella.

Löytöpaikka tarkastettiin 9.10.1999. Mäki-Patolan peltolohkon (peruskarttaotteessa R:No 2:22) etelälaita oli kynnettynä 100-150 m leveydeltä, eli useiden kymmenien metrien säteellä löytökohdasta. Havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Joen rannalla on matala (20-50 cm korkuinen), 10-30 m levyinen savikkoharjanne, jonka korkein kohta lähellä joen rantaa. Joessa vedenpinta oli tarkastusaikana 1,5-2 m rantatasannetta alempana. Joen rannalta etäännyttäessä maanpinta laskee hieman, ja maalaji muuttuu suomudaksi. Muutaman kymmenen metrin päässä joesta maa alkaa taas nousta hyvin loi-

vasti. Tarkastuksessa kynnetyllä alueella ei havaittu mitään esihistorialliseen muinaisjäännökseen viittaavaa. Joen itärantaa löytöpaikan kohdalla ei tarkastettu. Siellä pelto ei ollut kynnettyä, ja havaintomahdollisuudet olivat siten hyvin huonot.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo, KM 17260

Eino Saaren arkisto, Eino Saaren kirje Kansallismuseolle 20.6.1967 (kopio) ja siihen liittyvä peitepiirros, Muinaistieteellisen toimikunnan (Helmer Salmon) kirje (numero 1678) Eino Saarelle 28.6.1967

Kunta: KARVIA
Nimi: Mustasilta

Kylä: Ämmälä
Inv.nro: 27

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka Luokka: 3
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Talon
X: 6895 02 Y: 2425 65 Z: 0.0

Reikäkivi, löydetty Mustasillan talon maalta.
Tarkempi löytöpaikka tuntematon.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

KarvM 1200 REIKÄKIVI. Esine on tummaa, mustan patinan peittämää kiveä. Se on muodoltaan epäselvän pyöreähkö. Poikkileikkaus on tasapaksu, lattea. Reunat on pyöristetty, pinta hiottu. Reikä on symmetrisesti kaksoissuppilomainen, halkaisija 27 mm.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 2,1 km pohjoiseen, Jalasjärventien (tie numero 273) länsipuolella, noin 200 m päässä tieltä.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Karvian museossa olevan reikäkiven KarvM 1200 on löytänyt talollisen poika Åke Mustasilta noin vuonna 1955 kotitalonsa pellosta. Hän lahjoitti sen vuonna 1965 Karvian museoon, ja museon hoitaja Eino Saari toimitti sen samana vuonna edelleen Kansallismuseoon, josta se palautettiin Karvian museon kokoelmiin 5.9.1965.

Saaren mukaan löytöpaikka sijaitsee Mustasillan talon läheisyydessä, 135 mmpy korkeuskäyrällä. Tätä käyrää on kuitenkin talon pellolla yli 200 m matkalla, eikä Saari muissa yhteyksissä ole kovin tarkka ilmoittaessaan löytöpaikkojen korkeuksia. Ilmeisesti löytöpaikka on kuitenkin 200-250 m säteellä lännessä - etelässä talosta, jonka koordinaatit (x = 6895 02, y = 2425 65) on ilmoitettu kohteen sijaintina.

Löytöpaikka sijaitsee länteen laskevalla rinteellä. Rinne laskee yläosastaan loivasti, alempaa jyrkempänä, yhteensä noin 10 m 400 m matkalla. Rinteen alla on tasaista suomaata Karvianjoen varrella. Pohjoisesta aluetta rajoittaa Mustaluoman puro, joka virtaa osittain melko syvässä notkossa. Mustasillan talo on puron etelärannalla, rinteiden päällä. Alue on lähes kokonaan peltona. Maaperä lienee hiekan- ja soransekaisista savea, kuten samalla rinteellä etälämpänä ja pohjoisempänä.

Mustasillassa käytiin inventoinnin aikana kahdesti, 12.10.1999 ja 29.10.1999, mutta talon väkeä ei ollut kummallakaan kertaa tavattavissa. Löytöpaikasta ei siten saatu tarkempaa tietoa, vaikka löytö on melko tuore. Talon pellot olivat kokonaan nurmella tai muuten kyntämättä, joten havaintomahdollisuudet olivat hyvin huonot, eikä mitään viitteitä muinaisjäännöksistä saatu. Koska kuitenkin

kivikautisia asuinpaikkoja on todettu rinteellä reikäkiven oletetun löytöpaikan korkeustasolla sekä etelässä (KARVIA 3 Yli-Kiikka noin 400 m päässä) että pohjoisessa heti Mustaluoman takana (KARVIA 1 Vähätalo) on hyvin todennäköistä, että talon maalla on asuinpaikka, ja että reikäkivi on siltä peräisin.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, kivikauden lappuluettelo, Karvian museo

Eino Saaren arkisto, Eino Saaren kirje Muinaistieteelliselle toimikunnalle 30.6.1965 (kopio) ja Muinaistieteellisen toimikunnan (Helmer Salmon) kirje (numero 1852) Eino Saarelle 5.9.1965

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Ämmälä
Nimi:	Vuolle	Inv.nro:	28

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 01	Koordinaatit:	Talo
	X: 6895 44	Y: 2425 95	Z: 0.0

Tasataltta, löydetty Vuolteen vanhaa tonttia tasoitettaessa.
Alkuperäinen löytöpaikka tuntematon.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KarvM	869	TASATALTTA, pohjalainen. Esine on lähes mustaa sädekiviliusketta. Se on muodoltaan tasaisesti kannalle kapeneva. Poikkileikkaus on puolisuunnikas (ylälape kapeampi). Terä ja lappeet ovat hiotut, sivut ja kanta heikosti. Terän lasku on kupera.
-------	-----	--

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 2,6 km pohjoiseen, Jalasjärventien (tie numero 273) länsipuolella, noin 100 m päässä tieltä.

Peruskarttaote 1

Bilund 1999:

Karvian museossa olevan pohjalaisen tasataltan KarvM 869 on löytänyt Vuolteen talon omistaja Armas Hietikko tasoittaessaan paikalla aiemmin olleen torpan asuinrakennuksen tonttia. Hän luovutti esineen Karvian museoon vuonna 1959. Karvian museon hoitaja Eino Saari on lähettänyt esineen Muinaistieteelliselle toimikunnalle 25.6.1959. Sieltä esine on palautettu Karvian museoon 2.7.1959.

Löytötietojen perusteella löytöpaikka saattaa olla sekundaarinen. On kuitenkin todennäköistä, että esine on alunperinkin löytynyt jostain nykyisen Vuolteen talon läheltä. Kohteen sijaintina on ilmoitettu Vuolteen talon koordinaatit (x = 6895 44, y = 2425 95).

Vuolteen talo sijaitsee tasaisella savimaalla. Ympäristö on peltoa. Taloon kuuluva pelto ulottuu vajaan sadan metrin levyisenä kaistana 300 m päähän länteen, missä tasamaa muuttuu Karvianjoen rantaan ja nykyisin pelloksi raivatulle Kärpäsnevalle laskevaksi rinteeksi. Maanpinta laskee rinteessä alle sadan metrin matkalla noin 5 m. Vuolteen maa kapenee rinteessä ja ulottuu sen alla olevaan joen mutkaan vain noin 30 m levyisenä. Vuolteen maalla rinteessä kasvaa metsää. Etelässä ja pohjoisessa naapuritilojen maalla tasamaa, rinne ja suo sen alla ovat kokonaan pelloksi raivattuja.

Löytöpaikka tarkastettiin inventoinnissa 12.10.1999. Vuolteen talo ei ole nykyään vakituisesti asuttu, eikä asukkaita tavattu. Pelto oli kokonaan nurmella, joten havaintomahdollisuudet olivat hyvin huonot, eikä mitään muinaisjäänneksi viittaavaa löytynyt. Tasamaan osalta alue ei vaikutakaan kivikautiseksi asuinpaikaksi sopivalta. Sen sijaan metsää kasvava rinne tasamaan ja joen rannan välissä liittyy etelässä suoraan Vähätalon asuinpaikkaan (KARVIA 1) ja pohjoisessa Ala-Koivulan asuinpaikkaan

(KARVIA 4). Onkin hyvin todennäköistä, että asuinpaikka jatkuu rinteessä yhtenäisenä Vuolteen maan poikki. Tämän toteaminen vaatisi kuitenkin viereisten asuinpaikkojen löytötiheys huomioon ottaen todennäköisesti koekaivauksia.

Karvian museossa on luettelon mukaan myös kiviesine (?) KarvM 873, jonka Armas Hietikko on myös löytänyt Vuolteen talon maalta ja luovuttanut museoon vuonna 1959. Museonhoitaja Eino Saaren arvion mukaan se on luultavasti luontainen kivi. Kiveä ei inventoinnin yhteydessä löytynyt.

Lähteet:

Karvian museo, löytöluettelo

Eino Saaren arkisto, Eino Saaren kirje Muinaistieteelliselle toimikunnalle 25.6.1959 (kopio) ja Muinaistieteellisen toimikunnan (Toini-Inkeri Kaukosen) kirje (numero 1321) Eino Saarelle 2.7.1959

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Ämmälä
Nimi:	Kuusela	Inv.nro:	31

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 01	Koordinaatit:	Talo
	X: 6897 56	Y: 2426 56	Z: 0.0

Poikkikirves, saatu Kuuselan talon Pienimäen torpasta.
Löytöpaikka ja torpan sijainti ei ole tiedossa.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KarvM	636	POIKKIKIRVES, pohjalainen. Esine on tummaa sädeki- viliusketta. Se on tasapaksu ja hiukan kannalle kapeneva. Terä ja osa lappeista on hiottu. Terän lasku on kupara ja terä kaareva.
-------	-----	---

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 4,8 km pohjoiseen, Karvianjärven eteläpäästä noin 1,0 km ja siitä laskevasta Karvianjoesta noin 0,5 km luoteeseen.

Peruskarttaote 5

Bilund 1999:

Karvian museossa olevan poikkikirveen KarvM 636 on museoon lahjoittanut metsänhoidonneuvoja Eero Airola vuonna 1957. Museon hoitaja Eino Saari lähetti sen 8.10.1957 Kansallismuseoon, josta se palautettiin Karvian museoon 25.10.1957. Esine oli ollut niin kauan kuin lahjoittaja muisti Pikkumäen torpassa, jossa hänen vanhempansa olivat aiemmin asuneet. Torppa sijaitsi Sarvelan kylässä "Kuuselan talon numerolla" (RN:o 2). Esineen löytöpaikka ei ole tiedossa, mutta Airola arvelee sen löytyneen Kuuselan talon mailta.

Inventoinnissa ei saatu selville Pikkumäen torpan sijaintia eikä muutakaan löytöä koskevaa uutta tietoa. Kohteen sijaintina on ilmoitettu Kuuselan talon koordinaatit (x = 6897 56, y = 2426 56).

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, kivikauden lappuluettelo, Karvian museo

Karvian museo, esineluettelo, KarvM 636

Eino Saaren arkisto, Eino Saaren kirje Muinaistieteelliselle toimikunnalle 8.10.1957 (kopio) ja Muinaistieteellisen toimikunnan (Helmer Salmon) kirje (numero 2269) Eino Saarelle 25.10.1957

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Sara
Nimi:	Isoniemi	Inv.nro:	33

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2212 05	Koordinaatit:	Talo
	X: 6903 94	Y: 2430 10	Z: 0.0

Kaksi kiviesinettä, saatu museoon Isoniemen talosta.
Löytöpaikka tuntematon.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM	1169: 1	VASARAKIRVES.
KM	1169: 2	LIUSKEKÄRJEN KATKELMA.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 12,1 km koilliseen, Karvianjärven itäisen lahden pohjoisrannalla, noin 400 m päässä rantaviivalta.

Peruskarttaote 7

Bilund 1999:

Kansallismuseon kokoelmissa olevat vasarakirveen KM 1169:1 ja liuskekehäänkärjen katkelman KM 1169:2 on lahjoittanut museoon talollinen Juho Isoniemi vuonna 1871. Esineet on löydetty peltoa tehtäessä "kivisestä mäestä Karvianmäen luota". Juho Isoniemi on asunut Isoniemen talossa Saran kylässä, Karvianjärven itäisen lahden pohjoispuolella. Koska tarkempi löytöpaikka on tuntematon kohteen sijaintina on ilmoitettu Isoniemen talon koordinaatit (x = 6903 94, y = 2430 10).

Ei kuitenkaan ole selvää, että esineet on löydetty Isoniemen talon maalta. Löytötiedoissa Juho Isoniemi mainitaan vain esineiden luovuttajana. Isoniemestä erotetun Mannilan maalla todettiin inventoinnissa asuinpaikka (KARVIA 12 Mannila). Mannilan talon isäntä Erkki Sokura ei tuntenut löytötiedoissa mainittua Karvianmäkeä ja epäili ettei sellaista Saran kylän puolella olekaan. Paikannimi voisi viitata Isoniemestä pari kilometriä etelään olevaan Karviankylään, jossa on Karvian talo (itse asiassa Iso-Karvian, Vähä-Karvian, Ranta-Karvian ja Ala-Karvian talot). Löytötietojen perusteella ei ainakaan ole syytä olettaa, että esineet olisivat peräisin Mannilan asuinpaikalta, jolla maa ei ole kivistä mäkeä. Jos esineet on löydetty Isoniemen talon läheisyydestä, kuvauksen mukaista maastoa on Mannilan asuinpaikalta 300-400 m pohjoiseen, rantapeltojen pohjoislaidalla.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo, KM 1169

Kunta: KARVIA
Nimi: Peltomäki

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 35

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka Luokka: 3
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Talo
X: 6891 43 Y: 2426 06 Z: 0.0

Neljä kiviesinettä, löytänyt torppari Samppa Peltomäki.
Tarkka löytöpaikka tuntematon ja talon sijainti epävarma.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

- SatM 7733 POIKKIKIRVES. Esine on mustaa liusketta. Se on suorakaiteen muotoinen (?). Kanta on terää kapeampi (24 mm). Terä on nyrhitty.
- SatM 7734 TASATALTTA, oikoteräinen. Esine on mustaa liusketta. Se on muodoltaan kantaan päin kapeneva (leveys terästä 32 mm, kannasta 26 mm). Kanta on lohjennut teräväksi. Terä on hieman lohjennut.
- SatM 7735 KOURUTALTTA. Esine on mustaa liusketta. Se on suorakaiteen muotoinen, päihin vähän kapeneva (leveys päistä 18 mm). Kourun vastakkaiselta puolelta on lohkaistu suoraan pala pois.
- SatM 7736 KOURUTALTTA. Esine on harmaata liusketta. Se on suorakaiteen muotoinen, kantaan hieman kapeneva (leveys kannasta 30 mm). Kouru on loiva.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 1,8 km kaakkoon, kirkolta Parkanoon lähtevän tien numero 274 koillispuolella, noin 150 m päässä tieltä.

Peruskarttaote 4

Bilund 1999:

Poikkikirveen SatM 7733, tasataltan SatM 7734 ja kourutaltat SatM 7735 ja SatM 7736 on löytänyt kruununtorppari Samppa Peltomäki Karvian kirkonkylästä uutispellosta kruununmaalle uutta torppaa laitettaessa noin vuonna 1890. Hän on lahjoittanut ne Satakunnan Museoon A. Winterin välityksellä vuonna 1911.

Peltomäen talo on nykyisessä peruskartassa noin 2 km kirkosta kaakkoon, Parkanon tien varrella, sen koillispuolella. Jostain syystä Eino Saari muistiinpanoissaan sanoo Peltomäen olevan 4,5 km päässä kirkosta Parkanon tien varrella. Tämä ei kuitenkaan voi pitää paikkaansa, sillä silloin se olisi jo selvästi Suomijärven kylän alueella. Peruskartassa oleva Peltomäki on maarekisterissä Karviankylää, vaikka ympäröivät alueet ovatkin Kirkonkylää. Tämä ei kuitenkaan ole yllättävää, jos kyseessä on kruununmaalle perustettu torppa, jonka maa-alue ei ole alunperin kuulunut Kirkonkylään. Kirkon-

kylä on selvästi lähin suurempi asutus, joten Peltomäenkin katsotaan varmaan arkisessa kielenkäytössä kuuluvan Kirkonkylään. Samalla kantatilan numerolla on myös muutamia muita taloja, jotka sijaitsevat Peltomäestä noin kilometrin kaakkoon. Ilmeisesti nekin on muodostettu kruununmaasta, ja periaatteessa jokin niistä saattaisi olla alkuperäinen, 1890 perustettu torppa. Tämä olisi luultavasti mahdollista selvittää maanmittausasiakirjojen avulla, mutta siihen ei ole ryhdytty, vaan on oletettu, että löytöpaikka on peruskarttaan merkitty Peltomäki. Kohteen sijaintina on ilmoitettu sen koordinaatit ($x = 6891\ 43$, $y = 2426\ 06$).

Peltomäen talo sijaitsee pienellä, parin hehtaarin laajuisella kumpareella, joka kohoaa viitisen metriä ympäröivän soistuneen kankaan ja suon yläpuolelle. Parkanon tie sivuaa kumpareta lounaassa. Kumpareen lounaislaidalla on tien varrella kaksi omakotitaloa. Peltomäki on kumpareen pohjoisreunalla. Ympäristö on metsää, paitsi Peltomäen talon pohjoispuolella, missä on peltoa. Maaperä kumpareella on vaihtelevan kivistä hiekkamaata. Kangas kumpareen ympärillä on ilmeisesti osittain hiekkamaata, osittain ainakin pinnalta savisempaa. Osittain pintamaa on turvetta.

Peltomäen ympäristö tarkastettiin inventoinnissa 27.10.1999. Talo on asumaton, mutta pelto sen pohjoispuolella oli kynnettyinä. Hiekkainen alue pellolla kumpareen pohjoisreunalla vaikutti asuinpaikaksi sopivalta, mutta mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa ei havaittu. Kangasmaastoa Peltomäestä itään ja kaakkoon tarkastettiin sopivilta osin noin kilometrin päähän, Neulaluoman peltoaukealle asti. Varsinkin aukean länsilaidalla oli hyvin asuinpaikaksi sopivaa maastoa, jossa maan pintakin oli paikoin metsätöiden vuoksi rikkoutunut. Mitään erikoista sieltäkään ei kuitenkaan löytynyt.

Lähteet:

Satakunnan museo, esinekoristo, SatM 7733, SatM 7734, SatM 7735 ja SatM 7736

Eino Saaren arkisto, muistiinpanot Karvian löydöistä

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Suomijärvi
Nimi:	Heikkilä	Inv.nro:	36

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2211 03	Koordinaatit:	Talo
	X: 6888 85	Y: 2429 30	Z: 0.0

Tasataltta, löydetty Heikkilän talon pellosta.
Tarkka löytöpaikka tuntematon, talo nykyisin eri paikassa.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:
KM 2572: 380 TASATALTTA.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 5,9 km kaakkoon, Suomijoen kaakkoisrannalla, 350 m koilliseen joen ylittävästä Kantinkylän ja Suomijärven kylän välisen tien sillasta.

Peruskarttaote 20

Bilund 1999:

Tasataltta KM 2572:380 on löydetty Suomijärven kylästä, Heikkilän talon pellosta. Sen on toimittanut Kansallismuseon kokoelmiin Salomon Wilskman vuonna 1888. Nykyisin Heikkilän talo sijaitsee noin 800 m Suomijoesta kaakkoon, mutta viime vuosisadalla se on ollut joen varrella, koordinaattien ilmoittamassa kohdassa (x = 6888 85, y = 2429 30). Paikalla on nyt uudehko omakotitalo. Heikkilän talon ja omakotitalon nykyiset asukkaat eivät tienneet löydöstä. Koska talon pellotkin ovat todennäköisesti viime vuosisadalla sijainneet joen varrella, eikä tarkempi löytöpaikka ole tiedossa, on kohteen sijaintina ilmoitettu talon entinen sijainti.

Oletetun löytöpaikan ympäristöä tarkastettiin 27.10.1999. Joen kaakkoispuoliset pellot olivat kynnetyinä lukuun ottamatta noin sata metriä leveää kaistaa tilan RN:o 8:13 maalla koordinaattipisteestä 100-200 m lounaaseen. Maaperä oli savea, ja maasto jokitormän päällä lähes tasamaata. Kynnettyä peltoa tarkastettiin 50-100 m leveydeltä jokirannasta noin 600 m matkalta, Haaron talon tasalta koillisessa Saarikosken talon luona olevaan siltaan lounaassa. Mitään kiinteään muinaisjäänökseen viittaavaa ei havaittu.

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo, KM 2572

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Suomijärvi
Nimi:	Matalamäki	Inv.nro:	37

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2211 06	Koordinaatit:	Talo
	X: 6888 33	Y: 2432 74	Z: 0.0

Liuskelevy, löydetty Matalamäen talon kotopellosta.
Tarkka löytöpaikka tuntematon.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 21845 LIUSKELEVY. Toisesta päästä kapeampi liuskelevy, jonka viistossa leveämmässä päässä toiselta puolen hiottu terä. Toinen lape on kupera, toinen tasainen. Mahdollisesti myös kapeat sivut ovat hionnalla pyöristetyt.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 8,9 km kaakkoon, Suomijärven itärannalla, 0,8 km koilliseen järven eteläkärjestä ja noin 300 m päässä rantaviivalta.

Peruskarttaote 15

Bilund 1999:

Osittain hiotun liuskelevyn KM 21845 on löytänyt Vilho Matalamäki omistamansa Matalamäen talon kotipellosta peltotyössä. Hän on lähettänyt sen Kansallismuseoon 22.2.1983.

Karvian kotiseutumuseon entinen hoitaja Eino Saari mainitsee Karvian löytöjä koskevissa muistiinpanoissaan, että Vilho Matalamäellä on ollut myös reikäkivi, joka on hävinnyt, ja pohjalaismallinen poikkikirves, jota tämä ei ainakaan vielä tuolloin (vuonna 1976) ollut toimittanut museoon. Pohjalaista poikkikirvestä ei nykyisinkään ole museoissa, joten on epäselvää, onko Saaren tarkoittama esine sama kuin liuskelevy KM 21845, vai onko Matalamäellä ollut myös poikkikirves.

Löytöpaikka tarkastettiin inventoinnissa 27.10.1999. Vilho Matalamäki on paikkakuntalaisten mukaan kuollut, ja talo on nykyisin kesäasuntona. Paikalta ei tarkastuksen aikana tavattu ketään. Kaikki talon pellot kasvavat metsää, joten havaintomahdollisuudet olivat erittäin huonot. Mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa tarkastuksessa ei havaittu. Koska tarkempi löytöpaikka ei ole tiedossa, on kohteen sijaintina ilmoitettu Matalamäen talon koordinaatit (x = 6888 33, y = 2432 74).

Lähteet:

Museovirasto, arkeologian osasto, löytöluettelo KM 21845 ja verifikaatti

Eino Saaren arkisto, muistiinpanot Karvian löydöistä

Kunta: KARVIA
Nimi: Kiviluoma

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 38

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka Luokka: 3
Ajoitus: kiviluoma

Kartta: 2212 01 Koordinaatit: Talo
X: 6894 01 Y: 2423 94 Z: 0.0

Vasarakirveen katkelma, löydetty Kiviluoman talon maalta.
Tarkempi löytöpaikka tuntematon.

Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 1999 /10

Löydöt:

SatM 7634 VASARAKIRVEEN KATKELMA. Esine on tummaa dioriittia. Katkelma on vasarakirveen kärjestä, katkennut reiän kohdalta. Kirves on verrattain suoraselkäinen. Siinä on valusauma ja reikähulpio. Reikä on sileä, halkaisija 20-21 mm.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 1,6 km luoteeseen, Kirkkojärven luoteispuolella, noin 200 m päässä järvestä.

Peruskarttaote 2

Bilund 1999:

Vasarakirveen kärkiosan SatM 7634 on löytänyt talollinen Juho Kiviluoma kirkonkylästä omalta maaltaan vuonna 1875. Hän on lahjoittanut sen Satakunnan Museoon A. Winterin välityksellä vuonna 1911. Juho Kiviluoma on asunut Kiviluoman talossa. Koska tarkempi löytöpaikka ei ole tiedossa, on kohteen sijaintina ilmoitettu Kiviluoman talon koordinaatit (x = 6894 01, y = 2423 94).

Aivan Kiviluoman talon naapurista, 50-100 m koilliseen, Ahon talon tontilta, on löydetty kiviesineitä (katso KARVIA 23 Aho), samoin eteläpuolella olevan Mattilan talon maalta (KARVIA 39 Mattila). Nämä esineet ovat ilmeisesti kuitenkin huomattavasti vanhempia kuin Kiviluoman vasarakirves, eikä löytöjen välillä ehkä ole mitään suoranaista yhteyttä. Ympäristöä tarkastettiin inventoinnissa 28.10.1999, mutta havaintomahdollisuudet olivat huonot, eikä mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa havaittu (katso KARVIA 23 Aho). Kiviluoman talon tontilla maasto on voimakkaasti muokattua. Kaakossa Kirkkojärven rantaan laskeva rinnepelto oli nurmella.

Lähteet:

Satakunnan Museo, esinekortisto, SatM 7634

Eino Saaren arkisto, muistiinpanot Karvian löydöistä

Kunta:	KARVIA	Kylä:	Kantti
Nimi:	Ylikoski	Inv.nro:	42

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	2211 03	Koordinaatit:	Talo
	X: 6888 38	Y: 2423 32	Z: 0.0

Kourutaltoa, löydetty Ylikosken talon maalta.
Tarkempi löytöpaikka tuntematon.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	1999 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

SatM 7638 KOURUTALTTA. Esine on mustaa liusketta. Se on suorakaiteen muotoinen, tasaleveä. Kivessä on veitsenjälkiä, jotka ovat syntyneet lääkkeeksi jykerämisestä.

Paikka sijaitsee Karvian kirkosta 4,9 km etelään, kirkolta Kankaanpään menevän tien numero 273 länsipuolella, Karvianjoen itärannalla.

Peruskarttaote 17

Bilund 1999:

Satakunnan Museossa olevan kourutalton SatM 7638 on löytänyt "eläkemies Aukusti" Kantin kylän Ylikosken talon maalta vuonna 1860. Hän on lahjoittanut sen museoon A. Winterin välityksellä vuonna 1911. Karvian museon entinen hoitaja Eino Saari mainitsee muistiinpanoissaan Ylikosken olevan Suomijärven talon aluetta, mikä on ristiriidassa museon kortiston tietojen kanssa. Kun Saari ei esitä mitään perusteluja tälle erolle, saattaa kyseessä olla lipsahdus, sillä molemmissa paikoissa on kyllä Ylikoski-niminen talo. Koska tarkempi löytöpaikka ei ole tiedossa, on kohteen sijaintina ilmoitettu Kantin kylän Ylikosken talon koordinaatit.

Esine on löydetty "kuokkamaasta", joten löytöpaikka on todennäköisesti nykyisin peltoa. Ylikosken talo sijaitsee Karvianjoen itärannalla, ja siihen kuuluvat pellot sen ympärillä. Maasto on enimmäkseen tasaista savikkoa. Pellot olivat inventoinnin aikana suurelta osin kynnettyinä, mutta aluetta ei ehditty tarkastaa.

Lähteet:

Satakunnan Museo, esinekortisto, SatM 7638

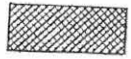
Eino Saaren arkisto, muistiinpanot Karvian löydöistä

Karvian inventointikohteet 1999, yleiskartta

Kohteet 1-15 ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä, kohteet 16-18 luonteeltaan epäselviä kiinteitä kohteita ja kohteet 19-44 hajalöytöpaikkoja.



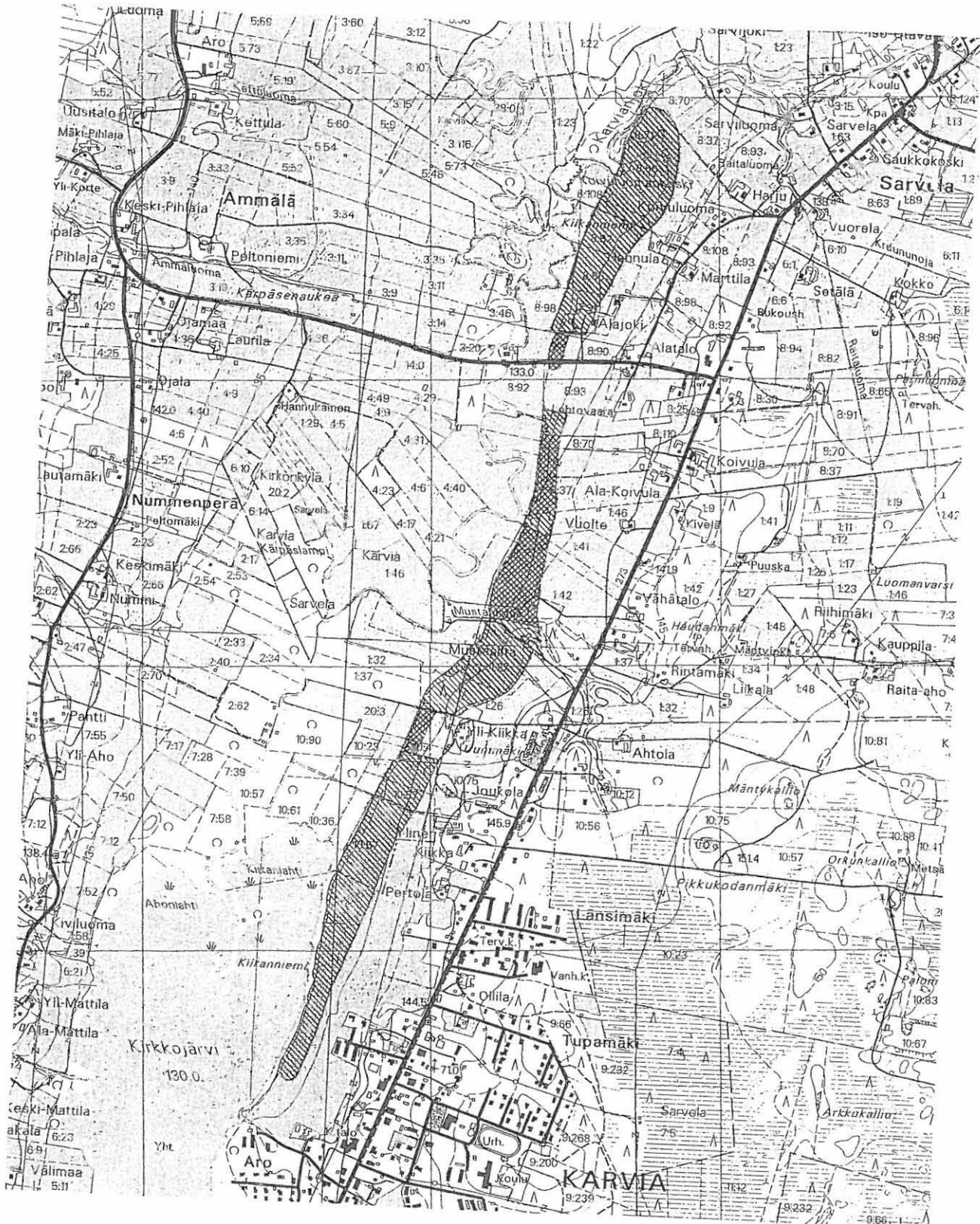
Varmat ja todennäköiset muinaisjäännösalueet Kirkonkylän - Sarvelan alueella



inventoinnissa todetut muinaisjäännökset



alueet, joilla muinaisjäännösten esiintyminen on hyvin todennäköistä

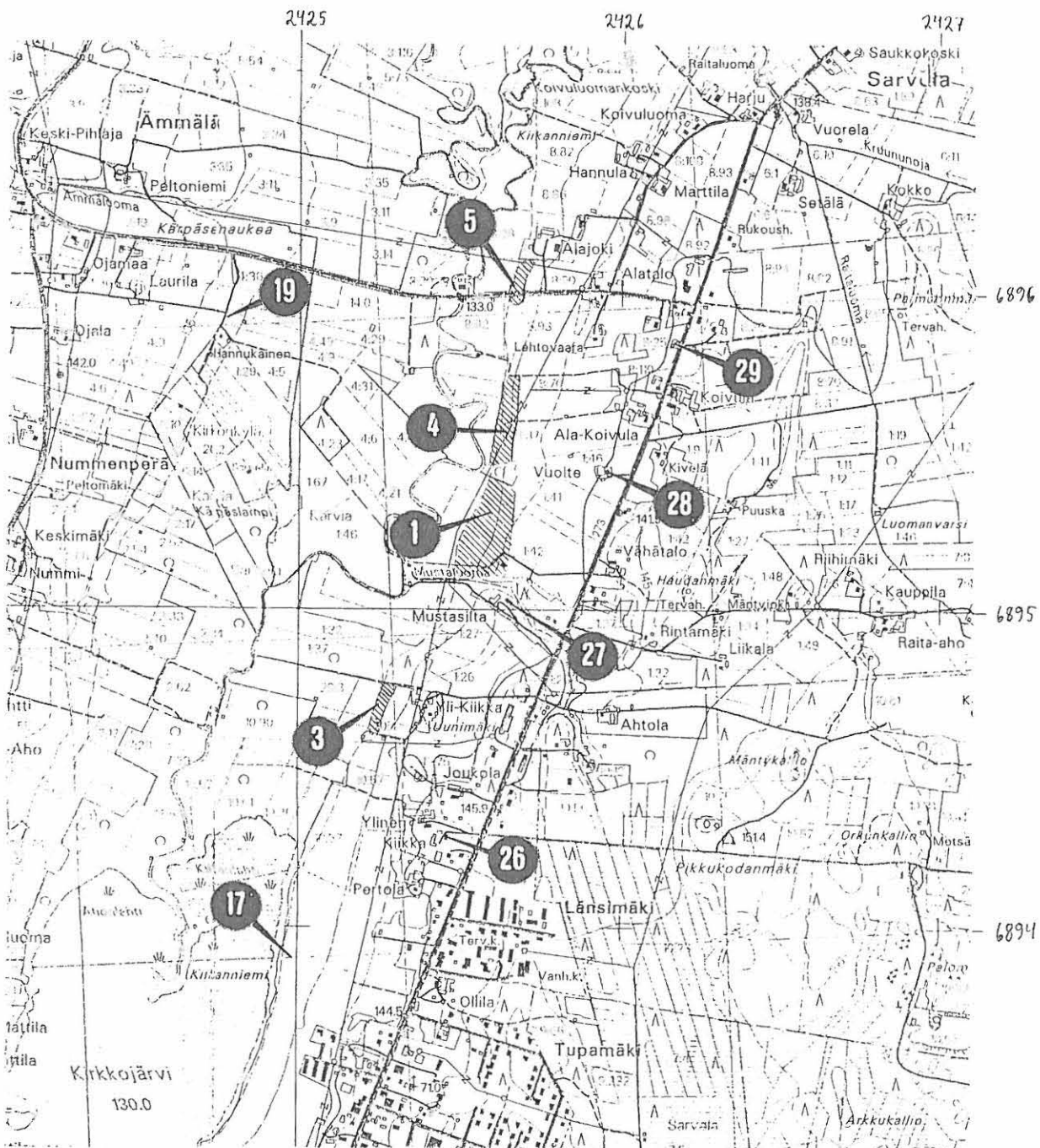


Peruskarttaote 1

Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.	
1	Vähätalo	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6895 30	2425 60	
3	Yli-Kiikka	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6894 70	2425 25	
4	Ala-Koivula	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6895 56	2425 64	
5	Alatalo	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 01	6896 02	2425 66	
17	Ollila	ajoittamaton kuoppaliesi ?	III	2212 01	6893 90	2424 98	
19	Kärpäsenaukea	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 92	2424 78	
26	Kiikka	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6894 28	2425 46	talo
27	Mustasilta	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 02	2425 65	talo
28	Vuolle	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 44	2425 95	talo
29	Närvän torppa	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6895 84	2426 16	talo

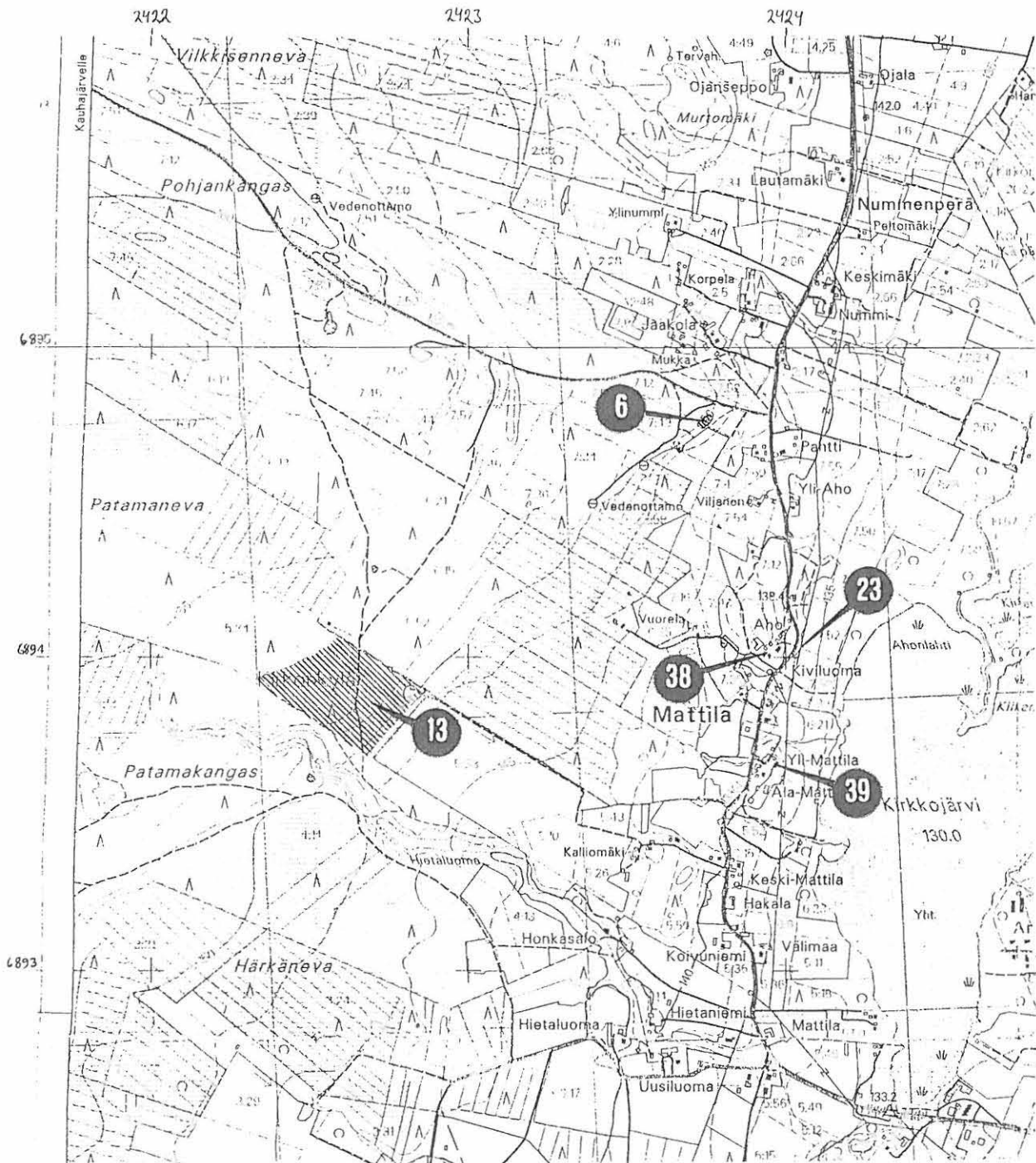
Pk 2212 01 KARVIA 1996



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
6	Pantti	kivikautinen asuinpaikka II	2212 01	6894 76	2423 75	
13	Patamakangas	ajoittamatomia pyyntikuoppia II	2212 01	6893 85	2422 70	
23	Aho	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2212 01	6894 03	2424 05	
38	Kiviluoma	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2212 01	6894 01	2423 94	talo
39	Mattila	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2212 01	6893 66	2423 96	talo

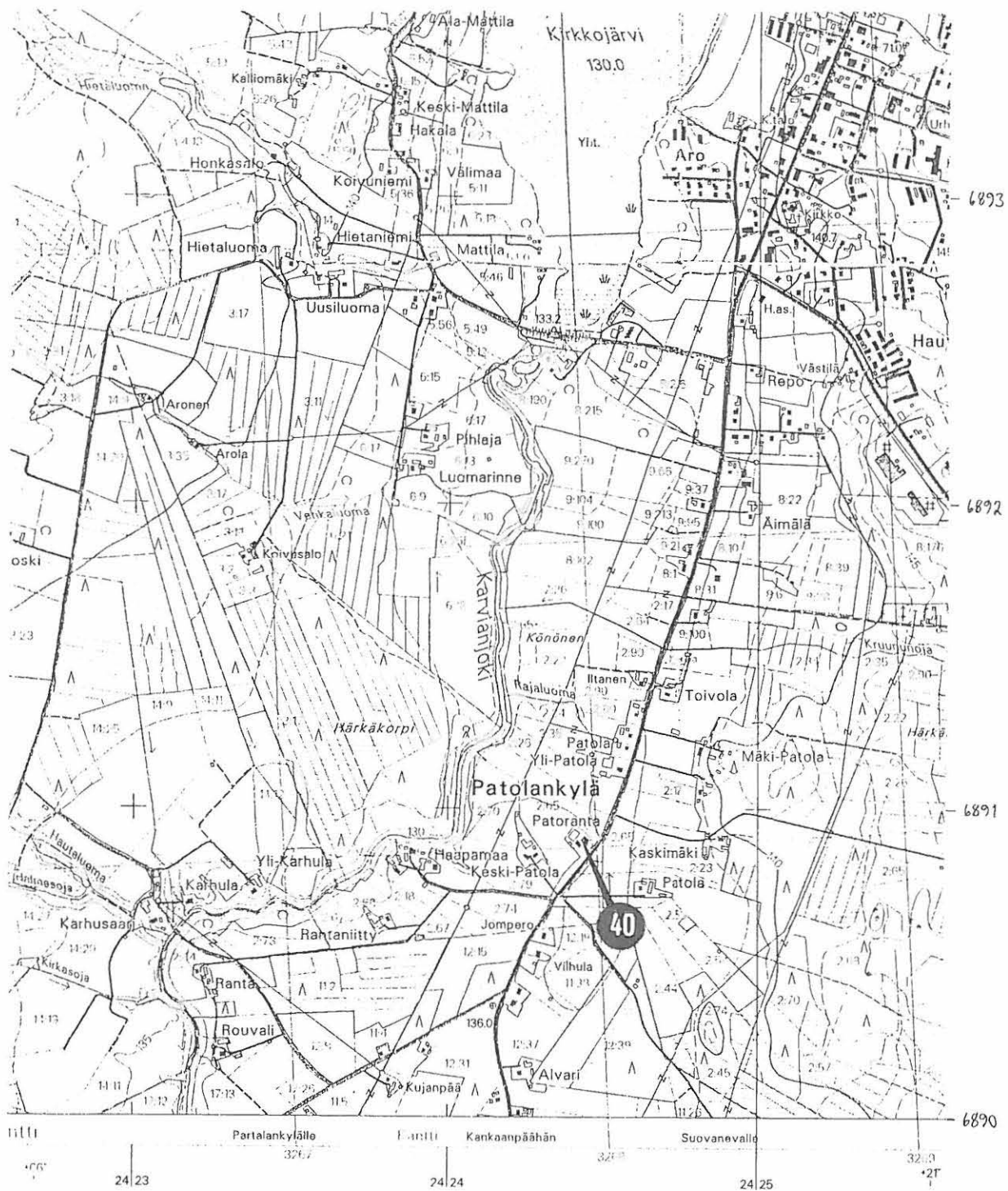
Pk 2212 01 KARVIA 1996



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
40	Patoranta	kivikautinen ja rautakautinen hajalöytöpaikka	III	2212 01	6890 90	talo

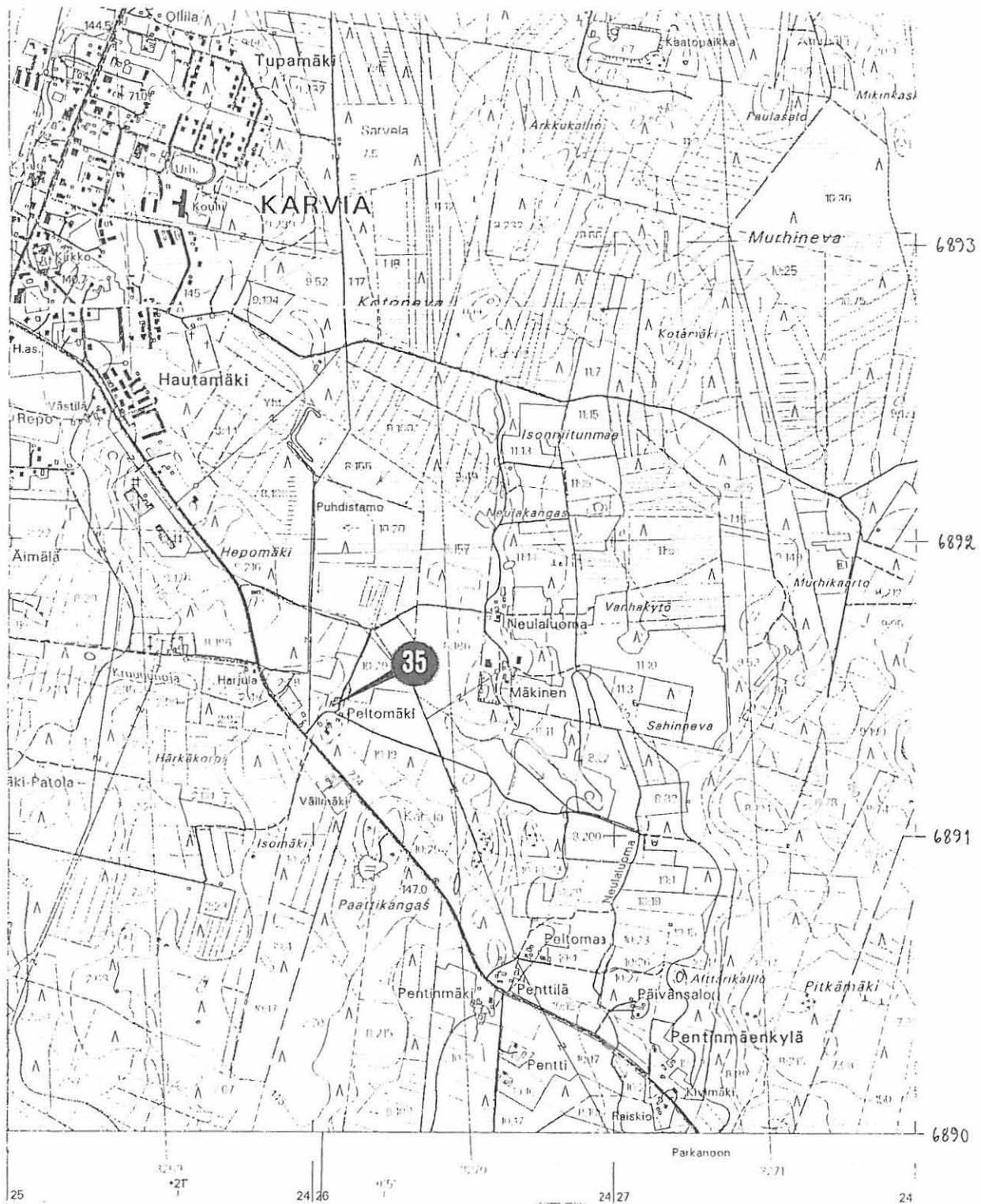
Pk 2212 01 KARVIA 1996



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
35	Peltomäki	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2212 01	6891 43	2426 06	talo

Pk 2212 01 KARVIA 1996



Peruskarttaote 6

Karviaan muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

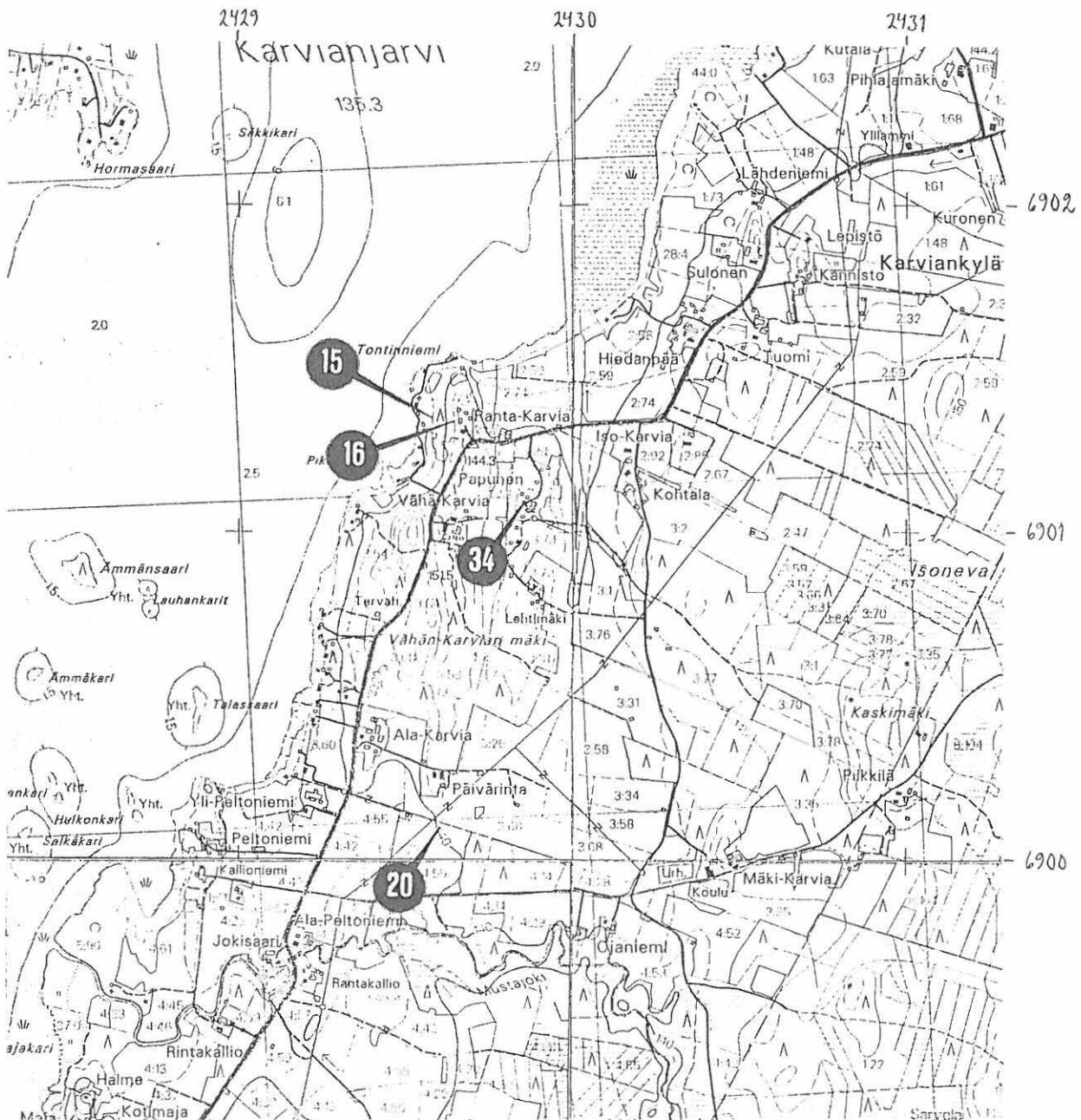
Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.	
15	Tontinniemi 1	historiallinen raudanvalmistuspaikka	II	2212 02	6901 38	2429 58	
16	Tontinniemi 2	historiallinen rakennusjäännös	III	2212 02	6901 34	2429 65	
20	Yli-Peltoniemi	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6900 10	2429 60	
34	Papunen	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6901 09	2429 85	talo

Pk 2212 01 KARVIA 1996

Pk 2212 02 SARA 1997

Pk 2212 04 ALKKIA 1996

Pk 2212 05 KARVIANKYLÄ 1997

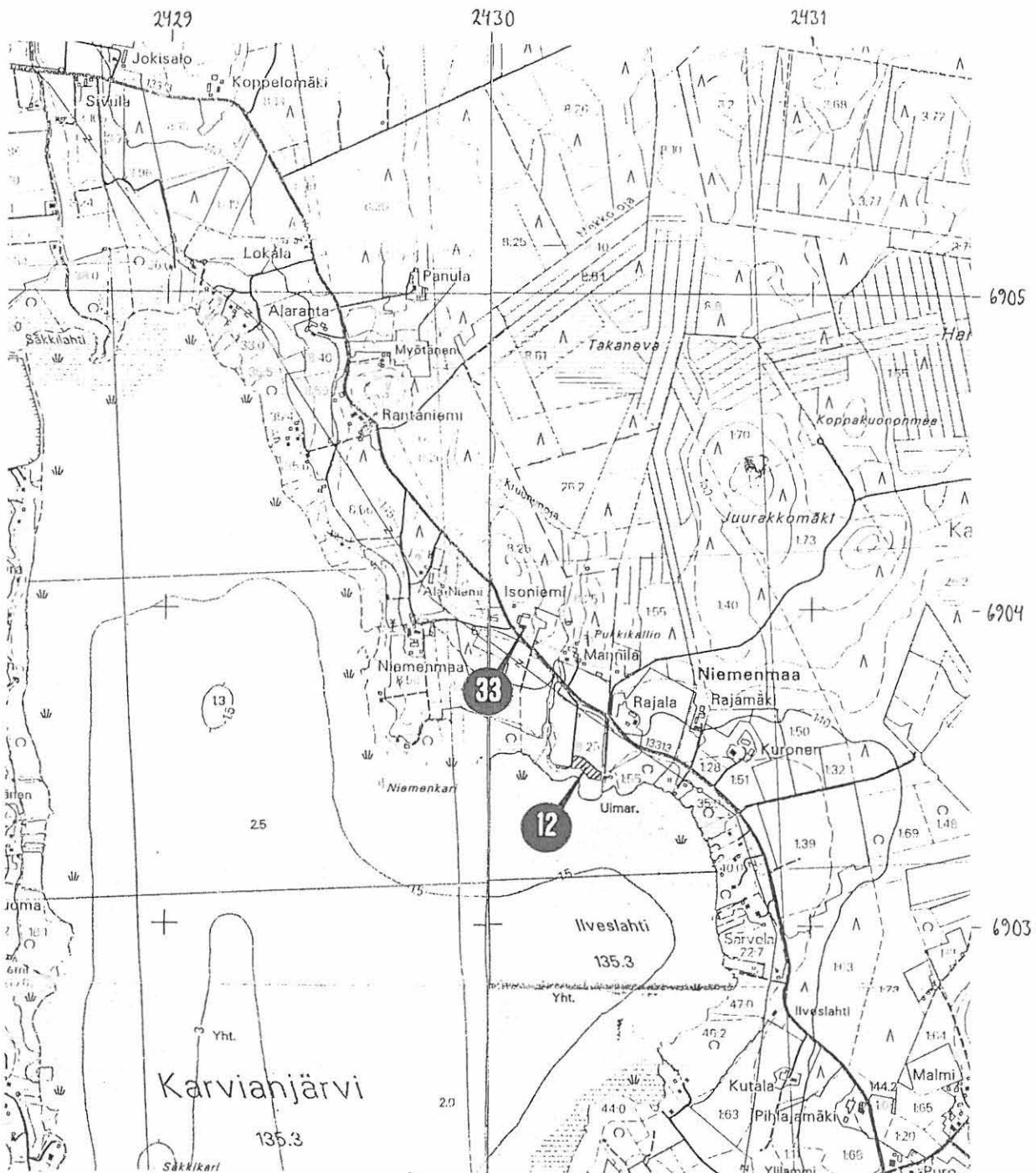


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
12	Mannila	kivikautinen asuinpaikka II	2212 05	6903 50	2430 30	
33	Isoniemi	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2212 05	6903 94	2430 10	talo

Pk 2212 02 SARA 1997

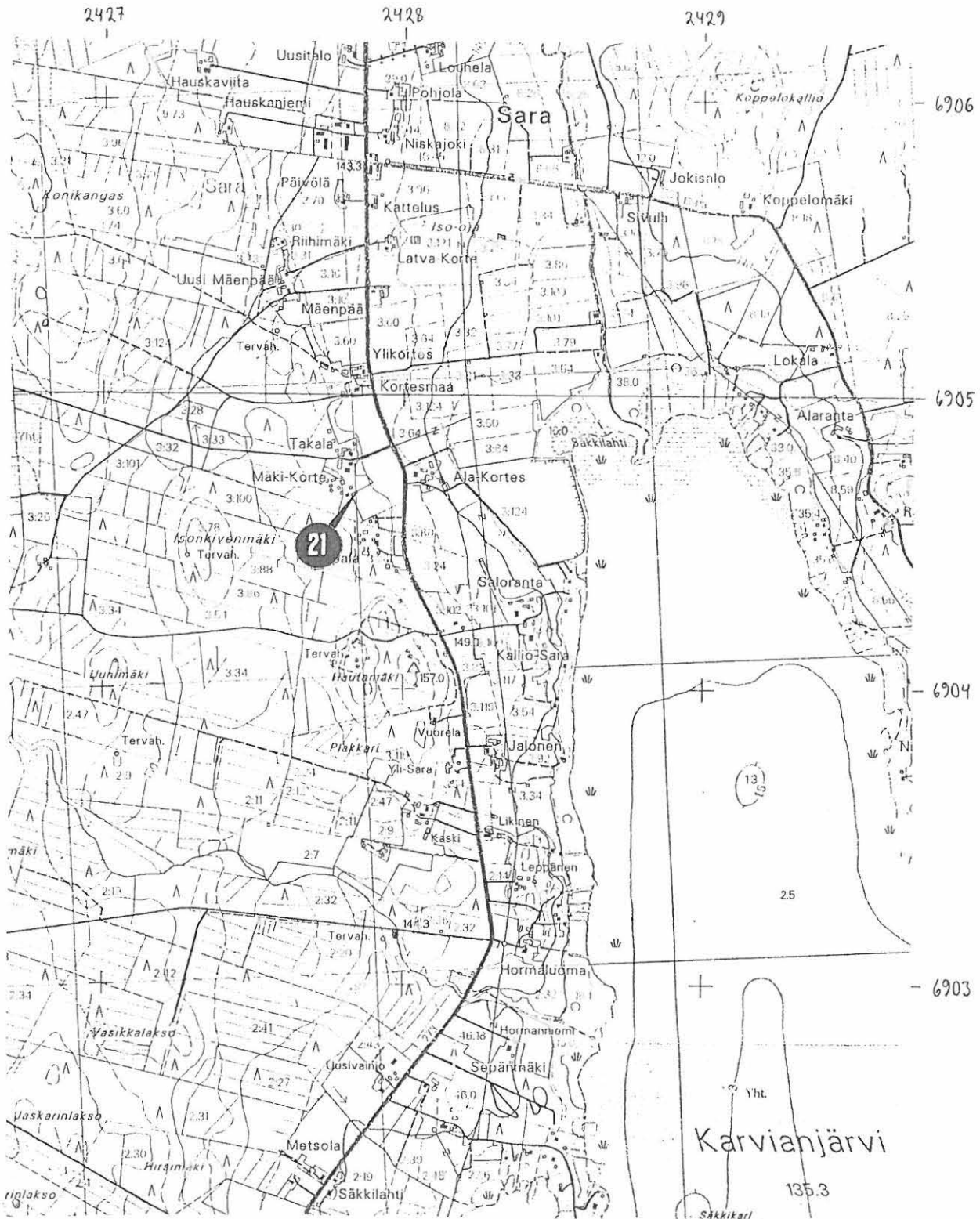
Pk 2212 05 KARVIANKYLÄ 1997



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
21	Mäki-Korte	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2212 02	6904 67	2427 84	

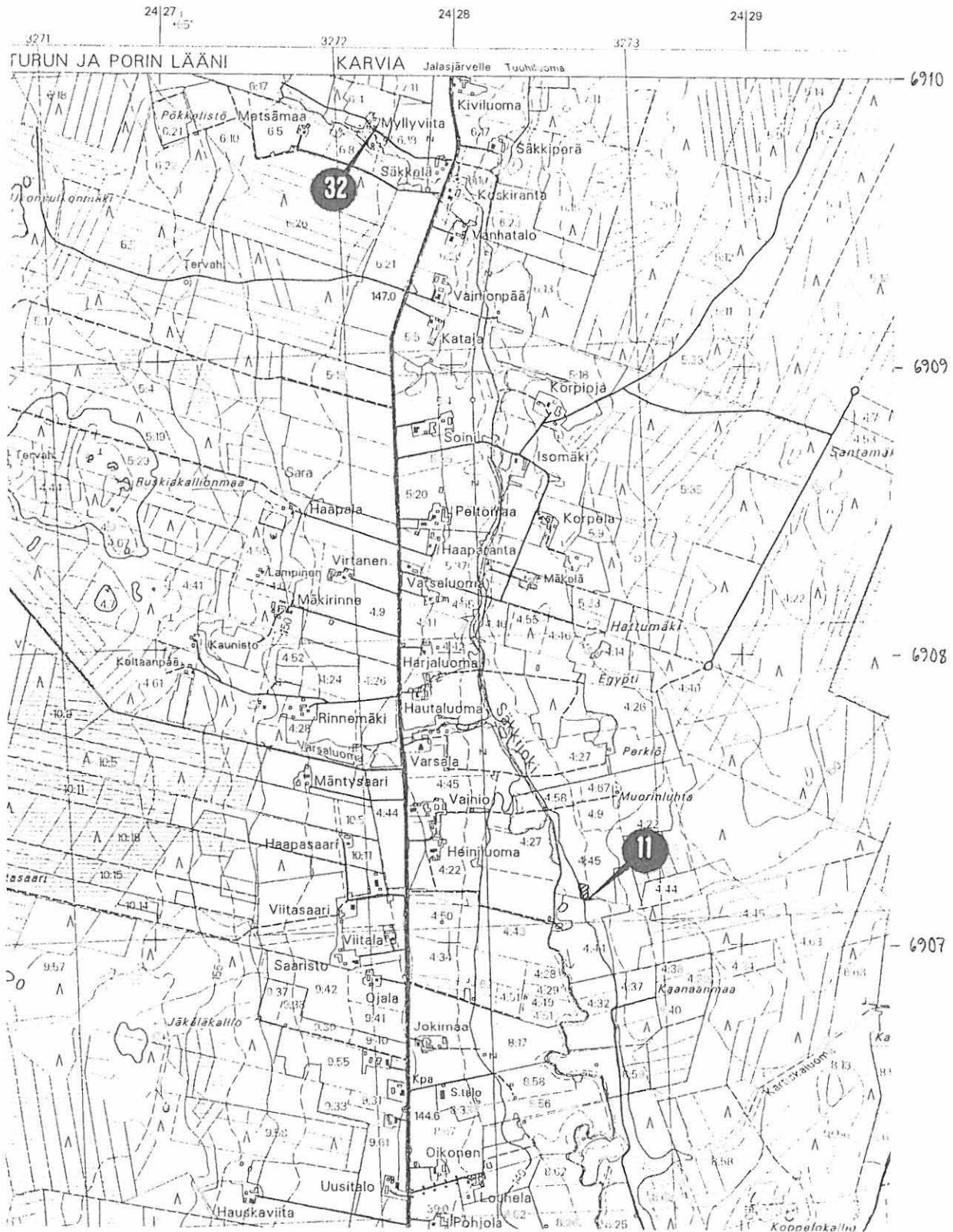
Pk 2212 02 SARA 1997



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
11	Vainio	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 02	6907 15	2428 49
32	Myllyviita	kivikautinen hajalöytöpaikka	III	2212 02	6909 82	2427 74

Pk 2212 02 SARA 1997

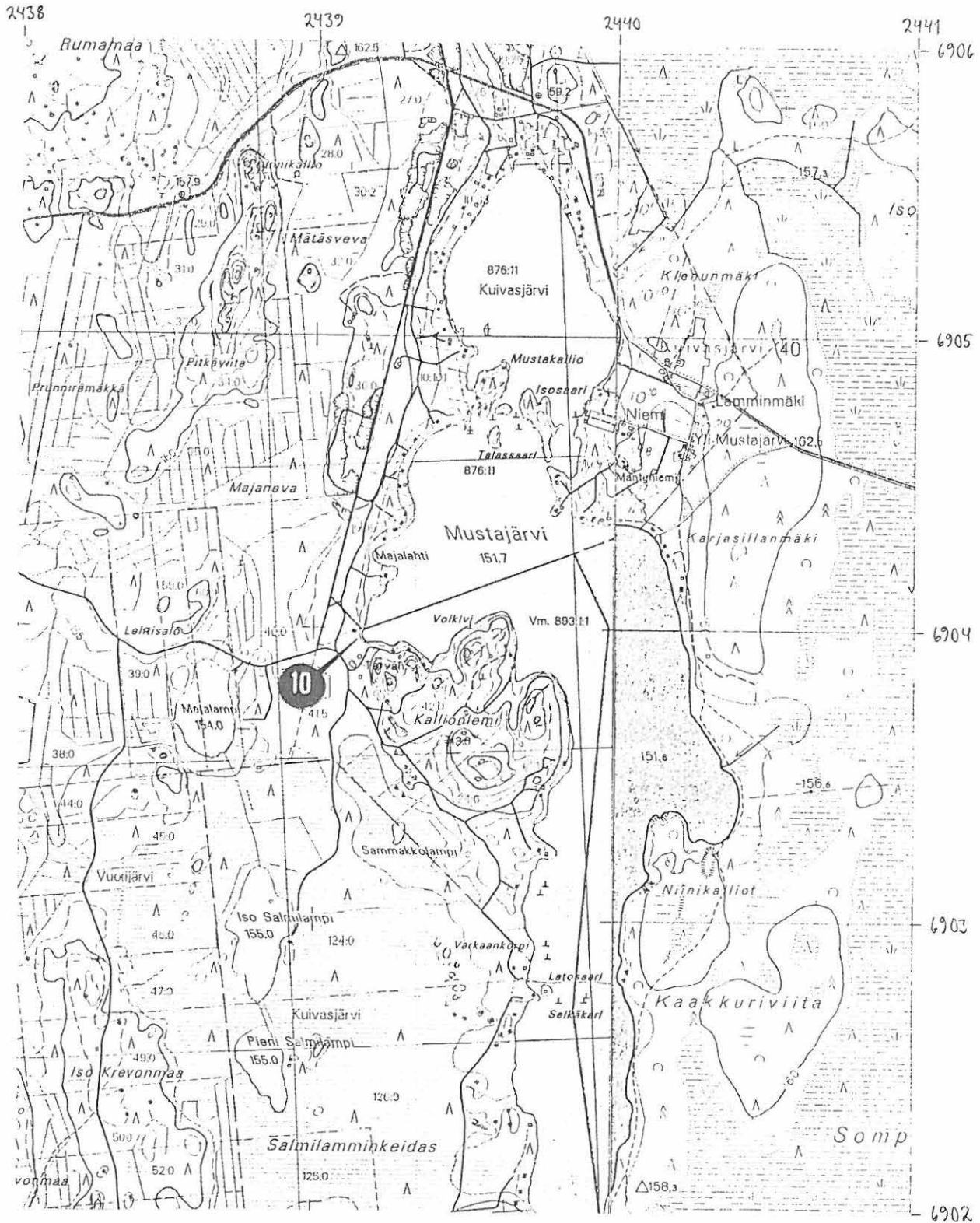


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
10	Korpieniemen kämppä	kivikautinen asuinpaikka	II	2212 05	6903 96	2439 14

Pk 2212 05 KARVIANKYLÄ 1997

Pk 2212 08 HOSEUS 1959

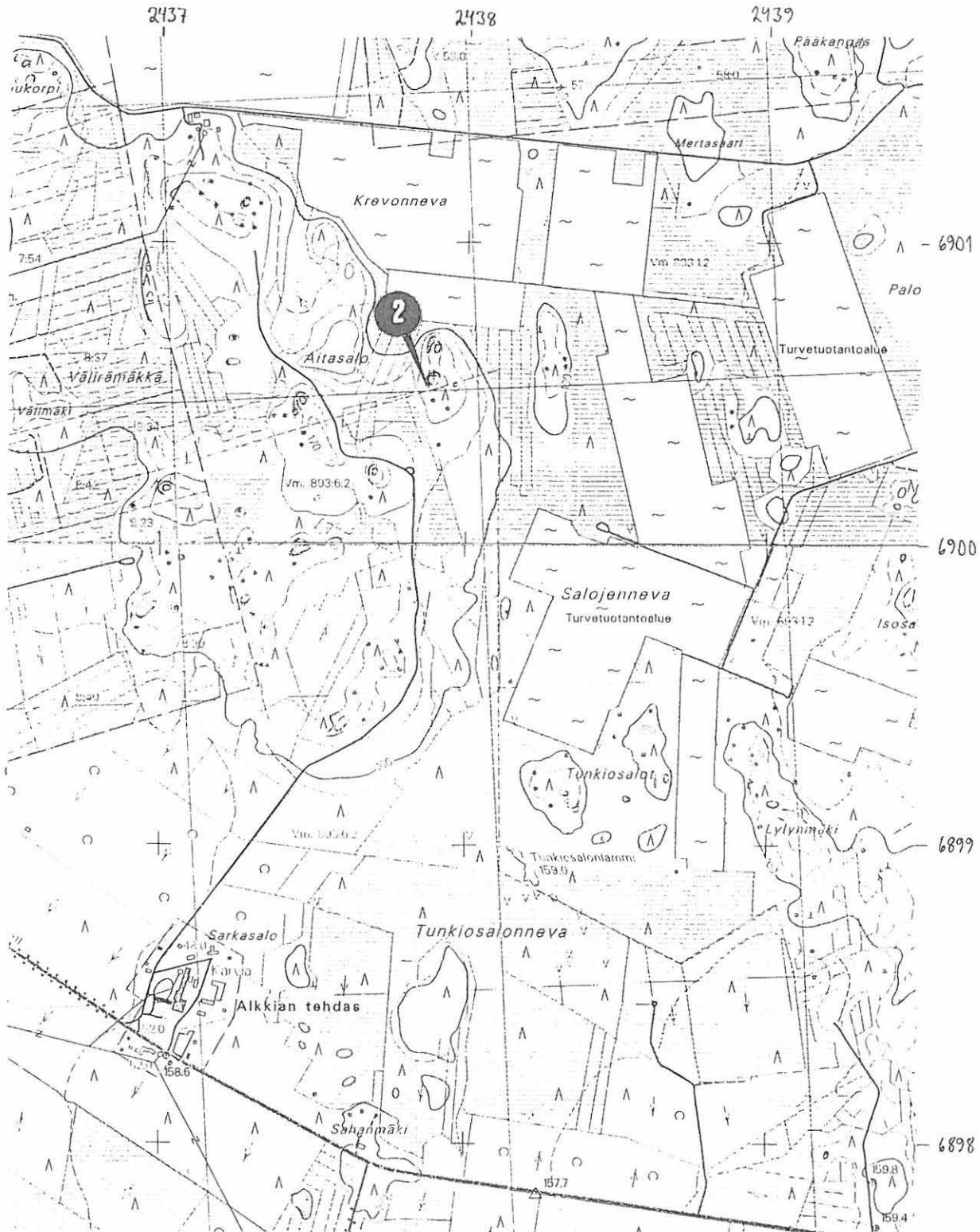


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
2	Aitasalo	historiallinen röykkiö	III	2212 05	6900 54	2437 87

Pk 2212 04 ALKKIA 1996

Pk 2212 05 KARVIANKYLÄ 1997

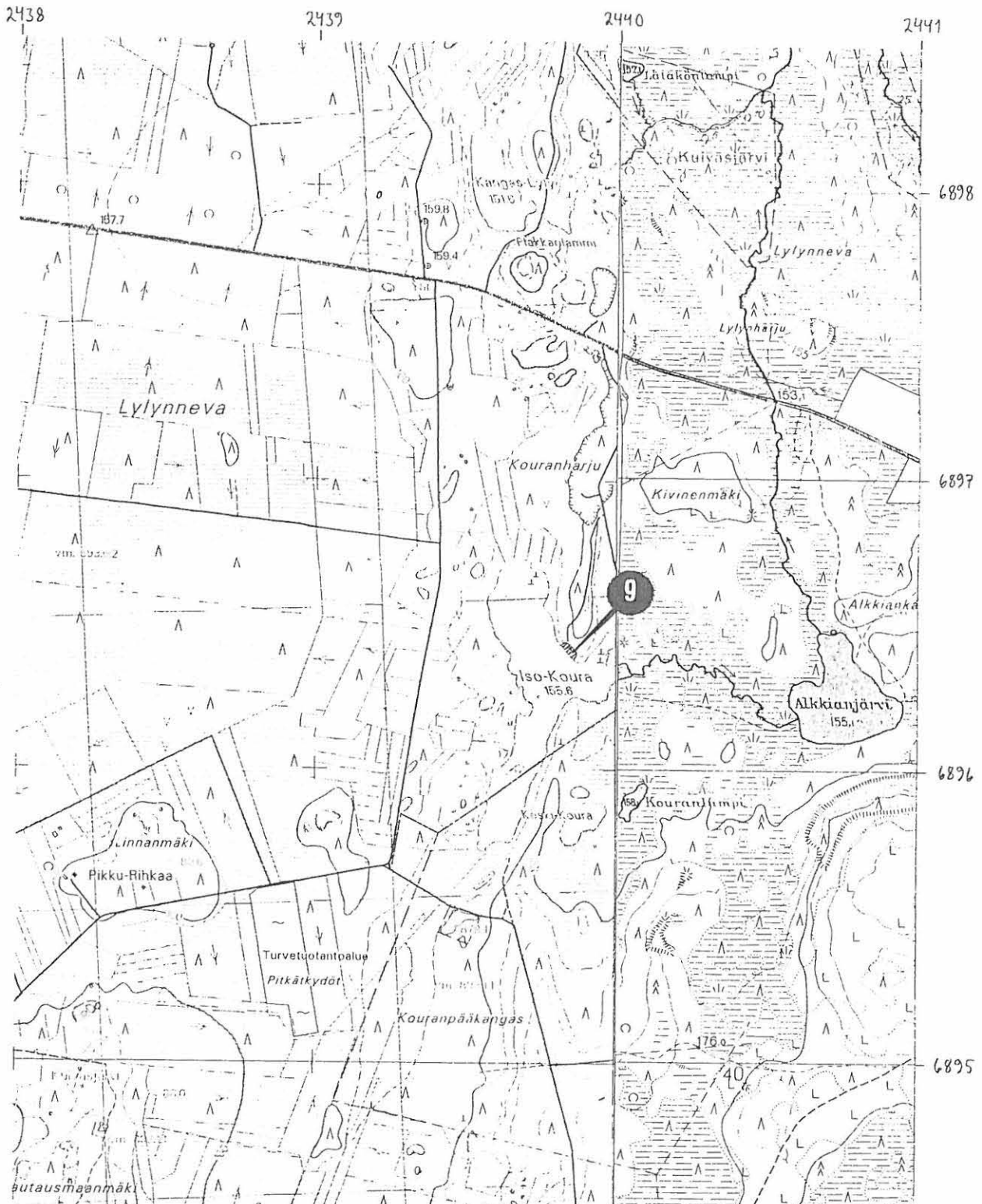


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
9	Iso-Koura	kivikautinen asuinpaikka II	2212 04	6896 40	2439 86	

Pk 2212 04 ALKKIA 1996

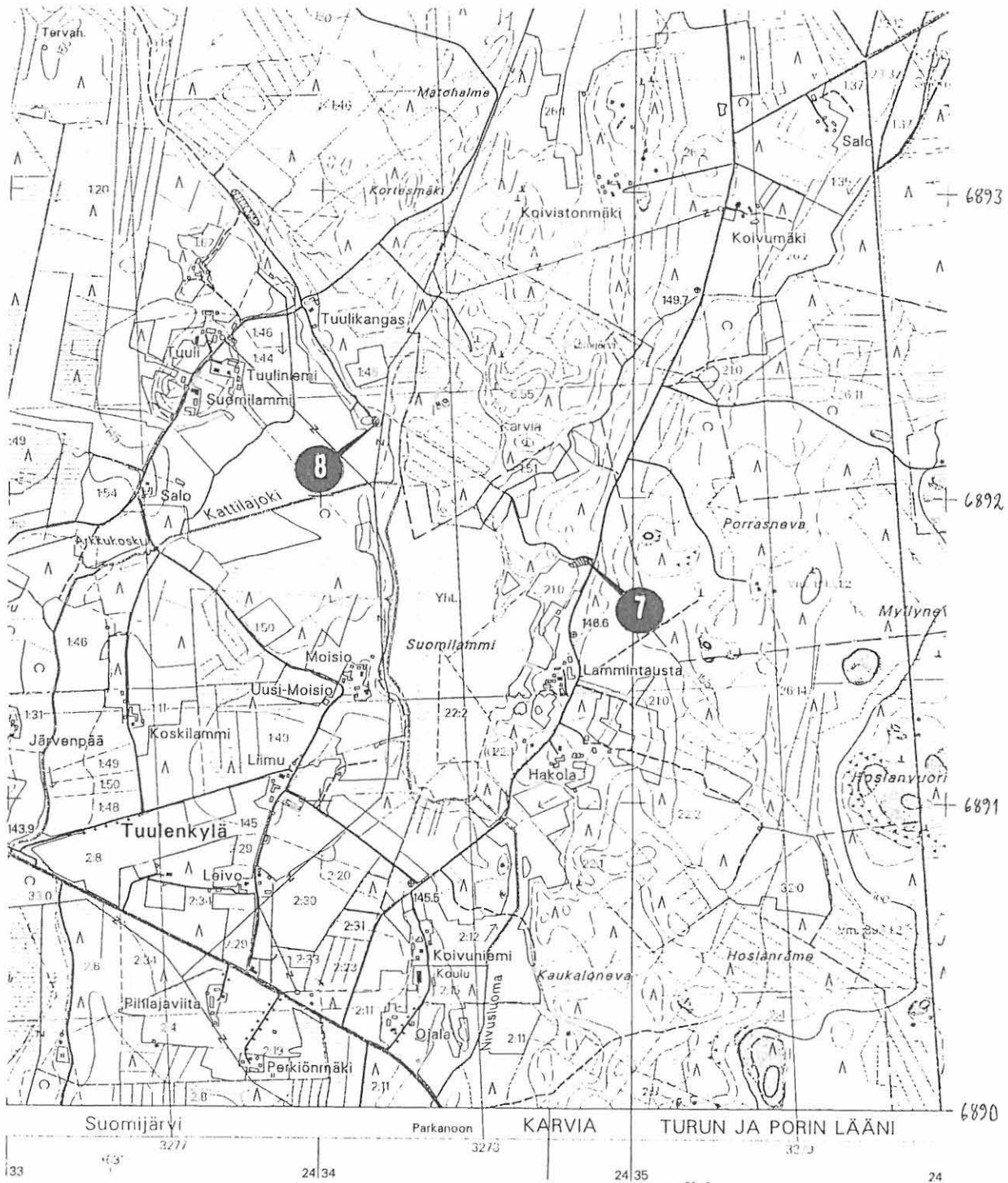
Pk 2212 07 KUIVAJÄRVI 1959



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
7	Lammintausta	kivikautinen asuinpaikka II	2212 04	6891 79	2434 85	
8	Tuulikangas	kivikautinen asuinpaikka II	2212 04	6892 23	2434 17	

Pk 2212 04 ALKKIA 1996

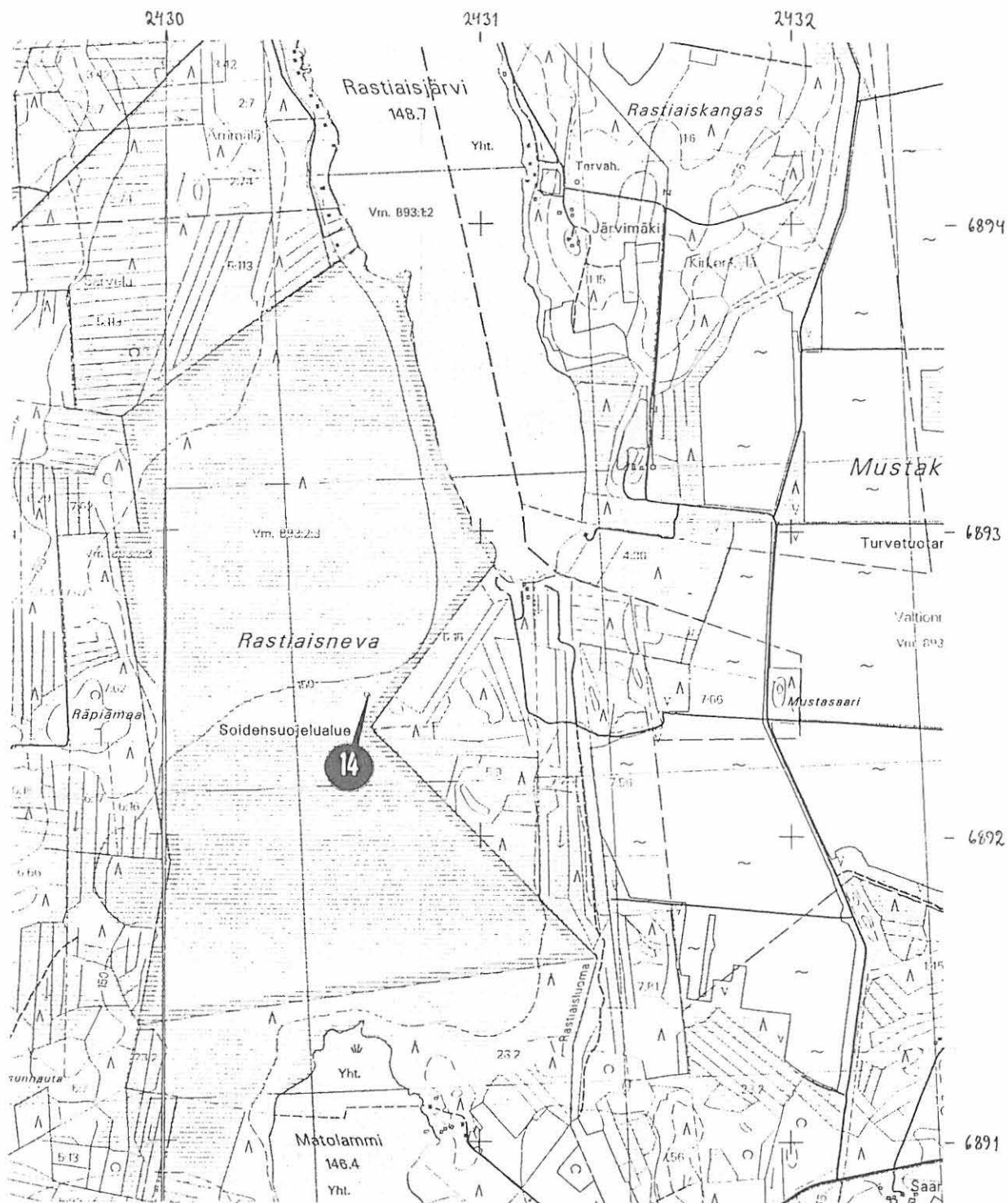


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
14	Rastiaisneva	ajottamaton röykkiö II	2212 04	6892 45	2430 65	

Pk 2212 01 KARVIA 1996

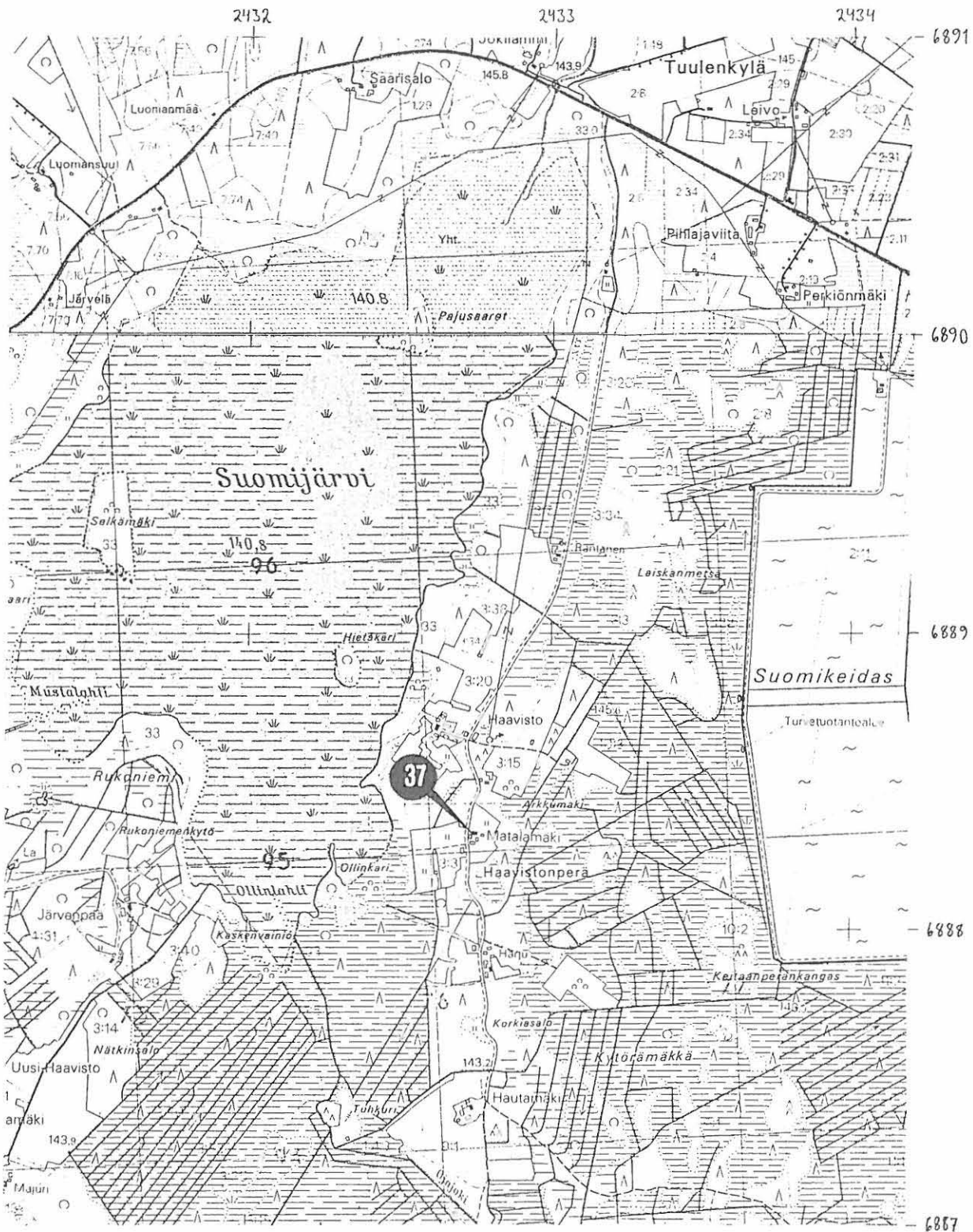
Pk 2212 04 ALKKIA 1996



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
37	Matalamäki	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 06	6888 33	2432 74	talo

Pk 2211 06 HÄÄDETKEIDAS 1984 (1990)
Pk 2212 04 ALKKIA 1996



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
18	Kantin pururata	ajoittamaton hajalöytöpaikka III	2211 03	6887 03	2421 81	
43	Kantti	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 03	6886 10	2421 90	talo

Pk 1233 12 POLVENKEIDAS 1986

Pk 2211 03 KANTTI 1984 (1990)

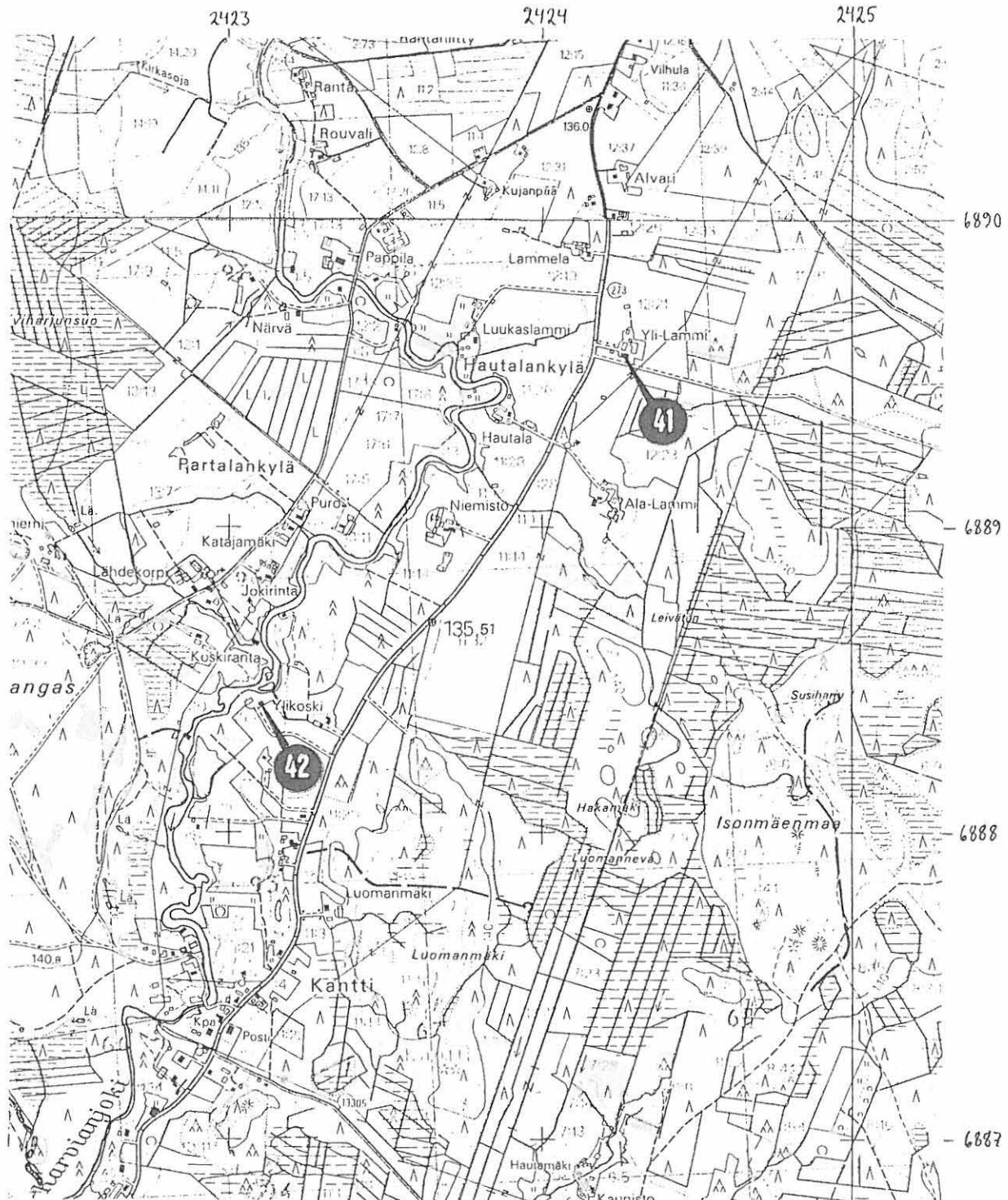


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
41	Yli-Lammi	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 03	6889 56	2424 26	talo
42	Ylikoski	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 03	6888 38	2423 32	talo

Pk 2211 03 KANTTI 1984 (1990)

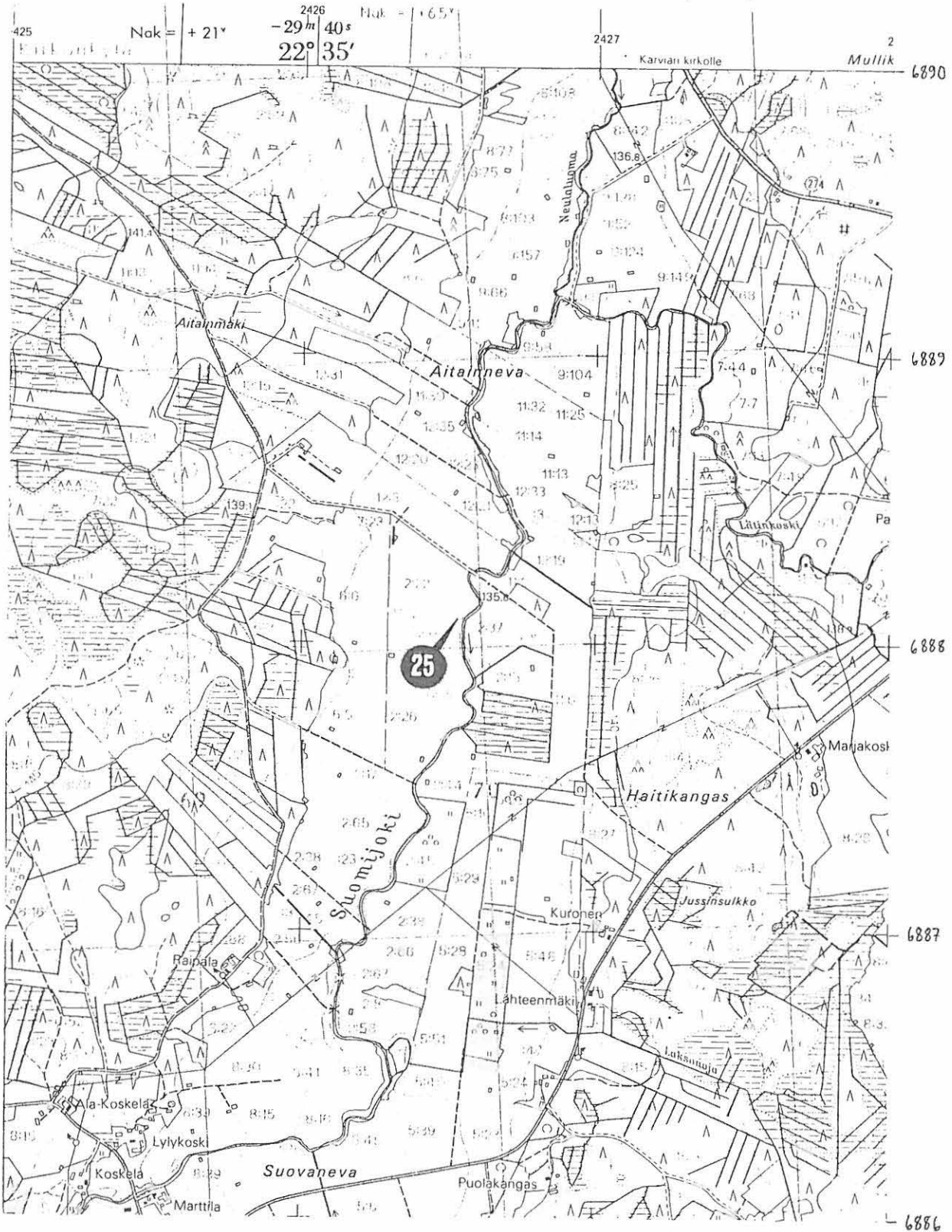
Pk 2212 01 KARVIA 1996



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
25	Aitainneva	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 03	6888 08	2425 53	

Pk 2211 03 KANTTI 1984 (1990)



Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
24	Korpitörmä	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 03	6886 45	2423 76	

Pk 2211 03 KANTTI 1984 (1990)

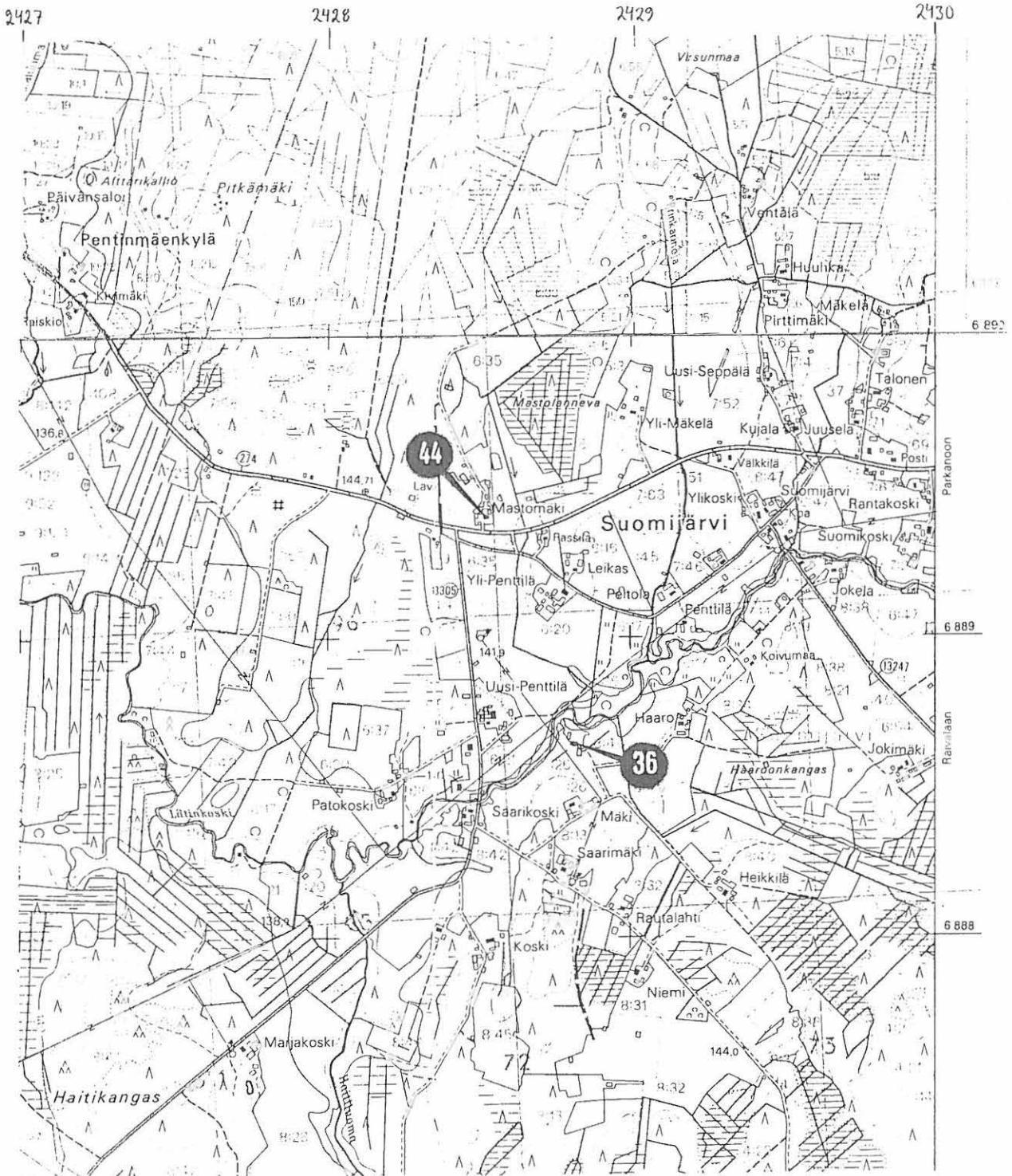


Karvian muinaisjäännösinventointi 1999, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	Huom.
36	Heikkilä	kivikautinen hajalöytöpaikka III	2211 03	6888 85	2429 30	talo
44	Mastomäki	kivikautinen hajalöytöpaikka ? III	2211 03	6889 41	2428 53	talo

Pk 2211 03 KANTTI 1984 (1990)

Pk 2212 01 KARVIA 1996



LIITE: Karvian kiinteiden muinaisjäännösten maanomistustiedot

Tiedot on hankittu maanmittauslaitokselta maaliskuussa vuonna 2000.

KARVIA [1] Vähätalo
Tila: Heikkula 230 417 0001 0041
Omistaja: Käkälä, Mauno Ensio Elias
Osoite:
Tila: Vähätalo 230 417 0001 0042
Omistaja: Vähätalo, Juha Pekka
Osoite: Sarvelantie 216 39930 SARVELA

KARVIA [2] Aitasalo
Tila: Karvian valtionmaa 230 893 0001 0002
Omistaja: Metsähallitus
Osoite: PL 233 00121 HELSINKI

KARVIA [3] Yli-Kiikka
Tila: Ylikiikka 230 405 0020 0003
Omistaja: Kiikka, Leevi Aleksanteri
Osoite: Uunimäentie 31 39930 KARVIA
Tila: Lellu 230 405 0020 0004
Omistaja: Kiikka, Leevi Aleksanteri
Osoite: Uunimäentie 31 39930 KARVIA

KARVIA [4] Ala-Koivula
Tila: Alakoivula 230 417 0008 0037
Omistaja: Koivula, Eino Aleksanteri
Osoite:

KARVIA [5] Alatalo
Tila: Alatalo 230 417 0008 0090
Omistaja: Alatalo, Ansa Leea
Osoite: Ämmäläntie 26 39960 SARVELA
Tila: Harju 230 417 0008 0093
Omistaja: Harju, Jaakko
Osoite:

KARVIA [6] Pantti
Tila: Keski-Aho 230 405 0007 0012
Omistaja: Ojanperä, Jouko Päiviö
Osoite:
Tila: Keski-Aho 230 405 0007 0012
Omistaja: Ojanperä, Oili Helena
Osoite:
Tila: Itkuharju 230 405 0007 0049
Omistaja: Aho, Pekka Johannes
Osoite: 39610 KOVELAHTI
Tila: Itkuharju 230 405 0007 0049
Omistaja: Aho, Rauni Maaret Margareeta
Osoite: 39610 KOVELAHTI

LIITE: Karvian kiinteiden muinaisjäännösten maanomistustiedot (jatkoa)

KARVIA [7] Lammintausta
Tila: Lammintausta 230 413 0021 0000
Omistaja: Ylilammi, Markku Johannes
Osoite:
Tila: Lammintausta 230 413 0021 0000
Omistaja: Ylilammi, Sirkku Tuula Anneli
Osoite:

KARVIA [8] Tuulikangas
Tila: Tuulikangas 230 413 0001 0073
Omistaja: Tuuliniemi, Kari Arvo Tapani
Osoite: Tuulentie 282 39920 SUOMIJÄRVI

KARVIA [9] Iso-Koura
Tila: Alkkia 230 893 0006 0002
Omistaja: Metsäntutkimuslaitos
Osoite: Unioninkatu 40 A 00170 HELSINKI

KARVIA [10]Korpiniemen kämppä
Tila: Korpiniemi 230 408 0041 0008
Omistaja: Juurakko, Paula Elisa
Osoite: Hakamaa 12 39990 ALKKIA

KARVIA [11]Vainio
Tila: Vainio 230 409 0004 0045
Omistaja: Heiniluoma, Tapani Aulis
Osoite: Sarapohjantie 1104 39980 SARA
Tila: Vainio 230 409 0004 0045
Omistaja: Heiniluoma, Tuula Tellervo
Osoite: Sarapohjantie 1104 39980 SARA

KARVIA [12]Mannila
Tila: Mannila 230 409 0008 0025
Omistaja: Sokura, Erkki Olavi
Osoite: Rantatie 194 39980 SARA

KARVIA [13]Patamakangas
Tila: Patama 230 405 0005 0034
Omistaja: Karvian kunta
Osoite: Kyläkarviantie 17 39930 KARVIA

KARVIA [14]Rastiaisneva
Tila: Rastiaisnevan so 230 893 0002 0003
Omistaja: Metsäntutkimuslaitos
Osoite: Unioninkatu 40 A 00170 HELSINKI

KARVIA [15]Tontinniemi 1
Tila: Välitalo 230 403 0002 0067
Omistaja: Kohtamäki, Pertti Mikael
Osoite: